

Sự Cố Hay Là Do Duyên Số

Contents

Sự Cố Hay Là Do Duyên Số	2
1. Chương 1: Gtnv	2
2. Chương 1: Giới Thiệu Nhân Vật	3
3. Chương 2	4
4. Chương 2	5
5. Chương 3	6
6. Chương 3	7
7. Chương 4	8
8. Chương 4	10
9. Chương 5	11
10. Chương 5	13
11. Chương 6	14
12. Chương 6	16
13. Chương 7	17
14. Chương 7	19
15. Chương 8	20
16. Chương 9	21
17. Chương 10	21
18. Chương 11	23
19. Chương 12	24
20. Chương 13	24
21. Chương 14	26
22. Chương 15	26
23. Chương 16	27
24. Chương 17	29
25. Chương 18	30
26. Chương 19	31
27. Chương 20	32
28. Chương 21	33
29. Chương 22	34
30. Chương 23	35
31. Chương 24	36
32. Chương 25	37
33. Chương 26	38
34. Chương 27	39
35. Chương 28: Biệt Thự Ma Qua'í	40
36. Chương 29	41
37. Chương 30	43
38. Chương 31	44
39. Chương 32	45
40. Chương 33	46
41. Chương 34	48

42. Chương 35	49
43. Chương 36	50
44. Chương 37	51
45. Chương 38	52
46. Chương 39	53
47. Chương 40	55
48. Chương 41	56
49. Chương 42	57
50. Chương 43	57
51. Chương 44	58
52. Chương 45	59
53. Chương 46	60
54. Chương 47	62
55. Chương 48	63
56. Chương 49	64
57. Chương 50	65

Sự Cố Hay Là Do Duyên Số

Giới thiệu

Thể loại: Truyện Teen, Truyện Tự Sáng Tác Một cô bé có ngoại hình bình thường, gia cảnh bình thường nhưng lại được t

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/su-co-hay-la-do-duyen-so>

1. Chương 1: Gtnv

Nó Hàn Thiên Tuyết con gái của 1 gia đình bình thường như k có gì bình thường hơn. Mẹ thì làm công ăn lương như bao ng khác, ba thì làm thợ xây ngày ngày phơi ng ngoài trời mặc cho cái nắng cháy da cháy thịt chiếu vào ng. Nhìn bề ngoài của nó thì ai cũng bảo nó hiền lành nhưng bên trong thì yêu quái vô cùng, ở lớp chuyên đi bắt nạt bạn bè ép phải nghe theo mk nếu k chỉ có 1 con đường....ăn tấn bởi toàn bộ những thành viên trong lớp, mặc dù nó yêu quái nhưng ai cũng quý nó hết k làm gì nó thì nó cũng chưa thiếu việc để đi làm phiền ng khác, nó cũng là 1 ng rất quý bạn bè bên trên mk có nói nó bắt nạt nhưng thực chất chẳng có gì nó nói cái gì là cả lớp nghe theo răm rắp (Ryo:k pít con kêu đi đốt nhà thì cái lớp này có nghe theo k nhĩ.....nó:nói gì đấy bộ muốn ăn đòn à*bẻ tay răng rắc*.....Ryo:*chuồn trc kéo có họa sát thân*)

Hắn Triệu Hạ Minh (Ken) là 1 vong hồn k đc siêu sinh cũng bởi vì k biết lí do vì sao mk chết nên hắn k chịu đi đầu thai mà muốn tìm hiểu sự thực. 10 năm trôi qua hắn vẫn chưa điều tra đc gì cả tất cả chỉ là con số 0 vòng đi vòng lại vẫn quay về số 0 tròn trĩnh.

Một số thành phần đặc biệt của lớp nó nữa gồm có

1. Lục Song Nhi (nữ) :nhà giàu, lại còn đc cưng chiều như công chúa z nên cô quậy phá cũng chẳng ai bảo gì
2. Lâm Hoàng Linh (nữ): gia đình đc nổi danh vs cái tên 'gđ xã hội đen'
3. Trần Dương (nam): cũng là 1 thiếu gia mẹ cậu rất thương cậu có gì đã có mẹ chống lưng nên cậu k phải sợ ba nữa
4. Ngô Khải (nam): bang chủ của bang hắc long nhưng hắn bỏ bê hoài à có quan tâm gì tới quán đầu hắn chỉ cần giao lại cho đàn em là thỏa mái dong chơi r.

Đây là những nv có ảnh hưởng khá quan trọng trong truyện này vì 4 ng này thường thông đồng vs nó để quấy phá và hơn hết chính là....cao thủ của việc đi chọc ngoáy ng khác. Nó như z nên những thành phần này cũng thuộc dạng 'nguy hiểm' cần thận trọng, ai mà đụng vào thì thần chết sẽ tới gõ cửa ngay thôi.

--này đi chơi đâu đê chứ cứ học hành thế này chán lắm-nó rủ mấy đứa cùng lớp(chính là mấy anh chị nói trên đó ạ)

-chơi ở đâu?-Linh hỏi nhưng mắt vẫn dán chặt vào cái ipad

-mk biết có 1 nơi hay lắm nè đi k?-Dương đề nghị nhưng ánh mắt thì dò xét xem biểu hiện của mỗi ng ra sao

-đâu? Sao tụi tui k biết?--Nhi thắc mắc đầu hiện dấu hỏi to đùng rồi nhì mấy đứa còn lại bằng con mắt "chúng mày có biết ở đâu k?"

-ai cũng biết hết đó chính là....nghĩa trang..-Dương vừa nói xong thì cả bọn đã lao vào đám cho tụi bụi vì tội dám 'cản' bậy

-nghĩa trang là nơi các liệt sĩ an nghỉ có đi thì cũng phải vào nghĩa địa-nó nói nhìn mà chỉ muốn ộp cho 1 phát à

-có khác gì nhau đâu chứ-Dương nhăn nhó cậu rất hay bị cả nhóm đánh hội đồng nhưng những ý kiến của cậu đều k bị ai phản đối cả mà đồng tình trăm phần trăm lun.(Ryo:bó tay vs thằng này bị nó đánh như thế mà vẫn chịu đc lại còn cười vs cái ý tưởng quái ghở của mk nữa chứ đúng là thần kinh mà bọn này bị thần kinh cả rồi nên mới vào nghĩa địa chơi.....cả bọn:nói gì đấy con kia bọn ta nghe hết r đấy nhá khôn hồn thì ngậm miệng vào có ngày rơi răng đấy...)

-mấy h suất phát?-nhi hỏi cả bọn

-đương nhiên là 11h59phút r-nó tuyên bố thẳng thừng làm cho cả bọn té ngựa mà

-rồi quyết định thể liệu có cần mang theo cái gì k

-tùy mang cái máy chụp hình là ok rồi-nó ra hiệu.

2. Chương 1: Giới Thiệu Nhân Vật

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Nó Hàn Thiên Tuyết con gái của 1 gia đình bình thường như k có gì bình thường hơn. Mẹ thì làm công ăn lương như bao ng khác, ba thì làm thợ xây ngày ngày phơi ng ngoài trời mặc cho cái nắng cháy da cháy thịt chiếu vào ng. Nhìn bề ngoài của nó thì ai cũng bảo nó hiền lành nhưng bên trong thì yêu quái vô cùng, ở lớp chuyên đi bắt nạt bạn bè ép phải nghe theo mk nếu k chỉ có 1 con đường....ăn tấn bởi toàn bộ những thành viên trong lớp, mặc dù nó yêu quái nhưng ai cũng quý nó hết k làm gì nó thì nó cũng chưa thiếu việc để đi làm phiền ng khác, nó cũng là 1 ng rất quý bạn bè bên trên mk có nói nó bắt nạt nhưng thực chất chẳng có gì nó nói cái gì là cả lớp nghe theo răm rắp (Ryo:k pít con kêu đi đốt nhà thì cái lớp này có nghe theo k nhì.....nó:nói gì đấy bộ muốn ăn đòn à*bỏ tay rằng rắc*.....Ryo:*chuồn trc kéo có họa sát thân*)

Hắn Triệu Hạ Minh (Ken) là 1 vong hồn k đc xiêu sinh cũng bởi vì k biết lí do vì sao mk chết nên hắn k chịu đi đầu thai mà muốn tìm hiểu sự thực. 10 năm trôi qua hắn vẫn chưa điều tra đc gì cả tất cả chỉ là con số 0 vòng đi vòng lại vẫn quay về số 0 tròn trĩnh.

Một số thành phần đặc biệt của lớp nó nữa gồm có

1. Lục Song Nhi (nữ) :nhà giàu, lại còn đc cưng chiều như công chúa z nên cô quấy phá cũng chẳng ai bảo gì

2. Lâm Hoàng Linh (nữ): gia đình đc nổi danh vs cái tên 'gđ xã hội đen'

3. Trần Dương (nam): cũng là 1 thiếu gia mẹ cậu rất thương cậu có gì đã có mẹ chống lưng nên cậu k phải sợ ba nữa

4. Ngô Khải (nam): bang chủ của bang hắc long nhưng hắn bỏ bê hoài à có quan tâm gì tới quán đầu hắn chỉ cần giao lại cho đàn em là thỏa mái dong chơi r.

Đây là những nv có ảnh hưởng khá quan trọng trong truyện này vì 4 ng này thường thông đồng vs nó để quấy phá và hơn hết chính là....cao thủ của việc đi chọc ngoáy ng khác. Nó như z nên những thành phần này cũng thuộc dạng 'nguy hiểm' cần thận trọng, ai mà đụng vào thì thần chết sẽ tới gõ cửa ngay thôi.

--này đi chơi đầu dê chứ cứ học hành thế này chán lắm-nó rủ mấy đứa cùng lớp(chính là mấy anh chị nói trên đó ạ)

-chơi ở đâu?-Linh hỏi nhưng mắt vẫn dán chặt vào cái ipad

-mk biết có 1 nơi hay lắm nè đi k?-Dương đề nghị nhưng ánh mắt thì dò xét xem biểu hiện của mỗi ng ra sao

-đâu? Sao tui tui k biết?--Nhi thắc mắc đầu hiện dấu hỏi to đùng rồi nhì mấy đứa còn lại bằng con mắt "chúng mày có biết ở đâu k?"

-ai cũng biết hết đó chính là....nghĩa trang..-Dương vừa nói xong thì cả bọn đã lao vào đám cho túi bụi vì tội dám 'cản' bậy

-nghĩa trang là nơi các liệt sĩ an nghỉ có đi thì cũng phải vào nghĩa địa-nó nói nhìn mà chỉ muốn ộp cho 1 phát à

-có khác gì nhau đâu chứ-Dương nhăn nhó cậu rất hay bị cả nhóm đánh hội đồng nhưng những ý kiến của cậu đều k bị ai phản đối cả mà đồng tình trăm phần trăm lun.(Ryo:bó tay vs thằng này bị nó đánh như thế mà vẫn chịu đc lại còn cười vs cái ý tưởng quái ghở của mk nữa chứ đúng là thần kinh mà bọn này bị thần kinh cả rồi nên mới vào nghĩa địa chơi.....cả bọn:nói gì đấy con kia bọn ta nghe hết r đấy nhá khôn hồn thì ngậm miệng vào có ngày rơi răng đấy...)

-mấy h suất phát?-nhi hỏi cả bọn

-đương nhiên là 11h59phút r-nó tuyên bố thẳng thừng làm cho cả bọn té ngựa mà

-rồi quyết định thế liệu có cần mang theo cái gì k

-tuỳ mang cái máy chụp hình là ok rồi-nó ra hiệu.

3. Chương 2

Chapter 2: Gặp ma!!!

Đúng 11h59 phút là thời khắc chuyển giao giữa ngày và đêm, nhóm tụi nó đã có mặt tại nghĩa địa chỉ đợi tới 12h là tụi nó vào liền à. Chiếc cổng sắt đã han gỉ có vẻ như nó đã đc ở đây từ rất lâu r, hai bên trụ cổng có mọc um tùm cao tới ngang eo tụi nó, gió hiu hiu thổi mang đến cảm giác lạnh đã z hôm nay còn là ngày trăng tròn là thời điểm thích hợp cho các cô hồn dạ quỷ đi kiếm ăn.

-này tới h chưa tui thấy hơi lâu thì phải nó khều Nhi nhưng mắt vẫn cứ ngó nghiêng khắp nơi

-sắp rồi 3...2...1...0...vào thôi-Linh nói cả bọn liền vào trong dẫn đầu là nó theo sau là Nhi và Linh và theo sau cùng là Dương và Khải đi vào nghĩa địa mà cứ như kiểu là đi vào nhà vậy cứ tự nhiên như ruồi ấy. Có biết rằng 5 ng này nửa đêm chón nhà ra đây chơi nếu mà bị các bậc phụ huynh biết đc chắc bị cấm túc lun như kiểu đi tù ấy mà có cấm bằng trời đây là ai chứ toàn là siêu quậy nếu k chón nhà đc thì k thể nào mang cái danh đấy đc.

-Thiên...Thiên Tuyết sao tôi cảm thấy cứ ớn ớn kiểu gì ấy-Dương đi sau rùng mk vội bám lấy Linh -ông bị sao vậy tự nhiên túm lấy tôi là sao nóng bỏ sừ đi đc..-Linh đẩy Dương ra phủ phàng-mà ông nhát chết đến vậy sao? Chẳng ra đáng đàn ông chút nào-câu nói của Linh như động đến lòng tự trọng của Dương hay sao ý mà tự nhiên lại đứng bật dậy hùng hổ đi trc còn chạy lên trc cả nó r nhảy lung tung khắp nơi như kiểu ng bị tăng động, cả bọn trông thấy cũng chỉ lắc đầu cho qua Dương là z nếu động đến lòng tự trọng của cậu ta là cậu ta lại làm quá lên nhưng trên thực tế chuyện chẳng có gì to tát cả chỉ là chuyện bé xé ra to mà thôi.

-này Khải ông có mang theo máy chụp hình k cho tui mượn cái -nó nói

-có đây này-Khải đưa nó máy chụp hình-cẩn thận k là mất đấy tui chỉ còn mỗi cái này thôi cho bà mượn lần nào mất lần đó tôi chưa mua kịp đâu-Khải thở dài nhìn cô bạn của mk mà k khỏi lắc đầu

-biết r..đưa đây cái coi-nó giật lấy cái máy-xếp hàng nào..-nó hô to ai nấy đều chọn cho mk 1 chỗ lí tưởng để chụp ảnh ng thì ra gần 1 cái mộ cỏ mọc um tùm, ng thì đứng giữa khu đất dang động 2 tay như kiểu đón gió z, nó chụp cho mỗi ng vài bô r xem đêm đến ở đây có gì đặc biệt hay k. Nó k biết rằng nhiệt độ ở đây đang xuống thấp những ng khác cảm thấy lạnh nên rúm ró lại chỉ còn mk nó lượn lờ khắp nơi chụp vài cái ảnh gì đó

-này..-có 1 bàn tay đặt lên vai nó từ đằng sau nói đúng hơn là 1 bộ xương biết di chuyển

-bỏ ra làm gì z k thấy ng ta đang bận sao-nó hầy hầy cái tay đó xuống-này cầm hộ cái coi-nó đưa cái túi của mk cho bộ xương di động đó r ngồi xuống bấm bấm cái gì đó trên máy chụp hình-haizz..công nhận là đẹp thiệt mk thật kéo quá mà-nó lại tự sướng r k biết con này có biết sợ là gì hay k nữa mà kêu 1 bộ xương làm nô dịch cho mk-này đi theo tui tui muốn tới chỗ kia chụp hình-nó nói mà k thèm quay lại nhìn chắc là nghĩ đó là mấy đứa đi cùng mk đây-lấy cho tôi cuộn film trong túi sách-nó ra lệnh bộ xương đó lấy đưa cho nó, nó chạm phải cái gì đó cứng cứng sần sần nhưng k quan tâm lắm nên nó chỉ tập trung vô chuyện của mk...đưa cho tui cái túi-nó lấy lại cái túi bây h nó mới nhìn thấy ng đi cùng mk từ nãy tới giờ k phải là Linh, k phải Nhi cũng chẳng phải Dương hay Khải mà là 1 bộ xương trắng. Cô trợn mắt nhìn bộ xương từ trên xuống dưới r lại từ dưới lên trên-oa đẹp thiệt đó ai lại mang bộ xương này vào đây z.. chất thật.. mk thật khâm phục ng đó lun-nó nói làm cho bộ xương sững sốt k thể đỡ nổi đâm ra chui tụt xuống đất biến mất tiêu luôn-chà còn biết chui xuống đất nữa hay thiệt đó-nó k ng thích thú trong khi đó nhóm bạn của nó đã chuẩn từ lúc nào do ở đây ghê quá lạnh sờn gai ốc còn nó thì vẫn ngang nhiên đi sâu vào trong mà k biết rằng có 1 vong hồn nhìn mk rất thích thú.

-ủa mà mấy ng kia đâu r ta-bây h nó mới thắc mắc thì cũng đã quá muộn họ k còn ở đây nữa -haizz..lại bỏ bạn bè r..- nó thở dài nhìn ngó khắp nơi đột nhiên k khí ở đây ngột ngạt thấy lạ từng cơn gió nhẹ thổi đến nhưng lại mang 1 cái giá lạnh đến thấu xương, nó bất giác rùng mk xoa xoa h cánh tay đến khi xoay đầu lại thì...Á....-nó hét lên-trời ơi ma.....-nó chạy như bị ** đuổi thực chất thứ mà nó nhìn thấy k phải là ma mà là... cái bóng của 1 ng.

Muốn biết là ai thì đọc tiếp chapter sau....

4. Chương 2

-này tới h chưa tui thấy hơi lâu thì phải nó kêu Nhi nhưng mắt vẫn cứ ngó nghiêng khắp nơi

-sắp rồi 3...2...1...0...vào thôi-Linh nói cả bọn liền vào trong dẫn đầu là nó theo sau là Nhi và Linh và theo sau cùng là Dương và Khải đi vào nghĩa địa mà cứ như kiểu là đi vào nhà vậy cứ tự nhiên như ruồi ấy. Có biết rằng 5 ng này nửa đêm chón nhà ra đây chơi nếu mà bị các bậc phụ huynh biết đc chắc bị cấm túc lun như kiểu đi tù ấy mà có cấm bằng trời đây là ai chứ toàn là siêu quậy nếu k chón nhà đc thì k thể nào mang cái danh đấy đc.

-Thiên...Thiên Tuyết sao tôi cảm thấy cứ ớn ớn kiểu gì ấy-Dương đi sau rùng mk vội bám lấy Linh -ông bị sao vậy tự nhiên tím lấy tôi là sao nóng bỏ sừ đi đc..-Linh đẩy Dương ra phủ phàng-mà ông nhát chết đến vậy sao? Chẳng ra đáng đàn ông chút nào-câu nói của Linh như động đến lòng tự trọng của Dương hay sao ý mà tự nhiên lại đứng bật dậy hùng hổ đi trc còn chạy lên trc cả nó r nhảy lung tung khắp nơi như kiểu ng bị tăng động, cả bọn trông thấy cũng chỉ lắc đầu cho qua Dương là z nếu động đến lòng tự trọng của cậu ta là cậu ta lại làm quá lên nhưng trên thực tế chuyện chẳng có gì to tát cả chỉ là chuyện bé xé ra to mà thôi.

-này Khải ông có mang theo máy chụp hình k cho tui mượn cái -nó nói

-có đây này-Khải đưa nó máy chụp hình-cẩn thận k là mất đấy tui chỉ còn mỗi cái này thôi cho bà mượn lần nào mất lần đó tôi chưa mua kịp đâu-Khải thở dài nhìn cô bạn của mk mà k khỏi lắc đầu

-biết r..đưa đây cái coi-nó giật lấy cái máy-xếp hàng nào..-nó hô to ai nấy đều chọn cho mk 1 chỗ lí tưởng để chụp ảnh ng thì ra gần 1 cái mộ cỏ mọc um tùm, ng thì đứng giữa khu đất dang động 2 tay như kiểu đón

gió z, nó chụp cho mỗi ng vài bộ r xem đêm đến ở đây có gì đặc biệt hay k. Nó k biết rằng nhiệt độ ở đây đang xuống thấp những ng khác cảm thấy lạnh nên rúm ró lại chỉ còn mk nó lượn lờ khắp nơi chụp vài cái ảnh gì đó

-này...-có 1 bàn tay đặt lên vai nó từ đằng sau nói đúng hơn là 1 bộ xương biết di chuyển

-bỏ ra làm gì z k thấy ng ta đang bận sao-nó hầy hầy cái tay đó xuống-này cầm hộ cái coi-nó đưa cái túi của mk cho bộ xương di động đó r ngồi xuống bấm bấm cái gì đó trên máy chụp hình-haizz..công nhận là đẹp thiệt mk thật kéo quá mà-nó lại tự sướng r k biết con này có biết sợ là gì hay k nữa mà kêu 1 bộ xương làm nô dịch cho mk-này đi theo tui tui muốn tới chỗ kia chụp hình-nó nói mà k thèm quay lại nhìn chắc là nghĩ đó là mấy đứa đi cùng mk đây-lấy cho tôi cuộn film trong túi sách-nó ra lệnh bộ xương đó lấy đưa cho nó, nó chạm phải cái gì đó cứng cứng sần sần nhưng k quan tâm lắm nên nó chỉ tập trung vô chuyện của mk...-đưa cho tui cái túi-nó lấy lại cái túi bây h nó mới nhìn thấy ng đi cùng mk từ nãy tới giờ k phải là Linh, k phải Nhi cũng chẳng phải Dương hay Khải mà là 1 bộ xương trắng. Cô trợn mắt nhìn bộ xương từ trên xuống dưới r lại từ dưới lên trên-oa đẹp thiệt đó ai lại mang bộ xương này vào đây z.. chất thật.. mk thật khâm phục ng đó lun-nó nói làm cho bộ xương sững sốt k thể đỡ nổi đâm ra chui tụt xuống đất biến mất tiêu luôn-chà còn biết chui xuống đất nữa hay thiệt đó-nó k ng thích thú trong khi đó nhóm bạn của nó đã chuẩn từ lúc nào do ở đây ghê quá lạnh sờn gai ốc còn nó thì vẫn ngang nhiên đi sâu vào trong mà k biết rằng có 1 vong hồn nhìn mk rất thích thú.

-ủa mà mấy ng kia đâu r ta-bây h nó mới thắc mắc thì cũng đã quá muộn họ k còn ở đây nữa -haizz..lại bỏ bạn bè r..- nó thở dài nhìn ngó khắp nơi đột nhiên k khí ở đây ngột ngạt thấy lạ từng cơn gió nhẹ thổi đến nhưng lại mang 1 cái giá lạnh đến thấu xương, nó bất giác rùng mk xoa xoa h cánh tay đến khi xoay đầu lại thì...-À....-nó hét lên-trời ơi ma.....-nó chạy như bị ** đuổi thực chất thứ mà nó nhìn thấy k phải là ma mà là... cái bóng của 1 ng.

Muốn biết là ai thì đọc tiếp chapter sau....

5. Chương 3

Chapter 3: Cầu hồn(1)

Sáng hôm sau nó đến lớp vs đôi mắt cú mèo hậu quả của việc nó mất ngủ cả đêm

-Tuyệt bà làm gì mà ra nông nổi này..-Linh hỏi thăm khi thấy bộ dạng bơ phờ của nó

-tui..tui gặp ma..-nó thực chất là k muốn nói đâu bởi vì nhóm tụi nó nổi danh k biết sợ ma nhưng bọn kia cứ hỏi làm nó k thể giấu dc

-bà đùa đấy à..-Nhi hét toáng lên như kiểu là có 1 mảnh thiên thạch sắp rơi xuống Việt Nam z, cùng lúc đó KHải và Dương cũng trợn mắt há hốc mồm ra k tin vào những gì mà nó vừa nói bởi đây là tin sét đánh, nó nổi danh vs việc hay đi hù ma ng khác, là cái thể loại thích phim kinh dị và phim ma thậm trí nó còn đi sưu tập hình nữa cơ mà đến cả hình nền cái điện thoại của nó cũng k dc tha lun hình gì đâu mà khủng khiếp nhìn là thấy sợ lun à k những sợ cái điện thoại mà còn sợ lun cả nó ý chứ trong hình 1 cô gái có mái tóc dài bị gió đàng rổi đang ngồi trên 1 cành cây cổ gái đó có đôi mắt màu đỏ máu, từ miệng và mắt máu chảy ra như sỏi kết hợp vs khung cảnh ban đêm xung quanh là 1 rừng cây rậm rạp thấp thoáng phía xa là 1 toà lâu đài cổ đã bị những cây dây leo quấn lấy, phía trên còn có trăng vừa tròn vừa sáng càng làm cho cô gái đó tăng vẻ đáng sợ mà k biết nó lấy từ đâu ra cái ảnh này còn là ảnh động nữa chứ, cô gái đó còn ngồi đung đưa chân nữa cơ mà.

-tại mấy ng bỏ tui về nên k dc chứng kiến tận mắt chứ sao..-nó vênh mặt lên nhưng trong lòng có 1 cảm giác gì đó rất kì lạ mà ngay cả nó cũng k biết đây là cảm giác gì.

-này sao bà k chụp lại nhĩ-Nhi trách nó

-ừ ha bà nhắc tui mới nhớ hôm qua tui có chụp hình nhưng chưa có rửa để lát về rồi rửa rồi cho mấy ng xem là dc chứ gì...

-tốt..mà thôi bà về lun đi mong lắm có gì tui xin phép giáo viên cho bà khỏi phải lo-Nhi thấy nó rồi kêu nó về lun. Nó dắt xe về nhà tìm cái máy ảnh, nó ngồi chăm chú xem từng cái 1 xong rồi đem đi rửa, rửa xong nó xem lại 1 lần nữa các bức ảnh xem có bị lỗi hay k nhưng có 1 bức làm nó phải chú ý rõ ràng là trc khi đem đi rửa k hề có bức này nhưng đến khi xem lại thì lại có làm nó rất thắc mắc ” rốt cuộc ng trong hình là ai tại sao lại xuất hiện ở đây mk nhớ rõ ràng là k có ai ở đó mà?” nó lẩm bầm. Để tác giả nói cho các bạn biết: trong hình mà nó đang cầm xuất hiện 1 chàng trai vô cùng handsome lun đang ngồi trên bia mộ hẳn có đôi mắt màu hổ phách vs nụ cười nửa miệng càng làm cho vẻ đẹp đó tăng lên gấp bội nhưng có 1 điều là xung quanh hẳn lun có 1 làn khói mỏng làm cho hẳn hiện lên thật huyền ảo dưới trăng, còn 1 điểm nữa là hẳn nhìn thẳng vào máy ảnh chứ k phải là tình cờ chụp đc. Nó cất tất cả bức hình đó vô cặp riêng bức ảnh đặc biệt đó thì nó để riêng rồi đạp xe tới trường

-thế nào rồi rửa xong chưa-Nhi vừa trông thấy nó đã lao đến những ng còn lại nghe z cũng xúm vào

-xong rồi đây-nó bỏ ảnh ra cho tụi kia xem

-chỉ có z thôi sao chán ồm à-Nhi lắc đầu

-mà bà hôm qua ở lại 1 mk có thấy gì nghi nghi k-Khải nhìn nó nghi hoặc

-có ..nhưng chưa kịp nhìn đã chạy mất tiêu rồi còn đâu-nó sụ mặt xuống, lí do mà tụi nó tới nghĩa địa cũng chỉ để gặp đc ma z mà mới chỉ có lướt qua thôi mà nó đã chạy rồi-à còn cái này tui muốn cho mấy ng xem-nó lấy tấm ảnh đặc biệt đó ra đặt lên bàn, cũng bởi vì tiết này tụi nó trống nên nói chuyện tự do ý mà có ai cấm đc đâu thẳng lớp trưởng mà ho he là nó cho ăn cháo liền à-tui cũng k biết cái này từ đâu ra nữa nhưng khi rửa xong tui mới thấy

-vậy sao?-cả bọn chụm đầu vào xem

-chà...soái ca là đây..-Nhi reo lên

-chuẩn 1 mĩ nam-đến lượt Linh cũng k kém phần

-đúng là vip thật..-Dương tấm tắc

-nhưng vẫn k bằng mk..-cậu vỗ ngực liền bị Linh đập cho 1 phát

-bớt tự sướng đi -Linh lườm-à mà này bà nghĩ đây là ai

-tui cũng chịu...nhưng có khi nào là..ma k-nó ái ngại nhìn 4 đứa còn lại-cũng có thể lắm chứ

6. Chương 3

Sáng hôm sau nó đến lớp vs đôi mắt cú mèo hậu quả của việc nó mất ngủ cả đêm

-Tuyệt bà làm gì mà ra nông nổi này..-Linh hỏi thăm khi thấy bộ dạng bơ phờ của nó

-tui..tui gặp ma..-nó thực chất là k muốn nói đâu bởi vì nhóm tụi nó nổi danh k biết sợ ma nhưng bọn kia cứ hỏi làm nó k thể giấu đc

-bà đùa đấy à..-Nhi hét toáng lên như kiểu là có 1 mảng thiên thạch sắp rơi xuống Việt Nam z, cùng lúc đó KHải và Dương cũng trợn mắt há hốc mồm ra k tin vào những gì mà nó vừa nói bởi đây là tin sét đánh, nó nổi danh vs việc hay đi hù ma ng khác, là cái thể loại thích phim kinh dị và phim ma thậm trí nó còn đi sưu tập hình nữa cơ mà đến cả hình nền cái điện thoại của nó cũng k đc tha lun hình gì đâu mà khủng khiếp nhìn là thấy sợ lun à k những sợ cái điện thoại mà còn sợ lun cả nó ý chứ trong hình 1 cô gái có mái tóc dài bị gió đàng rồi đang ngồi trên 1 cành cây cô gái đó có đôi mắt màu đỏ máu, từ miệng và mắt máu chảy ra như sỏi kết hợp vs khung cảnh ban đêm xung quanh là 1 rừng cây rậm rạp thấp thoáng phía xa là 1 toà lâu đài cổ đã bị những cây dây leo quấn lấy, phía trên còn có trăng vừa tròn vừa sáng càng làm cho cô gái đó tăng vẻ đáng sợ mà k biết nó lấy từ đâu ra cái ảnh này còn là ảnh động nữa chứ, cô gái đó còn ngồi đung đưa chân nữa cơ mà.

-tại mấy ng bỏ tui về nên k đc chứng kiến tận mắt chứ sao..-nó vênh mặt lên nhưng trong lòng có 1 cảm giác gì đó rất kì lạ mà ngay cả nó cũng k biết đây là cảm giác gì.

-này sao bà k chụp lại nhĩ-Nhi trách nó

-ừ ha bà nhắc tui mới nhớ hôm qua tui có chụp hình nhưng chưa có rửa để lát về rồi rửa rồi cho mấy ng xem là đc chứ gì...

-tốt..mà thôi bà về lun đi mong lắm có gì tui xin phép giáo viên cho bà khỏi phải lo-Nhi phẩy nó rồi kêu nó về lun. Nó dắt xe về nhà tìm cái máy ảnh, nó ngồi chăm chú xem từng cái 1 xong rồi đem đi rửa, rửa xong nó xem lại 1 lần nữa các bức ảnh xem có bị lỗi hay k nhưng có 1 bức làm nó phải chú ý rõ ràng là trc khi đem đi rửa k hề có bức này nhưng đến khi xem lại thì lại có làm nó rất thắc mắc ” rốt cuộc ng trong hình là ai tại sao lại xuất hiện ở đây mk nhớ rõ ràng là k có ai ở đó mà?” nó lẩm bẩm. Để tác giả nói cho các bạn biết: trong hình mà nó đang cầm xuất hiện 1 chàng trai vô cùng handsome lun đang ngồi trên bia mộ hẳn có đôi mắt màu hổ phách vs nụ cười nửa miệng càng làm cho vẻ đẹp đó tăng lên gấp bội nhưng có 1 điều là xung quanh hẳn lun có 1 làn khói mỏng làm cho hẳn hiện lên thật huyền ảo dưới trăng, còn 1 điểm nữa là hẳn nhìn thẳng vào máy ảnh chứ k phải là tình cờ chụp đc. Nó cất tất cả bức hình đó vô cặp riêng bức ảnh đặc biệt đó thì nó để riêng rồi đạp xe tới trường

-thế nào rồi rửa xong chưa-Nhi vừa trông thấy nó đã lao đến những ng còn lại nghe z cũng xúm vào

-xong rồi đây-nó bỏ ảnh ra cho tụi kia xem

-chỉ có z thôi sao chán ồm à-Nhi lắc đầu

-mà bà hôm qua ở lại 1 mk có thấy gì nghi nghi k-Khải nhìn nó nghi hoặc

-có..nhưng chưa kịp nhìn đã chạy mất tiêu rồi còn đâu-nó sụ mặt xuống, lí do mà tụi nó tới nghĩa địa cũng chỉ để gặp đc ma z mà mới chỉ có lướt qua thôi mà nó đã chạy rồi-à còn cái này tui muốn cho mấy ng xem-nó lấy tấm ảnh đặc biệt đó ra đặt lên bàn, cũng bởi vì tiết này tụi nó trống nên nói chuyện tự do ý mà có ai cấm đc đâu thẳng lớp trưởng mà ho he là nó cho ăn cháo liền à-tui cũng k biết cái này từ đâu ra nữa nhưng khi rửa xong tui mới thấy

-vậy sao?-cả bọn chụm đầu vào xem

-chà...soái ca là đây..-Nhi reo lên

-chuẩn 1 mĩ nam-đến lượt Linh cũng k kém phần

-đúng là vip thật..-Dương tấm tắc

-nhưng vẫn k bằng mk..-cậu vỗ ngực liền bị Linh đập cho 1 phát

-bớt tự sướng đi -Linh lườm-à mà này bà nghĩ đây là ai

-tui cũng chịu...nhưng có khi nào là..ma k-nó ái ngại nhìn 4 đứa còn lại-cũng có thể lắm chứ

7. Chương 4

Chapter 4: Cầu hồn (2)

-này hay tui mk thử mấy cách gặp ma trên mạng đăng tải xem có đc hay k-nó ra ý kiến

-hay đấy mk cũng muốn nhĩ thử xem ma nó ra sao tò mò quá à...nhiều lần tao muốn bảo chúng mày chơi thử nhưng sợ mấy đứa chúng mày kêu tao bị hâm thôi-Nhi nhăn nhó

-tối nay thử đi để tui lên mạng xem thử-Linh lấy điện thoại ra bấm bấm vài cái-thấy r này để tui đọc cho mà nghe-Linh vẫn dán mắt vô cái điện thoại tay k ngừng di chuyển xuống

-đọc đi sao tui cảm thấy hồi hộp quá-Khải nhìn cái điện thoại của Linh đang cầm

-e hèm nghe đây cách 1: happy birthday....chuẩn bị 1 cái bàn, 2 cái ghế, 1 cây nến, 1 cái bánh có thể lấy bánh bông lan...cách làm đặt cái bàn ở giữa sân 2 ghế để đối diện còn bạn thì ngồi cạnh, xếp bánh thành vòng tròn ở giữa đặt cây nến và hát bài hát happy birthday 3 lần, đến lần thứ 3 bạn sẽ cảm thấy như có 1 ai khác cũng đang hát cùng vs mk.....-Linh đọc cả bọn cứ thế ngồi nghe há hốc mồm ra

-nghe cứ nhắm kiểu gì ý-Dương lắc đầu

-chỉ có lũ ngu xuẩn như mấy ng mới nghĩ ra đc mấy trò này-nhỏ Ánh kiêu căng nói làm tụi nó chỉ muốn đập cho 1 trận nó cũng định đứng lên r nhưng Nhi và Khải ngăn lại nếu k đảm bảo cô ta sẽ k yên vs nó đâu. Nhỏ Ánh đâu biết gia cảnh thực sự của tụi nó bởi khi vào trường Linh, Nhi, Khải, Dương đã thay đổi hồ sơ thành những học sinh bình thường là con của những giám đốc công ti nhỏ mới lập.

-haizz..sao nghe ngứa tai thế nhỉ k biết gần đây có con gì nó sủa mà nghe như kiểu là....-nó kiêu chế cơn giận của mk

-mày...-nhỏ tức tợn nhưng k làm gì đc nó đành ngậm ngùi bỏ đi. Lớp của nó đc chia làm 2 phe 1 phe theo nó ngồi 1 dãy, phe còn lại theo nhỏ Ánh ngồi một dãy nhưng chủ yếu đều theo nó hết á bởi nhỏ Ánh hay giận cá chém thớt, hay làm phiền họ coi họ như nô lệ z

-đọc tiếp đi kệ ** nó-nó giục Linh

-ờ...12h đêm lên sân thượng cầm 1 tấm gương giơ lên về phía mặt trăng....tui thấy cách này cũng k ổn chút nào điều điều

-tui cũng z...còn cách nào k đọc tiếp đi

-còn đây...lấy 2 lá liễu nhúng vào máu chó mực đắp lên mắt từ 2 đến 3 phút...

-cách này k khả quan tìm cách khác đi

-để xem còn cách nào khác k đã-Linh tiếp tục tìm kiếm

-A...có r cách này đc nhiều ng xem nè

-đọc đi nhanh lên-Nhi giục

-ờ cách này có tên gọi là cầu cơ chuẩn bị 1 tờ giấy A4 ghi lên đó 24 chữ cái sau đó 1 bên viết ra Thần-Thánh-Ma-Quỷ, bên còn lại ghi đúng -sai -có- k còn góc phía dưới thì ghi thẳng. Tìm 1 tấm ván hòm lâu năm có thể tìm thấy ở nghĩa địa. Đặt tờ giấy vừa viết lên tấm ván hòm ,tìm 1 đồng xu 1 bát hương 3 cây nhang...cách làm đặt đồng xu lên tờ giấy cần có 1 đến 2 ng đặt ngón trỏ lên đồng xu càng nhiều ng càng tốt để tránh bị nhập sao cho ngón tay k đè quá mạnh lên đồng xu tốt nhất là cách 5mm, thấp nhang và thành tâm đọc thần chú sau: cầu ma quỷ thánh thần trên thiên đường dưới địa ngục hay đang phiêu bạt phương nào xin hãy nhập vào đồng xu này, 3 nén hương thấp sẵn xin mời ng đến chơi xin làm cho cơ quay cờ chạy vòng vòng xin mời ng lên chơi..... Ôi trời dài vãi đọc mỗi cả mồm

-đọc tiếp đi đang hay mà...-Nhi giục

-có vẻ cách này hay đấy đọc tiếp đi-Khải tiếp lời

-ờ nghe tiếp đây...chú ý nếu gọi đc thì phải hỏi xem là thần hay thánh hay ma quỷ nếu đồng xu di chuyển vào chữ quỷ thì nói thẳng k nên chơi vs quỷ, k nên chơi ở chỗ có bàn thờ phật, khi chơi k để gương gần chỗ chơi hình ảnh phản chiếu trong gương sẽ tạo cảm giác sợ hãi...đại loại là z đó

-nghe cũng hay hay z tối nay 12 h tại nghĩa địa lần trc ha-nó cười 1 nụ cười mang 1 nét gì đó bí hiểm làm cả bọn rùng mk

12h đêm-nghĩa địa....tụi nó đã có mặt ở đó

-vào thôi

-lần này nó k đi đầu mà là Nhi, nó cẩn thận hơn lần trc nó đi từ từ k vội vã. Trời hôm nay cũng khác lạ k gió nhưng mang đêm cảm giác lạnh thấu xương, khung cảnh tàn lụi đc bao bọc bởi 1 lớp sương đêm mỏng làm cho những ngôi mộ lúc ẩn lúc hiện, bầu trời k trăng k sao những vầng ánh sáng nhè nhẹ đủ để nhìn thấy mọi thứ ở đây

-chuẩn bị thôi-tất cả bỏ ra những thứ mk chuẩn bị -xong

-tên ten tui còn chuẩn bị thêm cả 1 cái gương nữa nè-nó lôi cái gương từ trong túi ra để ở cạnh

-bây h thì bắt đầu thôi-mỗi đứa k ai bảo ai tự động làm mọi việc như đã sắp đặt trc, trời cũng bắt đầu nổi gió lúc đầu thì hiu hiu thổi sau đó mạnh dần k khí ở đây càng ngọt ngào hơn như bị 1 thứ gì đó đè nén thì thoáng còn có tiếng hú nho nhỏ.

8. Chương 4

-hay đây mk cũng muốn nhĩ thử xem ma nó ra sao tò mò quá à...nhiều lần tao muốn bảo chúng mày chơi thử nhưng sợ mấy đứa chúng mày kêu tao bị hâm thôi-Nhi nhăn nhó

-tối nay thử đi để tui lên mạng xem thử-Linh lấy điện thoại ra bấm bấm vài cái-thấy r này để tui đọc cho mà nghe-Linh vẫn dán mắt vô cái điện thoại tay k ngừng di chuyển xuống

-đọc đi sao tui cảm thấy hồi hộp quá-Khải nhìn cái điện thoại của Linh đang cầm

-e hèm nghe đây cách 1: happy birthday....chuẩn bị 1 cái bàn, 2 cái ghế, 1 cây nến, 1 cái bánh có thể lấy bánh bông lan...cách làm đặt cái bàn ở giữa sân 2 ghế để đối diện còn bạn thì ngồi cạnh, xếp bánh thành vòng tròn ở giữa đặt cây nến và hát bài hát happy birthday 3 lần, đến lần thứ 3 bạn sẽ cảm thấy như có 1 ai khác cũng đang hát cùng vs mk.....-Linh đọc cả bọn cứ thế ngồi nghe há hốc mồm ra

-nghe cứ nhảm kiểu gì ý-Dương lắc đầu

-chỉ có lũ ngu xuẩn như mấy ng mới nghĩ ra đc mấy trò này-nhỏ Ánh kiêu căng nói làm tui nó chỉ muốn đập cho 1 trận nó cũng định đứng lên r nhưng Nhi và Khải ngăn lại nếu k đảm bảo cô ta sẽ k yên vs nó đâu. Nhỏ Ánh đâu biết gia cảnh thực sự của tui nó bởi khi vào trường Linh, Nhi, Khải, Dương đã thay đổi hồ sơ thành những học sinh bình thường là con của những giám đốc công ti nhỏ mới lập.

-haizz..sao nghe ngứa tai thế nhĩ k biết gần đây có con gì nó sữa mà nghe như kiểu là....-nó kiên chế cơn giận của mk

-mày...-nhỏ tức tợn nhưng k làm gì đc nó đành ngậm ngùi bỏ đi. Lớp của nó đc chia làm 2 phe 1 phe theo nó ngồi 1 dãy, phe còn lại theo nhỏ Ánh ngồi một dãy nhưng chủ yếu đều theo nó hết á bởi nhỏ Ánh hay giận cá chém thớt, hay làm phiền họ coi họ như nô lệ z

-đọc tiếp đi kệ ** nó-nó giục Linh

-ờ...12h đêm lên sân thượng cầm 1 tấm gương giơ lên về phía mặt trăng....tui thấy cách này cũng k ổn chút nào điều điều

-tui cũng z...còn cách nào k đọc tiếp đi

-còn đây...lấy 2 lá liễu nhúng vào máu chó mực đắp lên mắt từ 2 đến 3 phút...

-cách này k khả quan tìm cách khác đi

-để xem còn cách nào khác k đã-Linh tiếp tục tìm kiếm

-A...có r cách này đc nhiều ng xem nè

-đọc đi nhanh lên-Nhi giục

-ờ cách này có tên gọi là cầu cơ chuẩn bị 1 tờ giấy A4 ghi lên đó 24 chữ cái sau đó 1 bên viết ra Thần-Thánh-Ma-Quỷ, bên còn lại ghi đúng -sai -có- k còn góc phía dưới thì ghi thẳng. Tìm 1 tấm ván hòm lâu năm có thể tìm thấy ở nghĩa địa. Đặt tờ giấy vừa viết lên tấm ván hòm,tìm 1 đồng xu 1 bát hương 3 cây nhang...cách làm đặt đồng xu lên tờ giấy cần có 1 đến 2 ng đặt ngón trỏ lên đồng xu càng nhiều ng càng tốt để tránh bị nhập sao cho ngón tay k đè quá mạnh lên đồng xu tốt nhất là cách 5mm, thấp nhang và thành tâm đọc thần chú sau: cầu ma quỷ thánh thần trên thiên đường dưới địa ngục hay đang phiêu bạt phương nào xin hãy nhập vào đồng xu này, 3 nén hương thấp sẵn xin mời ng đến chơi xin làm cho cơ quay cở chạy vòng vòng xin mời ng lên chơi..... Ôi trời dài vãi đọc mỗi cả mồm

-đọc tiếp đi đang hay mà...-Nhi giục

-có vẻ cách này hay đây đọc tiếp đi-Khải tiếp lời

-ờ nghe tiếp đây...chú ý nếu gọi đc thì phải hỏi xem là thần hay thánh hay ma quỷ nếu đồng xu di chuyển vào chữ quỷ thì nói thẳng k nên chơi vs quỷ, k nên chơi ở chỗ có bàn thờ phật, khi chơi k để gương gần chỗ chơi hình ảnh phản chiếu trong gương sẽ tạo cảm giác sợ hãi...đại loại là z đó

-nghe cũng hay hay z tối nay 12 h tại nghĩa địa lần trc ha-nó cười 1 nụ cười mang 1 nét gì đó bí hiểm làm cả bọn rùng mk

12h đêm-nghĩa địa....tụi nó đã có mặt ở đó

-vào thôi

-lần này nó k đi đầu mà là Nhi, nó cẩn thận hơn lần trc nó đi từ từ k vội vã. Trời hôm nay cũng khác lạ k gió nhưng mang đến cảm giác lạnh thấu xương, khung cảnh tàn lụi đc bao bọc bởi 1 lớp sương đêm mỏng làm cho những ngôi mộ lúc ẩn lúc hiện, bầu trời k trăng k sao những vầng sáng nhè nhẹ đủ để nhìn thấy mọi thứ ở đây

-chuẩn bị thôi-tất cả bỏ ra những thứ mk chuẩn bị -xong

-tên ten tui còn chuẩn bị thêm cả 1 cái gương nữa nè-nó lôi cái gương từ trong túi ra để ở cạnh

-bây h thì bắt đầu thôi-mỗi đứa k ai bảo ai tự động làm mọi việc như đã sắp đặt trc, trời cũng bắt đầu nổi gió lúc đầu thì hiu hiu thổi sau đó mạnh dần k khí ở đây càng ngọt ngào hơn như bị 1 thứ gì đó đè nén thì thoáng còn có tiếng hú nho nhỏ.

9. Chương 5

Chapter 5: Cầu hồn (3)

30 phút sau xung quanh nổi lên tiếng khóc của trẻ em rồi tiếng nói chuyện rì rầm tụi nó ai cũng rùng mk nhưng k ai dám lên tiếng chỉ ngồi im xem động tĩnh, đồng xu bắt đầu rung lên

-là thần hay ma?-nó hỏi theo đúng như các bước mà tụi nó đọc đc, đồng xu di chuyển về chữ 'ma' làm tụi nó dựng tóc gáy, nó xoay đầu về phía tấm gương bên trong là 1 chàng trai đang nhìn nó mỉm cười nó ngồi im như tượng k nói thành lời cứ ngồi im đó nhìn chằmchằm vào tấm gương k chớp mắt

-có thể cho chúng tôi nhìn thấy đc k?-Linh hỏi đồng xu dịch chuyển về chữ có Linh reo lên liền bỏ tay ra nhẩy cẫng lên còn nó vẫn im lặng k nói gì nói đúng hơn bây h nó vẫn đang là 1 bức tượng

-bà bị sao z tự nhiên bỏ tay ra là sao-Nhi quát Dương và Khải nhìn Linh vs con mắt giết gà

-tại bà hết đó sắp đc rồi mà lại...-Dương chán nản quay ra nhìn nó thì thấy nó mắt trợn nên như kiểu là ồc nhồi xong lại còn i thìn thít k nói lời nào bình thường những phi vụ này nó rất năng nổ còn nói luôn lời nhưng hôm nay lại....

-này Tuyết bà bị sao z? -Dương hỏi cả bọn đều chú ý vào nó quả thực hôm nay nó rất lạ

-Tuyết...-linh chạm vào nó làm nó giật mk tỉnh lại

-maaaa.....-nó hét lên

-ma ở đâu ra -Linh quát mắt nhìn nó

-tui....tui vừa trông...thấy ma trong gương kia kìa....aaaa

-ta mới chỉ dọa 1 chút thôi mà các ng đã như z rồi ta còn tưởng các ng gan lớn lắm chứ cuối cùng thì cũng chỉ là những đứa trẻ mới lớn thích học đòi ng ta mà thôi...-có 1 giọng nói phát ra làm tụi nó giật mk

-ai?...- Khải quát

-chẳng phải mấy ng vừa muốn gặp ta đó sao sao bây h lại muốn đuổi ta đến z

-ồ thì ra là khách dừng có giả thần giả quỷ nữa mau ra đi tui tui k sợ đâu-Nhi nói, bây h nó cũng đã trở lại vs dáng vẻ thường ngày nụ cười đã xuất hiện lại nó tự tin k cần đề phòng như lúc và nữa chỉ cần nghe giọng nói là tui nó có thể đoán đc con ma này k hề đáng sợ chút nào có thể là rất vui tính. Con ma đó hiện ra vs

1 bộ dạng kinh khủng máu chảy như tuôn, trên mặt đầy vết chém k chỗ nào còn nguyên vẹn, đôi mắt đã bị mất 1 bên trong hốc mắt đó đủ các thể loại sâu bọ bò nhung nhúc nhìn mà thấy ớn, tóc thì dựng ngược đen đen đỏ đỏ trông chẳng ra cái gì, k kể đến quần áo tả tơi như thừng ăn mày da cũng đã bị bong tróc lở loét những con giòi đang ngự trị ở đó hần mắc cái quần dài tới đầu gối nhưng cũng chẳng lành lặn đã z còn dính bết máu cái chân lúc này k còn da thịt nữa mà là xương trắng

-bánh bao ghê ta-nó thốt lên làm con ma đó muốn sủi lun mà, còn bọn kia biết nó sẽ nói như z cũng tham gia vài câu

-đẹp ha

-ừ công nhận là đẹp troai thật-Nhi gật gù

-như thế này mới gọi hàng độc mk nhất định hóa trang như vậy trong ngày lễ halloween

-đúng rất đẹp -từng câu đánh giá đc cất lên là hần sủi lun thấy vậy cả bọn súm tới đá đá vài cái xem có động tĩnh gì hay k nhưng vẫn im phăng phắc tiếng hú lại đc cất lên hỗn tạp vs những âm thanh quái lạ như tiếng khóc tiếng cười tiếng trẻ em gọi mẹ...vân vân và mây mây tạo nên k gian kì dị nhưng chúng nó cũng chẳng quan tâm lắm thứ mà tụi nó chú ý bây h chính là con ma đang nằm dưới đất kia

-làm sao đây hần ta này ngất r

-chán chết cứ tưởng thế nào

-hần k tỉnh thì mk làm sao mà biết đc

-à nhớ ra r tui có mang theo tời để tui cho hần ăn là tỉnh ngay ý mà- nó vừa mở túi xách thì con ma đó bật dậy

-lm ng ai lm thế- con ma đó nói

-cứ tưởng nằm mãi đây k dậy nữa- Linh lắc đầu

-k dậy để chết à...mấy ng muốn cho tui ăn tời nếu cứ nằm đây chắc đi lun wá- con ma đó than thở

-tời ở đâu ra, chỉ có tời gà thôi- nó thản nhiên

-biết ngay mà, trong cái túi của bà toàn đồ nghề chụp ảnh k à- Nhi chán nản

-hihi... -nó gãi đầu gãi tai

-ê who are you?

-lại còn bày đặt tiếng anh chứ chả tiếng em- Dương cũng phải bó tay với nó, con ma kia cũng k phải dạng vừa đớp lại bằng 1 câu tiếng anh tương tự

-i'm ghost

-thật hay đùa đây-Nhi nhìn hần vs ánh mắt nghi hoặc

-thật 100%- hần đáp 1 cách hồn nhiên như 1 thằng điên

-thật k thể tin nổi- tất cả đồ thanh nhìn hần với con mắt kinh ngạc

-nhưng tụi tui k hiểu vì sao lại chỉ thấy mỗi mk người mà ở đây là nghĩa địa cơ mà lẽ ra phải có nhiều ma chứ

-tại tui ngăn bọn họ tới chứ còn j nữa-tụi nó súm lại gần hần hơn nhìn kĩ từ trc ra sau rồi từ sau ra trc

-cho cái vẻ ngoài khác đi nhìn thế này hơi ớn-nó vừa nói hần biến 1 cái thành 1 chàng trai phong độ

-giống thật- nó cầm bức ảnh so sánh

-thì là tui chứ là ai nữa- hần vừa dứt lời liền bị nó tương cho 1 nhát

-lm j vậy hả? Hần cau có

-oa... Chạm đk vô nè- nghe câu nói của nó bọn kia giật mk cũng súm lại sờ thử. Đứa véo mũi, đứa véo tai, đứa cấu chí, đứa giựt tóc...

-tui chẳng có cảm giác j đâu cứ thoải mái k vấn đề j hết

-sao người lại ở đây? K đi đâu thai à? Nó hồ-k thích. Tại tui có vc cần giải quyết-chuyện j z? Tui tui nghe đk k? Khỏi tò mò-mún biết z sao-uk.- Tất cả cùng gật đầu

10. Chương 5

-là thần hay ma?-nó hỏi theo đúng như các bước mà tui nó đọc đc, đồng xu di chuyển về chữ 'ma' làm tui nó dựng tóc gáy, nó xoay đầu về phía tấm gương bên trong là 1 chàng trai đang nhìn nó mỉm cười nó ngồi im như tượng k nói thành lời cứ ngồi im đó nhìn chằmchằm vào tấm gương k chớp mắt

-có thể cho chúng tôi nhìn thấy đc k?-Linh hỏi đồng xu dịch chuyển về chữ có Linh reo lên liền bỏ tay ra nhảy cẫng lên còn nó vẫn im lặng k nói gì nói đúng hơn bây h nó vẫn đang là 1 bức tượng

-bà bị sao z tự nhiên bỏ tay ra là sao-Nhi quát Dương và Khải nhìn Linh vs con mắt giết gà

-tại bà hết đó sắp đc rồi mà lại...-Dương chán nản quay ra nhìn nó thì thấy nó mắt trợn nên như kiểu là ồ nhồi xong lại còn i thìn thít k nói lời nào bình thường những phi vụ này nó rất năng nổ còn nói luôn lời nhưng hôm nay lại....

-này Tuyết bà bị sao z? -Dương hỏi cả bọn đều chú ý vào nó quả thực hôm nay nó rất lạ

-Tuyết...-linh chạm vào nó làm nó giật mk tỉnh lại

-maaaa.....-nó hét lên

-ma ở đâu ra -Linh quắc mắt nhìn nó

-tui....tui vừa trông...thấy ma trong gương kia kia....aaaa

-ta mới chỉ dọa 1 chút thôi mà các ng đã như z rồi ta còn tưởng các ng gan lớn lắm chứ cuối cùng thì cũng chỉ là những đứa trẻ mới lớn thích học đòi ng ta mà thôi...-có 1 giọng nói phát ra làm tui nó giật mk

-ai?...- Khải quát

-chẳng phải mấy ng vừa muốn gặp ta đó sao sao bây h lại muốn đuổi ta đến z

-ồ thì ra là khách đừng có giả thần giả quỷ nữa mau ra đi tui tui k sợ đâu-Nhi nói, bây h nó cũng đã trở lại vs dáng vẻ thường ngày nụ cười đã xuất hiện lại nó tự tin k cần đề phòng như lúc và nữa chỉ cần nghe giọng nói là tui nó có thể đoán đc con ma này k hề đáng sợ chút nào có thể là rất vui tính. Con ma đó hiện ra vs 1 bộ dạng kinh khủng máu chảy như tuôn, trên mặt đầy vết chém k chỗ nào còn nguyên vẹn, đôi mắt đã bị mất 1 bên trong hốc mắt đó đủ các thể loại sâu bọ bò nhung nhúc nhìn mà thấy ớn,tóc thì dựng ngược đen đen đỏ đỏ trông chẳng ra cái gì, k kể đến quần áo tả tơi như mảnh ăn mày da cũng đã bị bong tróc lở loét những con giòi đang ngự trị ở đó hằn hắc cái quần dài tới đầu gối nhưng cũng chẳng lành lặn đã z còn dính bết máu cái chân lúc này k còn da thịt nữa mà là xương trắng

-bánh bao ghê ta-nó thốt lên làm con ma đó muốn siu lun mà, còn bọn kia biết nó sẽ nói như z cũng tham gia vài câu

-đẹp ha

-ừ công nhận là đẹp troai thật-Nhi gật gù

-như thế này mới gọi hàng độc mk nhất định hóa trang như vậy trong ngày lễ halloween

-đúng rất đẹp -tùng câu đánh giá đc cất lên là hần siu lun thấy vậy cả bọn súm tới đá đá vài cái xem có động tĩnh gì hay k nhưng vẫn im phăng phắc tiếng hú lại đc cất lên hỗn tạp vs những âm thanh quái lạ như tiếng khóc tiếng cười tiếng trẻ em gọi mẹ...vân vân và mây mây tạo nên k gian kì dị nhưng chúng nó cũng chẳng quan tâm lắm thứ mà tui nó chú ý bây h chính là con ma đang nằm dưới đất kia

-làm sao đây hấn ta này ngất r

-chán chết cứ tưởng thế nào

-hấn k tỉnh thì mk làm sao mà biết đc

-à nhớ ra r tui có mang theo tởi để tui cho hấn ăn là tỉnh ngay ý mà- nó vừa mở túi xách thì con ma đó bật dậy

-lm ng ai lm thế- con ma đó nói

-cứ tưởng nằm mãi đây k dậy nữa- Linh lắc đầu

-k dậy để chết à...mấy ng muốn cho tui ăn tởi nếu cứ nằm đây chắc đi lun wá- con ma đó than thở

-tởi ở đâu ra, chỉ có tởi gà thôi- nó thản nhiên

-biết ngay mà, trong cái túi của bà toàn đồ nghề chụp ảnh k à- Nhi chán nản

-hihi... -nó gãi đầu gãi tai

-ê who are you?

-lại còn bày đặt tiếng anh chứ chả tiếng em- Dương cũng phải bó tay với nó, con ma kia cũng k phải dạng vừa đớp lại bằng 1 câu tiếng anh tương tự

-i'm ghost

-thật hay đùa đây-Nhi nhìn hấn vs ánh mắt nghi hoặc

-thật 100%- hấn đáp 1 cách hồn nhiên như 1 thằng điên

-thật k thể tin nổi- tất cả đồ thanh nhìn hấn với con mắt kinh ngạc

-nhưng tụi tui k hiểu vì sao lại chỉ thấy mỗi mk người mà ở đây là nghĩa địa cơ mà lẽ ra phải có nhiều ma chứ

-tại tui ngăn bọn họ tới chứ còn j nữa-tụi nó súm lại gần hấn hơn nhìn kĩ từ trc ra sau rồi từ sau ra trc

-cho cái vẻ ngoài khác đi nhìn thế này hơi ớn-nó vừa nói hấn biến 1 cái thành 1 chàng trai phong độ

-giống thật- nó cầm bức ảnh so sánh

-thì là tui chứ là ai nữa- hấn vừa dứt lời liền bị nó tương cho 1 nhát

-lm j vậy hả? Hấn cau có

-oa... Chạm đk vô nè- nghe câu nói của nó bọn kia giật mk cũng súm lại sờ thử. Đưa véo mũi, đưa véo tai, đưa cầu chì, đưa giật tóc...

-tui chẳng có cảm giác j đâu cứ thoải mái k vấn đề j hết

-sao người lại ở đây? K đi đâu thai à? Nó hỏ-k thích. Tại tui có vc cần giải quyết-chuyện j z? Tụi tui nghe đk k? Khỏi tò mò-mún biết z sao-uk.- Tất cả cùng gặt đầu

11. Chương 6

Chapter 6: Kí ức

Hấn nhìn bọn nó với ánh mắt đầy ngạc nhiên.

-thật chứ?- bây h hấn có thể khẳng định rằng đây là những con ng k hề bình thg chút nào. Thường thì con ng khi gặp ma liền bỏ chạy nhưng bọn nó thì k mặc dù hấn xuất hiện với 1 hình dáng k dễ nhìn chút nào mà ngc lại tụi nó còn tỏ ra thích thú, hấn nghĩ có thể tụi nó sẽ giúp ích đk cho hấn trog vc tìm ra sự thật

-kể mau đi- tụi nó giục

-thực ra tui là Triệu Hạ Minh là con trai của ông trùm mafia nhưng tui đã chết cách đây 3 năm

-sao lại chết? Why?- Nó hỏi dồn dập

-ngay cả tui cũng còn k biết nữa là, và đây cũng chính là nguyên nhân tui k đi đầu thai

-ra là vậy.- cả bọn ồ lên

- mà Minh nè, lúc trc ông học ở đâu?

-trường mà mấy ng đag học

-sao bit tui tui học trường đó?

-ờ thì... Tui theo dõi Tuyết

-sao bit tên tui z? Mà theo dõi tui bao h sao tui k bit?- nó khó hiểu

-sau hôm đó. Cái hôm mà mấy ng đến đây để chụp hình nên bit z thui. Phần khác do tui chết ở đó mà với lại còn chết ở ngay trog lớp 11D.

-lớp mk kìa.- tui nó xì xào- kể tiếp đi- tui nó ngồi nghe hần kể tới ság lun.-tội nghiệp cho ông wá. Khi nào rảnh tới lớp mk chơi nha- tui nó ra về để chuẩn bị đi học, hần đứng đó nhìn tui nhìn tui nó đi mỉm cười. Có lẽ hần đã coi tui nó là bạn r còn hần k bit rằng tui nó đã coi hần là bạn từ lúc mới gặp r cơ.

~~LỚP 11D

Tui nó vừa về nhà thay đồ r đi học lun đến lớp đừa nào cũng vạ vật than vãn-buồn ngủ quá à-Nhi than vãn còn những ng khác đã ngủ từ lâu r

Reng Reng Reng...tiếng trống vào lớp vang lên giáo viên cũng vào lớp tất cả cùng đứng lên chào chỉ riêng 5 đứa tui nó vẫn ngủ gục à, giáo viên cũng chẳng nói gì mặc kệ mấy đứa nó nhỏ Ánh thấy z tức lắm

-cô ơi chẳng lẽ cô lại bỏ qua dễ dàng z sao-Ánh thưa cô làm cô chẳng biết nói gì nếu bây h gọi chúng nó dậy e là nó lại cho cô thăm hại thì cũng k xong mà có gọi thì tui nó ngẩng lên r lại gục tiếp thì cũng bằng hoà vì z cho nên cô mới bỏ qua nhưng nhỏ Ánh nói z làm cô rất khó xử

-đc r k sao hết chỉ cần mấy em đó kiểm tra và thi đạt điểm cao là đc r-cô toát mồ hôi hột vừa mới sáng ra đã gặp mấy học sinh kiểu này chắc cả ngày hôm nay cô sui lắm đây

-nhưng...-nhỏ Ánh liếc chúng nó đang ngậm ngùi ngồi xuống mà ôm cục tức trong lòng

BỤP...-làm gì z hả k để ng ta ngủ sao-nó lằm bằm

BỤP..-Dương ông mà còn như z là tôi k tha cho ông đâu-nhi cắn nhằn

Bụp..Linh bà hơi quá dà rồi đẩy tôi cả đêm k ngủ để im cho tôi ngủ đi..-đến lượt Dương nói Linh, thấy có chuyện bất thường cả bọn bật dậy

-bà có bị giống tôi hay k-nó hỏi

-có-tất cả cùng gật đầu mọi nghi ngờ đều đc nổi lên -tại sao chỉ có bọn mk bị như z-ai nấy đều hiện dấu hỏi chấm to đùng trong đầu

-thưa cô tui em muốn ra ngoài-cả 5 đứng lên nói cùng 1 lúc cô giáo gật đầu cả bọn liền chuồn lun khỏi lớp ra sau trường ngủ bù

XOẢNG...BOONG.....TÁCH....XẠCH....CẠCH.....những âm thanh lạ lùng vang lên phá vỡ giấc ngủ của bọn nó

-Triệu Hạ Minh..-5 đứa hét cùng 1 lúc

-sao biết tôi hay z tôi nhớ là đâu có hiện hình đâu-hần cười xòa

-chỉ có ông mới dám làm thôi chứ những ng khác đã bị tui này cho ăn vài nhát dăm r đừng tưởng ng ta k biết mà làm tới biết tổng ngay lúc đầu rồi chẳng qua k nói thôi ...-Nhi bực bội tuôn 1 trào k để hần nói thêm câu nào

-hìhì yên tâm sẽ k có lần sau đâu

-nếu có thì tụi này cũng k tha đâu-Linh khó chịu ra mặt. Thấy z Khải và Dương lôi hẳn ra 1 góc to nhỏ

-đừng nhìn bề ngoài mà đánh giá con ng tui nói trc là họ k hề bình thường chút nào đâu-Dương vỗ vai hẳn

-như tôi võ công đầy mk mà còn k ăn ai nữa là cậu đừng có nghĩ là ma thì k sao họ có thể cho ông đi lun bất cứ lúc nào đấy đề phòng cẩn thận vào-Khải tham gia ý kiến cho hẳn biết mà còn khắc phục những khuyết điểm k đáng có

-nè mấy ng to nhỏ cái gì đấy-Linh quát lớn

-hề hề k có gì hết-Khải và Dương vẫy tay còn hẳn đứng giữa chẳng hề cái mô tê gì.

12. Chương 6

Hắn nhìn bọn nó với ánh mắt đầy ngạc nhiên.

- thật chứ?- bây h hẳn có thể khẳng định rằng đây là những con ng k hề bình thg chút nào. Thường thì con ng khi gặp ma liền bỏ chạy nhưng bọn nó thì k mặc dù hẳn xuất hiện với 1 hình dáng k dễ nhìn chút nào mà ngc lại tụi nó còn tỏ ra thích thú, hẳn nghĩ có thể tụi nó sẽ giúp ích đk cho hẳn trog vc tìm ra sự thật

-kể mau đi- tụi nó giục

-thực ra tui là Triệu Hạ Minh là con trai của lông trùm mafia nhưng tui đã chết cách đây 3 năm

-sao lại chết? Why?- Nó hỏi dồn dập

-ngay cả tui cũng còn k bit nữa là, và đây cũng chính là nguyên nhân tui k đi đâu thai

-ra là vậy.- cả bọn ồ lên

- mà Minh nè, lúc trc ông học ở đâu?

-trường mà mấy ng đag học

-sao bit tui tui học trường đó?

-ờ thì... Tui theo dõi Tuyết

-sao bit tên tui z? Mà theo dõi tui bao h sao tui k bit?- nó khó hiểu

-sau hôm đó. Cái hôm mà mấy ng đến đây để chụp hình nên bit z thui. Phần khác do tui chết ở đó mà với lại còn chết ở ngay trog lớp 11D.

-lớp mk kìa.- tụi nó xì xào- kể tiếp đi- tụi nó ngồi nghe hẳn kể tới ság lun.-tội nghiệp cho ông wá. Khi nào rảnh tới lớp mk chơi nha- tụi nó ra về để chuẩn bị đi học, hẳn đứng đó nhìn tụi nhìn tụi nó đi mỉm cười. Có lẽ hẳn đã coi tụi nó là bạn r còn hẳn k bit rằng tụi nó đã coi hẳn là bạn từ lúc mới gặp r cơ.

~~LỚP 11D

Tụi nó vừa về nhà thay đồ r đi học lun đến lớp đừa nào cũng vạ vật than vãn-buồn ngủ quá à-Nhi than vãn còn những ng khác đã ngủ từ lâu r

Reng Reng Reng...tiếng trống vào lớp vang lên giáo viên cũng vào lớp tất cả cùng đứng lên chào chỉ riêng 5 đừa tụi nó vẫn ngủ gục à, giáo viên cũng chẳng nói gì mặc kệ mấy đừa nó nhỏ Ánh thấy z tức lắm

-cô ơi chẳng lẽ cô lại bỏ qua dễ dàng z sao-Ánh thưa cô làm cô chẳng biết nói gì nếu bây h gọi chúng nó dậy e là nó lại cho cô thảm hại thì cũng k xong mà có gọi thì tụi nó ngẩng lên r lại gục tiếp thì cũng bằng hoà vì z cho nên cô mới bỏ qua nhưng nhỏ Ánh nói z làm cô rất khó xử

-đc r k sao hết chỉ cần mấy em đó kiểm tra và thi đạt điểm cao là đc r-cô toát mồ hôi hột vừa mới sáng ra đã gặp mấy học sinh kiểu này chắc cả ngày hôm nay cô sui lắm đây

-nhưng....-nhỏ Ánh liếc chúng nó đang ngậm ngùi ngồi xuống mà ôm cục tức trong lòng

BUP...-làm gì z hả k để ng ta ngủ sao-nó lằm bằm

BUP...-Dương ông mà còn như z là tôi k tha cho ông đâu-nhi cần nhần

Bup..Linh bà hơi quá dà rồi đẩy tôi cả đêm k ngủ để im cho tôi ngủ đi...đến lượt Dương nói Linh, thấy có chuyện bất thường cả bọn bật dậy

-bà có bị giống tôi hay k-nó hỏi

-có-tất cả cùng gật đầu mọi nghi ngờ đều dc nổi lên -tại sao chỉ có bọn mk bị như z-ai nấy đều hiện dấu hỏi chấm to đùng trong đầu

-thưa cô tụi em muốn ra ngoài-cả 5 đứng lên nói cùng 1 lúc cô giáo gật đầu cả bọn liền chuồn lun khỏi lớp ra sau trường ngủ bù

XOẢNG...BOONG.....TÁCH....XẠCH....CẠCH.....những âm thanh lạ lùng vang lên phá vỡ giấc ngủ của bọn nó

-Triệu Hạ Minh..-5 đứa hét cùng 1 lúc

-sao biết tôi hay z tôi nhớ là đâu có hiện hình đâu-hắn cười xòa

-chỉ có ông mới dám làm thôi chứ những ng khác đã bị tụi này cho ăn vài nhát dăm r dừng tưởng ng ta k biết mà làm tới biết tổng ngay lúc đầu rồi chẳng qua k nói thôi...-Nhi bực bội tuôn 1 tràng k để hắn nói thêm câu nào

-hìhì yên tâm sẽ k có lần sau đâu

-nếu có thì tụi này cũng k tha đâu-Linh khó chịu ra mặt. Thấy z Khải và Dương lôi hắn ra 1 góc to nhỏ

-dừng nhìn bề ngoài mà đánh giá con ng tui nói trc là họ k hề bình thường chút nào đâu-Dương vỗ vai hắn

-như tôi vô công đẩy mk mà còn k ăn ai nữa là cậu đừng có nghĩ là ma thì k sao họ có thể cho ông đi lun bất cứ lúc nào đẩy đề phòng cẩn thận vào-Khải tham gia ý kiến cho hắn biết mà còn khắc phục những khuyết điểm k đáng có

-nè mấy ng to nhỏ cái gì đấy-Linh quát lớn

-hề hề k có gì hết-Khải và Dương vẫy tay còn hắn đứng giữa chẳng hề cái mô tê gì.

13. Chương 7

Chapter 7: Giao kèo

-này Minh sao ông lại xuất hiện dc ở ban ngày z-nó tò mò hỏi

-đừng gọi tui là Minh mà gọi là Ken đi tui quen cách gọi này r

-ừ nhưng nói đi vì sao?

-hơ tui cũng chẳng bí cứ tự nhiên thôi

-tưởng có gì đặc biệt lắm chứ...mà Ken này tui vẫn thấy có điều gì đó k ổn lắm trong cái chết của ông-nó nhăn mặt

-đây cũng chính là thứ mà tui đang tìm kiếm...bí ẩn về cái chết của tui...-mà ông cũng hay thiệt sống 3 năm k cần ăn sao-Nhi hỏi

-có chứ tui ăn linh hồn...đừng có nghĩ tui đi giết ng bậy bạ nha tui chỉ chọn những ng xấu thôi

-chà có đức thế nhỉ...tôi có ý kiến này tui tui sẽ giúp ông tìm ra nguyên nhân còn ông sẽ phải làm theo những gì mà tui tui nói 0k chứ-nó nháy mắt

-uk....cũng đc 1 mk tui 3 năm qua cũng k tìm đc gì nay có thêm mấy ng cũng chẳng sao đc tôi đồng ý nhưng k đc cho ai biết đến sự tồn tại của tui nếu ng ngoài biết đc k những ảnh hưởng đến tui mà còn cả mấy ng nữa hãy cân nhắc

-cái đó ông k cần phải lo có nói ra cũng chẳng ai tin đâu-Linh thẳng thắn nói

-vậy thì đc.. Mau đưa tay đây-tụi nó nghe theo đưa tay ra Ken dùng tay của mk đi 1 lượt lên mu bàn tay của mỗi ng 1 lúc sau xuất hiện lên hình 1 ngọn lửa đỏ

-đây là cái gì z nhìn hay hay-Dương giơ lên cười thích thú

-đây chính là dấu ấn và cũng là thiết bị liên lạc, chỉ cần k có ánh sáng là những đốm lửa này sẽ tự động phát sáng như đc rắc bột dạ quang z nhưng nó có màu đỏ mà thôi

-tui thấy thích nó rồi đấy....từ nay đỡ mất tiền điện thoại

-này bà tiết kiệm nó vừa phải thôi-Khải nhìn no chán nản trong trường hợp nào nó cũng gỡ thói tiết kiệm đc cả

-biết r nhưng ăn sâu vào máu rồi có muốn sửa cũng khó

-haizzzzz....về lớp thôi ở ngoài này cũng lâu hết bố nó tiết học r còn đâu-tụi nó lại kéo nhau về lớp Ken cũng đi theo nhưng có ai nhìn thấy đâu trừ bọn nó Ken ngang nhiên vào lớp hần như nhận ra điều gì đó rất quen thuộc có liên quan đến hần mà hần k tài nào nhớ đc đành phải bỏ qua. Tiết học tiếp theo cũng tới cô giáo dạy Văn vào lớp cả lớp đứng lên chào còn tụi nó lại ngồi im nhưng k gục như tiết trc mà giương mắt lên nhì giáo viên như kiểu thách thức 'cô làm gì đc tôi có giỏi thì nhào vô'. Cô giáo thấy z cũng bỏ qua ai bảo tụi nó học giỏi làm gì cơ chứ có làm gì tụi nó đều bị trả đũa hết à z nên tụi nó có đặc cách k phải đứng lên chào giáo viên. Tiết học nhằm chán trong sự im lặng chỉ có giáo viên là nói liên mồm thôi k ngừng nghỉ

-k hiểu bà cô này muốn nói đến bao h nữa-nó lằm bằm chợt nó nghĩ ra 1 ý tưởng liền gọi cho Ken thông qua chiếc điện thoại miễn phí nó và Ken nói cái gì đó 1 hồi mới thôi. Kết thúc cuộc gọi nó nở nụ cười 4 đứa kia nhìn nụ cười này là biết nó chuẩn bị làm gì rồi, còn gì khác ngoài việc đi chêu chọc giáo viên chứ

-sắp rồi 3...2...1....-nó đếm ngược thì BỊCH bà giáo viên hiện tại đang an tọa dưới đất còn cái ghế của bà thì vẫn đứng im à bà ta bị ngồi hệt thế là cả lớp đc 1 phen cười vỡ bụng bà ta vừa tức vừa bực vừa xấu hổ chạy vội ra ngoài

-cô ơi ăn trông nồi ngồi trông ghế các cụ bảo thế-nó gọi vs theo bà ta k dám quay đầu lại-hahaha..-nó cười 1 tràng cười vô duyên hết sức.

Quay trở lại cuộc nói chuyện giữa Ken và nó

-Ken ông giúp tui 1 việc đc chứ

-cứ nói tui đang rảnh k việc gì làm

-uk lớp tui có 1 bà giáo viên khó tính muốn nhờ ông xử lí hộ

-giết hả

-diên chỉ dọa cho bà ta sợ thôi

-ok.

-----Phóng máy bay về hiện tại-----

-Ken à như thế hơi nhẹ nhưng k sao ít ra cũng đc 1 trận cười vỡ bụng rồi

-tui biết ngay mà bà sẽ k bao h ngồi im trong cái tiết này

-hìhì

14. Chương 7

- này Minh sao ông lại xuất hiện đc ở ban ngày z-nó tò mò hỏi
- đừng gọi tui là Minh mà gọi là Ken đi tui quen cách gọi này r
- ừ nhưng nói đi vì sao?
- hơ tui cũng chẳng biết cứ tự nhiên thôi
- tưởng có gì đặc biệt lắm chứ...mà Ken này tui vẫn thấy có điều gì đó k ổn lắm trong cái chết của ông-nó nhìn mặt
- đây cũng chính là thứ mà tui đang tìm kiếm...bí ẩn về cái chết của tui...-mà ông cũng hay thiệt sống 3 năm k cần ăn sao-Nhi hỏi
- có chứ tui ăn linh hồn...đừng có nghĩ tui đi giết ng bậy bạ nha tui chỉ chọn những ng xấu thôi
- chà có đức thế nhỉ...tui có ý kiến này tui sẽ giúp ông tìm ra nguyên nhân còn ông sẽ phải làm theo những gì mà tui nói 0k chứ-nó nháy mắt
- uk....cũng đc 1 mk tui 3 năm qua cũng k tìm đc gì nay có thêm mấy ng cũng chẳng sao đc tui đồng ý nhưng k đc cho ai biết đến sự tồn tại của tui nếu ng ngoài biết đc k những ảnh hưởng đến tui mà còn cả mấy ng nữa hãy cân nhắc
- cái đó ông k cần phải lo có nói ra cũng chẳng ai tin đâu-Linh thẳng thắn nói
- vậy thì đc.. Mau đưa tay đây-tui nó nghe theo đưa tay ra Ken dùng tay của mk đi 1 lượt lên mu bàn tay của mỗi ng 1 lúc sau xuất hiện lên hình 1 ngọn lửa đỏ
- đây là cái gì z nhìn hay hay-Dương gơ lên cười thích thú
- đây chính là dấu ấn và cũng là thiết bị liên lạc, chỉ cần k có ánh sáng là những đốm lửa này sẽ tự động phát sáng như đc rắc bột dạ quang z nhưng nó có màu đỏ mà thôi
- tui thấy thích nó rồi đây....từ nay đỡ mất tiền điện thoại
- này bà tiết kiệm nó vừa phải thôi-Khải nhìn noa chán nản trong trường hợp nào nó cũng giở thói tiết kiệm đc cả
- biết r nhưng ăn sâu vào máu rồi có muốn sửa cũng khó
- haizzzzz....về lớp thôi ở ngoài này cũng lâu hết bố nó tiết học r còn đâu-tui nó lại kéo nhau về lớp Ken cũng đi theo nhưng có ai nhìn thấy đâu trừ bọn nó Ken ngang nhiên vào lớp hần như nhận ra điều gì đó rất quen thuộc có liên quan đến hần mà hần k tài nào nhớ đc đành phải bỏ qua. Tiết học tiếp theo cũng tới cô giáo dạy Văn vào lớp cả lớp đứng lên chào còn tui nó lại ngồi im nhưng k gục như tiết trc mà giương mắt lên nhì giáo viên như kiểu thách thức 'cô làm gì đc tui có giỏi thì nhào vô'. Cô giáo thấy z cũng bỏ qua ai bảo tui nó học giỏi làm gì cơ chứ có làm gì tui nó đều bị trả đũa hết à z nên tui nó có đặc cách k phải đứng lên chào giáo viên. Tiết học nhàm chán trong sự im lặng chỉ có giáo viên là nói liên mồm thôi k ngừng nghỉ
- k hiểu bà cô này muốn nói đến bao h nữa-nó lăm bằm chột nó nghĩ ra 1 ý tưởng liền gọi cho Ken thông qua chiếc điện thoại miễn phí nó và Ken nói cái gì đó 1 hồi mới thôi. Kết thúc cuộc gọi nó nở nụ cười 4 đứa kia nhìn nụ cười này là biết nó chuẩn bị làm gì rồi, còn gì khác ngoài việc đi chêu chọc giáo viên chứ
- sắp rồi 3...2...1....-nó đếm ngược thì BỊCH bà giáo viên hiện tại đang an tọa dưới đất còn cái ghế của bà thì vẫn đứng im à bà ta bị ngồi hệt thế là cả lớp đc 1 phen cười vỡ bụng bà ta vừa tức vừa bực vừa xấu hổ chạy vội ra ngoài
- cô ơi ăn trông nòi ngồi trông ghế các cụ bảo thế-nó gọi vs theo bà ta k dám quay đầu lại-hahaha...-nó cười 1 tràng cười vô duyên hết sức.
- Quay trở lại cuộc nói chuyện giữa Ken và nó
- Ken ông giúp tui 1 việc đc chứ

-cứ nói tui đang rảnh k việc gì làm
-uk lớp tui có 1 bà giáo viên khó tính muốn nhờ ông xử lí hộ
-giết hả
-diên chỉ dọa cho bà ta sợ thôi
-ok.
-----Phóng máy bay về hiện tại-----
-Ken à như thế hơi nhẹ nhưng k sao ít ra cũng đc 1 trận cười vỡ bụng rồi
-tui biết ngay mà bà sẽ k bao h ngồi im trong cái tiết này
-hìhì

15. Chương 8

Tại quán bar của Khải, hiện tại tui nó đang ngồi chễm chệ trong phòng vip vừa ăn snack vừa uống nước ngọt-tui mà tui có điều tra 1 số vấn đề của Triệu gia 3 năm trc rồi nhưng vẫn có nhiều vấn đề k rõ ràng-Linh vất tập tài liệu lên bàn

-tui cũng có điều tra nhưng giống bà thôi cái vụ của tập đoàn Triệu gia tự nhiên phá sản k có dấu hiệu gì trc đó đã gây nhiều suy luận cho cánh nhà báo ng thì nói do nội bộ công ti có ng bán thông tin ra ngoài mà k cho ai biết số khác lại cho rằng đó là công ti ma bị phát hiện nên dẫn đến phá sản....nhưng muốn biết nguồn gốc thật sự chỉ có cách kêu Ken tới mà thôi- Nhi cũng nói về những gì mk điều tra đc

-theo tui thấy thì chuyện này k hề đơn giản chút nào chắc chắn phải có cái gì đó ẩn giấu đằng sau ngay cả Ken cũng k biết đấy chứ-Khải lắc li rượu nói-đúng z

-chuyện này để sau tính tiếp nếu cứ ngồi đây mà phán đoán cũng chẳng đc gì đâu cái quan trọng là thực tế kia-bây h nó mới lên tiếng, vs những cuộc họp quan trọng nó bao giờ cũng là ng lên tiếng sau cùng, nó có nhiệm vụ ngồi nghe hết tất cả các dữ liệu mà thành viên tìm đc rồi tổng kết lại mới đưa ra kết luận cuối cùng-về thôi hôm sau sẽ lại họp tiếp nhưng như nhắc cả Ken tới vì Ken mới chính là thành phần quan trọng nhất trong vấn đề này...tui nghĩ nói còn ẩn chứa điều gì đó kinh khủng khác nữa nên ba mẹ của Ken mới k cho Ken biết như z nhưng họ cũng k ngờ rằng điều đó đã phản tác dụng và đã hại chết Ken-nói xong nó đi luôn để lại 4 ng liếc mắt nhìn nhau đồng tình càng nhưng lúc như này nó lại đưa ra nhưng phán đoán cực chuẩn nên trong nhóm nó chiếm vị trí quan trọng k ai thay thế đc.

Trường học của tui nó...Thêm 1 ngày nữa tui nó đến trường nằm vạ vật nhưng k phải ngủ gục như những lần trc mà lần này đứa nào cũng cầm đầu vô cái điện thoại trừ nó để xem trên các diễn đàn có nói gì về Triệu gia 3 năm trc k nhưng kết quả đều giống nhau toàn ra những thứ vớ vẩn k đầu k đuôi, nó thì vẫn đang ung dung ngồi tìm cách chọc phá giáo viên. Thêm 1 cuộc điện thoại miễn phí nữa nó gọi cho Ken bàn kế hoạch tác chiến vs mấy bà giáo đáng ghét-ken...tui muốn ông làm cho tui vài việc

-cứ nói
-ông biết quả mắt mèo đúng k
-ừ

-kiếm cho tui vài quả là cái thứ nhất, thứ 2 kiếm cho tui cái hộp quà bất ngờ mà mở ra có cái bàn tay nắm vô mặt ý, tiếp 1 ít keo dính chuột loại xịn dính mới chắc-ờ..ok-kết thúc cuộc trò chuyện bây h nó chỉ việc ngồi chờ mà thôi, Ken là việc rất nhanh chỉ 1 lúc đã mang đến đầy đủ r nó lợi dụng khi mọi ng xuống học thể dục nó đi sau để bày trận rồi mới xuống

-bà làm gì mà lâu z-Nhi nhăn nhó, cô nàng là ng rầy tôn trọng thời gian vì vậy có hẹn đi đâu cô thường đến rất đúng giờ ai mà đến sau đảm bảo hôm sau sẽ phải đi tới khoa tai mũi họng để kiểm tra.-có chút việc thôi k có gì đâu

-đi học thôi k lại bị ghi sổ đầu bài bây h-nó giục rồi lời cả bọn diphần k liên quan

fu hc fhk tdry jf fy h c ụ k tỳ j mln g h jm gfv ih vg hh vf j k fj b k ud m vt kh f j kh hj v vụ g c f uyhg jv

16. Chương 9

Tiết thể dục mệt mỏi đã kết thúc cái này về lớp thở hổn hển còn nó thì vẫn nhớn nhoe như thường biết vì sao k nó giả vờ ngất thế là đc chơi cả tiết còn nhỏ Ánh cũng bắt chước thì bị phạt chạy 5 vòng sân mà cái sân trường nó đâu có bé chỉ đi thôi muốn dứt hơi r hướng chỉ là chạy. Nhỏ Ánh nhìn nó đầy cảm phần sự hận thù đã hiện lên trên đáy mắt nhỏ nó chất chứa rất nhiều thứ đc pha tạp bởi rất nhiều sự hận thù khác nhau. Giờ vào lớp nó ngồi nghiêm túc chờ xem kịch hay, khi tiết họ bắt đầu đc 5 phút thì bảo vệ mang cho bà dạy văn 1 cái hộp cỡ vừa nói là có ng gửi bà ta vui mừng cứ nghĩ có ng thầm yêu chộm nhớ mk bởi bây h bà ta vẫn còn đang 'chống ề' kia kìa, bà ta vừa mở ra thì...BỤP...1 cái nắm đấm đập thẳng vào mặt bà ta k thương tiếc, bà ta mặt mũi hằm hằm lửa giận nghi ngút có thể thiêu cháy đc những ai đứng gần bà ta, bà ta vừa đau vừa bị bẽ mặt k có cái lỗ nẻ nào để cho bà ta chui xuống cả. Vừa đặt mông xuống ghế ngồi bà ta lại tiếp tục gãi mông muốn đứng dậy cũng k đứng đc vừa bị ngứa cũng vừa bị kẹt ở cái ghế nay k sao mà thoát đc bà đập bàn cái RẦM quá lớn làm cho học sinh trong lớp phải giật mk rồi nén cười lại nếu k chỉ có chết-ai là ng đã làm những trò này-cả lớp im lặng k ai lên tiếng chỉ riêng nó là vẫn cười như thường, cứ nhìn tới cái mặt giận tím tái của bà ta là nó lại cười

-Thiên Tuyết là em là đúng k-bà ta nghiêm giọng né cơn giận của mk-sao cô nghĩ là em làm-nó thần nhiên nhìn cô giáo càng làm bà ta tức hơn mắt trợn ngóc lên-em...em...-bà ta lắp bắp k nói lên lời -cô ơi chớ có giận sẽ làm giảm sắc đẹp đó nếu em k nhầm thì sẽ lão hoá nhanh hơn-em....-bà cô uất quá mà xui lun tại chỗ, lớp nó còn cười to hơn sau đó mới kêu bảo vệ lên đưa bà ta đi đương nhiên là mang cả cái ghế đi rồi-haizz tội nghiệp bà cô lại phải ở trong bệnh viện 1 tuần rồi-Dương lắc đầu-thế nào rồi đc chút nào chưa-nói hỏi cả bọn đều lắc đầu-công cốc mà thôi 1 chút cũng k có -cứ như thế này cũng k ổn thôi thì cứ chơi đã tính sau-cái đó thì đương nhiên chẳng lẽ tui làm cho bà hưởng thụ chắc mơ đi nha-Nhi trố mắt nó-hề hề bấy h bày trò gì tiếp đây-những trò kia đã quá uen thuộc r nếu có làm thì cũng dễ bị phát hiện chi bằngmk đổi trò k phá giáo viên nữa mà quay ra học sinh.. thấy sao-uk...-vừa lúc đó nhỏ Ánh ồm ồm đi tới-haizz..1 lữ vô công dỗi nghề ngồi tùm lại bàn cách chọc phá giáo viên đến khi bị phát hiện còn chối thế có phải là hèn hay k-nó tức lắm nếu mà như mọi khi nó sẽ xấn tới cho ả vài cái bạt tai nhưng hôm nay nói lại cười rất tươi-dỗi nghề như tui tui ít ra vẫn còn miếng ăn k như ai đó có công ăn việc làm nhưng lại bị sa thải liệu đó có phải là thất nghiệp hay k....thời buổi này tìm việc khó lắm thôi về nhà mà húp mì tôm qua ngày thôi chứ nhìn thế kia chứ có biết làm cái giống gì đâu...tội nghiệp tội nghiệp-có ả tức tím mặt dậm chân bỏ đi-tui mà có nghĩ giống như tao đang nghĩ k-nổ hời cả nhóm-giống-đồng thanh-có trò vui rồi đây

v hb ơi tdf b kd jh f khn v h k h ri f k h th ị d f o jkh f tr j dr k tjb kosr từ hf pi r h ýt sè h p9d6 i uo u d u gì e ogi

17. Chương 10

Đêm tại nhà nhỏ Ánh, chính xác tại phòng của nhỏ. Bầu k khí u ám đến đáng sợ đột nhiên có 1 cây bút ở đầu bay lơ lửng trên k trung r lao vào đầu ngón tay nhỏ khiến nhỏ giật mk tỉnh dậy. Ngay lúc đó tất cả đồ đạc trog phòng bay lên k trung 1 vị trí k xác định, cửa sổ bật tung ra mag theo làn gió lạnh đến thấu xương lùa vào, cánh cửa ra vào đột nhiên mở ra từ từ kèm theo đó tiếng két cửa như đã bị gỉ rất lâu r. Các thiết bị điện, đèn bật tắt liên tục tạo ra 1 căn phòng có nhữg tia chớp nháy trog đêm tối, Ken xuất hiện trong bộ dạng mắt đỏ ngầu phát ra những tia nhìn chết chóc, da mặt bong tróc, đôi môi khô nứt nẻ sần sùi, quần áo thấm đẫm máu những giọt màu vẫn liên tiếp chảy xuống sàn nhà tạo thành 1 vũng nhỏ, nhỏ sợ hãi nhưng k dám hét lên

-chắc là mk nhìn nhầm-nhỏ tự nhủ r vội lao vào nhà vệ sinh xả nước rửa mặt nhưng kì lạ thay nước chuyển thành màu đỏ máu-Á.....Á.....Á.....-nhỏ hét lên hiện tại trên mặt nhỏ toàn là máu k à, nhỏ sợ hãi hoảng loạn-ba mẹ cứu con vs....-nhỏ hét ầm lên, nghe tiếng hét của con gái 2 bậc phụ huynh chạy vào nhưng mọi thứ đã trở lại như cũ r

-con gái con sao vậy-bà vuốt hết nước trên mặt nhỏ

-mẹ...mẹ con gặp...ma-nhỏ lắp bắp

-con gái k đc nói linh tinh như z nhà mk lấy đầu ra ma-bà nghiêm giọng trách đứa con gái của mk,nhỏ vội chạy ra ngoài nhìn mọi thứ 1 lượt nhỏ thở phào nhẹ nhõm nghĩ thầm "chắc do mk chưa tỉnh ngủ hẳn"

-chắc là con nhìn nhầm

-uk k sao là tốt lần sau đừng có hét lên trong đêm z nghe chưa con-ba nhỏ dặn dò

-vâng.

~Tại quán bar của Khải

-haha...mắc cười quá-nó ôm bụng cười ngặt nghẽo

-nhìn cái mặt kia tức cười thật-Nhi k kém phần

-Ken ông lấy đc cái bộ dạng đó ở đâu vậy nhì đc đấy-Dương cũng ôm bụng cười

-mà ken này tui có chuyện muốn hỏi ông-nó lấy lại vẻ nghiêm túc 4 đứa kia thấy vậy cũng k cười nữa mà ngồi nghiêm theo nó tất cả đổ dồn ánh mắt hình sự về phía Ken

-cứ nói đi

-điều này có liên quan tới ông và gia đình ông nên mong ông hợp tác vs tui tui thì tui này mới giúp ông đc

-đc tui hiểu rồi cú hỏi đi có gì thì tui sẽ kể rõ-Ken gật đầu chắc nịch hẳn cũng biết rằng sớm muộn gì bọn nó cũng hỏi nên đã chuẩn bị trc

-gia đình ông trc kia có gây xích mích vs ai hay k

- gia đình tui làm ăn chân chính k làm chuyện xấu bao h...à còn 1 chuyện nữa tập đoàn Phương gia đã từng có ý định thôn tóm Triệu gia nhưng cuối cùng cũng quy phục theo

-vậy là đc rồi biết z hỏi ông cho nhanh đỡ phải đi tha tập giấy này về -Nhi chỉ 1đồng giấy trên bàn toàn chữ là chữ-then tại mấy ng k hỏi thôi-Ken nhún vai-r r ken tôi giao việc quan trọng nhất cho ông đó-nó nói

-chuyện gì mà bà kêu quan trọng giữ z-hắn thắc mắc

-à là ông đăng cái video này lên mạng để mai còn có trò vui chứ sao nữa-nó nói rùi nháy mắt

-tưởng chuyện gì đc rùi tui sẽ làm chuyện cao cả đó cho bà đc chưa

-hìhì

-bà nhiều sự quá đấy làm đc mà còn để cho ng khác làm đúng là lười quá mà-linh trí trán nó

-vậy bà muốn làm hả???

-tui đâu dám bà giao cho ken rùi còn gì-k sao hết tui chuyển cho bà-thôi tui chưa muốn tự rước vạ vào thân phần k liên quan

g dgd fhd dh ehe fjj fjj dk djd c sjs dsn ek sí skd fue fh fhd fhd dhq vh cih kx nks gu ử svd fhf fu ru ks hd gkf sv hứk dgd fhf r k d kd ẹ ự e s ưk ưke rgr tg ege egr rke eks dkd dhe fkd

18. Chương 11

Hôm sau nhỏ Ánh nhận đc tin rất sốc nhỏ bị biến thành diễn viên trong phim kinh dị và hiện tại đoạn phim đó đã đc đăng trên tất cả các diễn đàn nhỏ giận tím mặt k biết dấu mặt đi đâu trong đoạn phim đó nhỏ trông như 1 con điên bây h đi đến đâu cũng bị ng ta đem ra làm vấn đề bàn tán

-mau đi điều tra xem ai là ng đứng sau vụ này-nhỏ hét lên trong điện thoại rồi vào lớp. Sau đó nhỏ nhận thêm đc 1 bức thư đc để trong ngăn bàn gấp rất cẩn thận lại còn có bìa màu hồng nhỏ còn tưởng là thư tình liền mở ra xem thì nhỏ bị xốc lun òy đứng k vững, nhỏ nhìn ngó xung quanh xem có ai để ý đến mk hay k mới dám đọc tiếp đọc xong nhỏ vô nát rồi phi lun vào thùng rác ở cuối lớp "chắc cô cũng đã biết chuyện rồi nhĩ haha...tất cả là do tôi làm đó nếu k muốn bị ng ta biết thì cô phải nghe theo tôi nếu k tôi sẽ còn làm ra những việc gì thì tôi k chịu trách nhiệm đâu hãy nhớ rằng tôi vẫn còn có vài cái hình nữa chưa có tung ra...để tôi đoán thử xem chắc chắn mọi ng sẽ đổ xô vào xem cô công chúa nhỏ của Trương gia bị ng ta đem ra làm trò hề cho cả xã hội..... Cô chỉ còn cách nghe lời tôi mà thôi, hẹn gặp tại nhà vệ sinh trường lúc tan học....hahaha.....", nhỏ thấy hoang mang tại sao chỉ trong 1 đêm lại xảy ra những chuyện này, nhỏ liền nghĩ lại chuyện tối qua "chẳng lẽ lại là thật sao...mk đã gặp ma....k thể nào, k thể nào..." nhỏ sợ hãi nắm chặt bàn tay bây h có làm gì thì cũng quá muộn rồi thôi thì đành phải thuận theo ý trời chứ biết làm thế nào, nhỏ tự nhủ nhỏ mà biết ai làm sẽ băm vằm ng ấy ra làm trăm mảnh lun. nhưng bây h nhỏ nghĩ ng đó gọi nhỏ vô nhà vệ sinh để làm gì và có mục đích gì nhỏ đang lo lắng có vài phần sợ hãi. Tụi nó nhìn thấy nhỏ Ánh như vậy thì cười thích thú

-đấy tui nói rồi mà cô ta k có gan đó đâu-nó là ng to mồn nhất

-coi như lần này bà nói đúng còn muốn biết thật sự thì phải đợi lúc về r-Khải cũng tham gia vô cuộc trò chuyện.

RENG...RENG...RENG....trống kết thúc ngày học vang lên học sinh đổ dồn về phía cổng trường còn tụi nó thì vẫn ung dung ngồi trong lớp xem phim vừa miễn phí vừa chân thực lại còn sắc nét đây phải gọi là phim chất lượng cao.

~~Ánh 1 mk đi trên dãy hành lang dài, ngoài trời xuất hiện 1 cơn mưa, mưa nhanh trông nặng hạt rơi trên mái hiên tạo ra những âm thanh đánh thép khô khan, nhỏ vẫn đi nhưng có phần chậm lại và cẩn thận hơn, nhỏ tự cảm thấy sao hôm nay cái hành lang lại dài đến z ánh đèn vàng hắt lên sao cô quanh đến thế...PHỤT...đèn bỗng tắt ngúm làm nhỏ giật mk suýt thì hét ầm lên, nhỏ vẫn đi tiếp nhưng còn chậm chạp hơn vừa đi nhỏ nhìn ngó khắp nơi như kiểu ăn trộm z..

-cuối cùng cũng tới chỗ hẹn đi muốn gây cả chân mà-nhỏ thở phào nhẹ nhõm mở vòi nc ra rửa mặt nhưng nước trong vòi lại k chảy-hơ định chêu người đó hả cái vòi điên này-nhỏ đập 1 cái vào cái vòi thì nước chảy ra xối xả-ra sớm có phải tốt hơn k đỡ bị ăn đánh-nhỏ lằm bằm.....CẠCH....XỆT....XỆT....nghe tiếng động lạ nhỏ chạy ra mở cửa nhưng ôi thôi cánh cửa đã bị khóa lại từ bên ngoài đèn cũng bắt đầu nhấp nháy như có ng điều khiển lúc tắt lúc bật-có ai k mau mở cửa ra...RẦM...mau mở cửa ra -nhỏ la hét nhưng k ai trả lời nhỏ cả, những bóng đèn toé ra những tia lửa điện....CẠCH...CẠCH....

-ai?-nhỏ quay đầu lại nhìn nhưng k thấy bóng dáng ai cả nhỏ thực sự thấy sợ hãi, đi lại gần hơn vẫn k thấy ai

-là người phải k ng đã viết thư cho ta-bầu k khí im lặng đến đáng sợ 2 chân nhỏ đã run lên từng đợt

-có phải người hay k-nhỏ tiếp tục hỏi nhưng câu trả lời vẫn là sự im lặng vốn có của nó, nhỏ ghét sự im lặng lúc này nó đã làm nhỏ sợ. Nhỏ quay đầu lại đi ra chỗ cửa thì...CẠCH....CẠCH....tiếng động lạnh lẽo vang lên trong k gian, nhỏ cố gắng làm như mk k nghe thấy gì hết nhưng những âm thanh đó cứ phát ra liên tục nhỏ k thể làm ngơ đc liền đi xem trong các buồng vệ sinh có ng hay k nhỏ mở hết tất cả nhưng chẳng có ai....CẠCH.....CẠCH....tiếng động lạ lại phát ra nhỏ cố nghe xem nó phát ra từ chỗ nào rồi lần tới chỗ đó nhỏ do dự có nên mở hay k, tính tò mò chỗi dậy nhỏ đã mở cửa nhưng.....k có gì cả nhỏ cũng thấy làm lạ nhưng có thể làm đc gì hơn cơ chứ.

19. Chương 12

...CẠCH....CẠCH....tiếng động lại ộc vang lên ở chính cái phòng mà nhỏ vừa mở nhỏ lại do dự ở đây có rất nhiều điều kì bí mà nhỏ k thể lường trc ộc, nhỏ k còn lựa chọn nào khác bắt buộc phải mở...XOẠCH...tiếng cửa mở ra nhỏ đi cửa dần dần...mở ra vẫn k có gì hết "rõ ràng tiếng động phát ra từ trong này tại sao lại k có gì hết" nhỏ nghĩ. Từng chút 1 suy nghĩ của nhỏ nghi ngờ về căn phòng đó càng lúc càng dâng cao nhỏ căng giác hơn luôn nhìn về phía cánh cửa đó. Lại 1 lần nữa tiếng động ộc phát ra từ chính căn phòng đó nhỏ k còn do dự nữa chạy tới mở tung cửa ra đập vào mắt nhỏ là....1 ng máu me be bét đang ngồi trên bồn cầu gục mặt xuống đất nhỏ giật mk chạy ra ngoài thì cái xác đó nắm lấy cổ tay cô lôi lại-thả tôi ra...mau bỏ tôi ra-nhỏ vùng vẫy khỏi cái xác đó nhưng k ộc..đột nhiê..cái xác đó ngấn lên nhì thẳng vào nhỏ đôi mắt đỏ máu làm nhỏ cảm thấy thật sợ hãi "k ộc mk k thể chết ở đây ộc" nhỏ nghĩ-grừ...-cái xác rên gĩ lao tới trực căn nhỏ thì....

-có ai trong đó k-bà lao công đập cửa -cứu...-nhỏ chỉ kịp nói ộc 1 từ r ngất đi khi bà lao công mở cửa thì nhỏ đã nằm xõng xoài dưới sàn quần áo xộc xệch như vừa giăng co vs ai đó bà nhìn vòng quanh nhưng chẳng thấy ai liền đưa nhỏ đi viện.

~đang hay thì đứt chán quá-Khải than thở

-bực mk lần trc cũng z -Dương k chịu nổi cũng to tiếng

-ộc rồi 2 ông làm gì mà cầu nhàu mãi thế lần sau tìm vở kịch khác là ộc chứ gì tui thấy như thế thì cứ coi như là 1 câu chuyện kêat thúc có hậu đi mk phải rộng lượng chút chứ-Linh lên mặt

-đúng đó k nên dồn co ng ta vào bước ộc cùng phải để cho 1 con ộc sống nếu còn k biết sửa đổi thì mới tính tiếp-Nhi cũng hòa theo

-về thôi bà con hết phim r nuôi tiếc ở đây làm gì tui đoán nếu k lắm cô ta sẽ có nhà mới trong 1 tuần-nó vui vẻ xách cặp ra về trc.

~ba mẹ con về rồi -nó gọi to rồi chạy vào trong nhà

-về rồi hả con mau đi tắm rồi ra ăn cơm, mà sao hôm nay con về muộn z-mẹ nó nấu đồ ăn trong bếp nói vọng ra

-dạ con có chút việc ở trường ạ..mà ba con đâu hả mẹ sao k thấy-nó nhì ngó khắp phòng nhưng k thấy

-ba con trong phòng đó ông ấy kêu mệt nên đi nghỉ trc r

-vâng để lát con vào xem sau- nó đi vào phòng thay đồ r vào phòng ba nó-ba con vào ộc chứ

-ừ

- ba k sao chứ con nghe mẹ nói ba mệt-ba k sao chỉ cần nghỉ 1 lát là khỏi thôi mà

HẾT

Liệu Ánh có biết ộc rằng đây đều là do tụi nó bày ra và sau khi ra viện Ánh sẽ làm gì để biết ộc sự thật hãy đọc tiếp

20. Chương 13

-này bọn kia khôn hồn thì ăn nói cho cẩn thận vào có ngày phải đi răng hàm mặt đấy-nhỏ quát tháo dây của nó khi nghe dây nó bàn tán về chuyện của Ánh phải đi viện

-cái mồm sinh ra để làm gì-nó hỏi dây mk

-để nói-cả dây đồng thanh trừ 4 đứa kia

-thế nào ộc gọi là bà tám?-nó hỏi tiếp câu hỏi chẳng ăn nhập gì vs chủ đề

-bà tám là những ai hay buôn chuyện trời dưới biển xuyên ngày xuyên đêm

-chúng ta đc mệnh danh là gì?

-bà tám..-dãy của nó đc mang cái tên là bà tám vì con gái nhiều hơn con trai và lại còn nói chuyện rất nhiều k tuần nào là k có ng vô sổ đầu bài cả ngày nà cũng có giờ nào cũng có sổ đầu bài chặt cứng để ghi tên chúng nó giáo viên ghi nhiều quá cũng chán cuối cùng thì chẳng thêm ghi cũng chẳng nhắc ai học thì học k học thì thôi k ép.

-mấy ng....-Nguyệt tức nghẹn họng k nói lên lời đành ngồi xuống ôm cục tức to tướng. Thế đó tụi nó lại đc 1 mẻ cười, dãy kia có bao h nói lại đc tụi nó đâu mà cứ bày đặt ra vẻ ta đây hiểu biết-mấy ng có muốn thi 1 cuộc thi chứ-Nguyệt cố gắng đánh bại tụi nó bằng mọi cách

-thi sao?...cả dãy bàn tán

-thi gì?

-truy tìm kho báu. Địa điểm ở trên núi gần trường, thời gian là đầu tuần sau....chắc chắn mấy ng k thắng nổi bọn ta đâu..haha...-nhỏ cười như 1 con điên trên cao nguyên, Nguyệt nói z cũng đúng vì Nguyệt đã tham gia 1 số cuộc thi như z và đều giành giải.

-ok..chơi lun-nó nói cả dãy nghe theo-chơi lun sợ gì nói cho mà biết trc bên này k phải ừa rứt đầu nên k sợ cái gì hết

Thấm thoát đã hết 1 tuần thời gian thi cũng đã đến nhỏ Ánh đã ra viện nhỏ cảm thấy hào hứng vs cuộc thi này còn vụ việc lần trc trong nhà vệ sinh nhỏ vẫn còn sợ nhưng k phải đi 1 mk là nhỏ lại như bình thường cao ngạo, đĩnh đạc...

-hãy nhớ đây mai là cuộc thi rồi tôi mong rằng mấy bạn....chón hết cho rồi..haha-nhỏ nói móc bọn nó r tuôn ra 1 tràng cười chẳng giông ai

-khổ thân quá còn trẻ thế này mà bị...diên-nó làm vẻ mặt thương cảm lắc đầu nhìn nhỏ làm nhỏ tức k làm gì đc chẳng lẽ lại nhảy tới cho nó 1 cái bạt tai nhưng như z sẽ mất hình tượng nên nhỏ chịu đựng để có thể chà đạp bọn nó trong cuộc thi ngày mai. Sáng sớm hôm sau tất cả đã có mặt tại chân núi chỉ cần đến giờ là xuất phát để thi lần này lớp đã nhờ cô chủ nhiệm ra đề và yêu cầu cô k cho ai xem hết kể cả ng lạ chỉ khi nào thi mới đc bỏ ra nhưng đều dựa trên việc truy tìm 1 thứ gì đó.

-đây là đề của các em-cô phát cho mỗi đứa 1 tờ....nhiệm vụ của các em phải tìm ra cuộn băng cát sét có ghi lại bản sonata Ánh Trăng của Beethoven -cô giáo nói cho lớp biết nhiệm vụ cần làm-cô có thể để bất cứ đâu trên ngọn đồi này mong các em đoàn kết thì mới có thể tìm ra-cô mỉm cười nháy mắt vs cả lớp-đc rồi bây h lên đường thôi-đợi khi cả lớp đi hết cô quay đầu lại-chúc học sinh của cô gặp nhiều may mắn trên ngọn đồi đó có rất nhiều cạm bẫy và có thể chết ng tôi mong k em nào phải ra đi cả-giọng của cô trầm xuống thật đáng sợ

.

--các bạn nếu chúng ta đi liền nhau như thế này thì sẽ k bao h tìm đc phải chia nhau ra...theo tôi thấy nhóm mk có 12 ng thì chia thành 3 nhóm mỗi nhóm đi 1 hướng khi nào tìm thấy thì dùng điện thoại thông báo cho các nhóm còn lại để còn quay về-nó nói y như 1 nhà lãnh đạo z

-ây bà k đếm bà à nhóm mk có 13 ng chứ k phải 12-Linh chán nản sao hôm nay nhỏ bạn mk lại đăng trí thế k đếm cả mk lun-ừ quên z thì tui đi 1 mk đc chứ

-cũng đc nhưng phải thật cẩn thận tui nghĩ ở đây k đơn giản như vẻ bề ngoài đâu...mọi ng ai cũng phải cẩn thận mk k muốn ai bị thương sau khi tìm đc mk cũng k ép các bạn phải đi ai muốn quay lại thì cứ việc....-Nhi vừa cảnh báo vừa nhắc nhở

-tụi mk k phải là dạng bỏ bạn bè nên đã đồng ý thì phải chơi đến cùng-1 học sinh đứng ra trc

-tốt bây h lên đường lun càng sớm chút nào thì càng tốt

-nghe mk nói đây chỉ đc làm theo những ghi trong giấy k đc làm gì khác theo mk phán đoán ở đây có rất nhiều bẫy càng cẩn chút nào càng tốt tốt nhất đừng động vào những thứ trông lạ mắt và có màu bắt mắt

-uk-tất cả gặt đầu k ai bảo ai tự chia nhóm đi trc.

21. Chương 14

--thế nào rồi có manh mối gì chưa-Linh hỏi Khải-chưa bà ta giấu ở đâu ấy tìm mãi có thấy đâu-Khải vừa nói vừa nhìn ngó khắp nơi-cái gì đây nhỉ-Nhi lại gần định dùng tay để lôi ra khỏi bụi rậm khi nhắc lên mới biết là răn -AAA...răn...răn...-Nhi vứt con răn đi tay k ngừng vẩy vẩy, chả là thế này Nhi nhìn cái đuôi răn cứ tưởng là 1 sợi dây lại còn có màu đẹp mới cầm lên xem thử ai ngờ là răn-lại đụng vào cái gì hả-Khải nhìn bộ dạng của Nhi mà phì cười-cẩn thận 1 chút đi vừa nãy Tuyết cũng có nhắc rồi còn gì cái gì nên đụng thì hăng đụng còn cảm thấy k liên quan gì đến cuộc thi tốt nhất nên bỏ qua-ờ biết r

--ÁÁÁ....-một thành viên của nhóm Ánh đã rơi xuống hố giống cái hố nó gặp phải chết ngay tại chỗ, nội tạng lòi hết ra ngoài, cơ thể bị 3 cái cọc gỗ xuyên theo đường thẳng máu chảy xuống tạo thành vũng lớn, cô gái đó chết mất vẫn còn chọn ngược lên, Ánh thấy z k nói gì chỉ đi tiếp những ng khác k khỏi lo lắng liệu mk có bị giống z k. á Ánh vừa đi vừa suy nghĩ xem bà cô này có thể giấu ở đâu đc....PHỤT...thêm 1 ng nữa giẫm phải bẫy bẫy giờ đang bị treo ngược trên cành cây. Những ng trong nhóm hoảng loạn nhào nhào lên liền bị Ánh lườm tất cả đều phải im lặng bước đi theo Ánh ai nấy đều để ý dưới đất xem có bẫy nào khác k-hự....ừm...ừm....-1 người nữa k chú ý mà bị treo cổ chết lun, sức nặng của cơ thể đã kéo theo cái tổ ong gần đấy bị động cả đàn ong đuổi theo nhóm k biết làm gì chỉ còn cách chạy, càng chạy càng chết do mãi chạy mà k để ý đến những cái bẫy lần lượt từng ng 1 bị dính bẫy người thì đụng trúng cái bẫy tự động 1 loạt cái mũi tên từ đâu bay đến đâm thẳng vào ng, ng thì bị hoa ăn thịt ăn mất cái đầu cũng chết lun, số khác thì do chạm vào cây mà ngứa khắp ng nổi mẩn đỏ hết lên cứ gãi liên tục đến khi xây da, chảy máu mà vẫn gãi....chỉ có Ánh và Nguyệt chạy cùng nhau 2 ng này đã quen chạy chốn nên k sao hết-những ng khác có lẽ đã chết 1 nửa r đi thôi-Ánh lạnh lùng nói ra mà k thêm quan tâm có nên đi tìm hay k chỉ suy nghĩ đến cuộn băng cát sét đó.

P h ầ n k h ô n g l i ê n q u a n :

C a s m o n c á c b a n đ ã ù n g h ộ t r u y e n c u a m i n h m i n h r a t v u i

Q u e r t y i o p p l k j h g f d s a z c v b n m , . K l o p i j u y h g t r f d e u s a q q u e r t y u i o p a s d f g
h j k k l z x c v b n m z a q u s x e d c r f v t g b y h n u j m i k o l p

22. Chương 15

Nó vẫn lang thang 1 mk vừa đi vừa suy nghĩ "k biết bà ta có sở thích gì nhỉ"

-có cần tui giúp đỡ k- Ken ở đâu lù lù xuất hiện làm nó giắt mk xem chút hét lên

-bộ ông bị điên à có tới cũng phải báo trc 1 tiếng-nó nhìn Ken vs ánh mắt giết ng mà Ken có phải ng đầu nhí nhìn làm gì cho đau mắt

-mà ông đến đây chi z?

-k có việc làm đến đây chơi cho dui đang chán

-hay quá ha rảnh nhỉ vậy ông làm giúp tôi 1 việc đc chứ

-việc gì mà lần nào chả nói thế có gì cứ nói

-ông làm ơn...dời khỏi đây cho tôi-nó nói gần như hét

-oh..no..no..mà bà mún biết sở thích của bà cô đó phải k tôi biết nè 2 năm học bà ta k pít mới là lạ

-z sao mau nói đi-nó thúc giục

-hơ k biết ai bảo tui đi về nhĩ-Ken ngoảnh mặt ra chỗ khác giả vờ như kiêu tôi đây liên quan gì

-có nói k thì bảo..-nó đành giọng...Ken đại ca nói cho em biết đi...(Ryo: đổi giọng nhanh thế nghe cứ kiểu gì á.....nó:liên quan đến mi à cúť..cúť..biến đi cho khuất mắt)

-đc r -Ken cũng phải phì cười về cô bạn này bình thường thì trầm tính ít nói vậy mà bây h lại phát ngôn đc mấy câu này

-bà cô đó thích sông núi, uk..nếu k lắm thì bà cô này rất thích hoa hoang dã mọc ở những nơi ẩm thấp hay đại loại cái gì đấy...

-ồ...vậy à tốt lắm...để xem nào..-nó trầm tư suy nghĩ

-sông...nước...hoa...a nhớ ra rồi có 1 nơi-nó đi phăng phăng k chú ý đằng trc

-A.....-nó bị tụi xuống 1 cái hố bên dưới toàn cá sấu nhìn thì có vẻ như những chú cá sấu này vài ngày rồi k đc ăn nó nuốt nước bọt ừng ực cũng may Ken kéo lại k thì hôm nay nó đã làm mồi cho mấy con cá đó r, phía dưới những con cá sấu thấy có mồi thì nhau nhảy lên đớp

-ai da...-nó thở phào khi thoát khỏi cái hố tử thần

-may thật mà Ken này hình như ông là phúc tinh của tui hay sao ý

-hơ..có thể lắm-ken gãi đầu

-đi tiếp thôi tui biết vật đó ở đâu rồi-nó đứng lên bước đi tiếp

-đi nhanh lên Nguyệt-Ánh thúc giục

-bà biết ở đâu chưa mà cứ giúp ng ta hoài z-Nguyệt nhăn mặt vẻ mệt mỏi

-r nhanh lên nếu k tụi kia sẽ tìm đc đó

-ờ..

~~~mấy bạn biết cách tìm ra chưa-1 học sinh ở nhóm nó hỏi

-chưa, mk thấy bà cô đó cứ kì kì sao ý nếu đúng như lời của Tuyết nói thì ở đây sẽ có rất nhiều bầy nhưng có thấy cái nào đâu-1 học sinh khác nói vừa đứng lùi lại thì...PHẬP...-AAAA....

-có sao k -3 ng còn lại xúm vào tháo cái bầy ra khỏi chân

-đúng là mềm thiềm thật

Cuộc chạy đua vs các nhóm sẽ diễn ra như thế nào mời đọc tiếp chương sau

23. Chương 16

Nó vui vẻ vừa đi vừa chạy vì cứ nghĩ đến sẽ lấy đc cuộn băng cát sét đó nó lại phấn khởi và hào hứng

-oa bà cô này có mắt nhìn thật chỗ này phải gọi là tiên cảnh mới đúng k ngờ ở cái nơi khi ho cò gáy này lại có 1 nơi tuyệt mĩ z-nó đang 2 tay hít hà k khí-Ken à thông báo vs mấy ng kia hộ tôi là tôi đã tìm đc rồi-nó nói nhưng mắt vẫn đang ngắm nhìn mọi thứ...1phút...2phút...3 phút trôi qua vẫn k thấy có tiếng trả lời nó quay lại thì chẳng thấy Ken đâu -Ken ông ở đâu z-k thấy tiếng trả lời nó tặc lưỡi-thôi kệ tìm rồi tính sau-nói là làm nó liềm tìm những bụi hoa cỏ dại gần bờ sông-cái gì đấy nhĩ chắc là cuộn băng cát sét đó rồi-nó cầm lên phải hết cát đi

-cái đó phải là của tôi-Ánh cũng đã tới từ lúc nào đứng ngay sau lưng nó khi nó cầm cuộn băng lên thì nhỏ giật luôn

-mau trả đây tui là ng tìm thấy trc-nó giành lại

-kê đi sau cùng mới là ng chiến thắng-Ánh cũng giật lại 2 ng cứ thế co đi co lại Nguyệt ở giữa cũng bon chen giành giật 3 ng 3 phía.

-có bầy kìà cẩn thận-Ánh 1 tay chỉ ra sau nó 1 tay vẫn giữ khư khư cái hộp, nó tưởng thật lới lỏng tay quay đầu lại-hahaha....bị lừa r-Ánh cướp đc cuộn băng cười lớn

-có rấn kià-nó bình thần ngồi xuống tảng đá gần đó r chỉ ra sau Ánh

-cô bị mơ ngủ à tôi k tin đâu-Ánh nhếch môi nhìn nó vẻ mặt khinh bỉ, Nguyệt cũng k kém phần nhìn nó vs con mắt thương cảm

-haizzz.....3.....2.....1.....-nó đếm ngược PHẬP...

-Á....-nhỏ Ánh hét lên khi con rấn tới gần nhỏ nó đứng dậy cướp lại cuộn băng

-cái gì là của mk thì sẽ mãi mãi là của mk nếu k phải của mk có cầu cüzng k đc-nó bỏ đi "lấy đc r giải tán thôi" nó nói qua điện thoại miễn phí mà Ken cho để thông báo cho 4 đứa kia biết. Nó vừa về đã thấy bà cô chủ nhiệm đứng đó rồi

-ĐỘP...ĐỘP...ĐỘP....hoan nghênh cho học sinh đầu tiên của cô trở về-bà cô chạy ra chỗ nó đứng hồ hởi

-khỏi phải bày vẽ đẹp đi-nó trầm giọng làm bà cô tắt lun nụ cười. Nửa tiếng sau số học sinh còn lại đã trở về nhỏ Ánh bị rấn cắn đã đc Nguyệt sơ cứu nên tạm thời k sao nhưng nhóm của Ánh chỉ còn lại 4 ng như vậy là chết mất 8 ng, còn nhóm của nó k ai chết cả chỉ có 1 ng bị thương

-nào điểm danh thôi-bà cô đếm đếm 1 lúc- như vậy là sĩ số lớp ta sẽ còn 16 ng cô cũng xin chia buồn vs 8 bạn kia-cả lớp giải tán

Ánh tức lộn ruột vì gần lấy đc r mà còn để mất

-tạm biệt kẻ thua cuộc-nó vẫy tay cười nhếch mép khinh bỉ

~ Hôm sau nhỏ Ánh đi học k còn nói nhiều như trc nữa mà im lặng

-Linh bà đã tìm thêm đc thông tin gì về Triệu gia và Triệu Hạ Minh chưa-nó hỏi, nhỏ Ánh nghe thấy Triệu gia và Triệu Hạ Minh k khỏi giật mk khuôn mặt biến sắc "tại sao bọn họ lại điều tra về Triệu gia chứ?" nhỏ suy nghĩ.

-chưa chẳng có cái gì thì đúng hơn-Linh bó tay hầu như thông tin về Triệu gia đều đc bảo quản rất kín đáo khó có thể moi đc chút gì.

-haizzz ai ngờ lại vướng vào vụ khó khăn z-nó đứng dậy đi ra ngoài. Nó vào nhà vệ sinh lúc chuẩn bị đi ra thì nghe đc 1 tin sốt dẻo cái tin mà hiện nay bọn nó đang tìm kiếm có lẽ sẽ giúp ích cho nó rất nhiều là đằng khác, nó nấp vào buồng vệ sinh nghe lén

-Ánh mày bị sao z sao đành nhiên lại lòi tao xềnh xệch vào đây mà mặt mày sao z cứ như kiểu là vừa làm điều gì xấu z r chân tay lại luống cuống nữa chứ...-Nguyệt chán nản dựa người vào tường nói mắt đăm đăm nhìn nhỏ Ánh vẫn đang xả nước rào rào nhỏ liên tục vỗ nước lên mặt rồi rửa tay như kiểu vừa động vô thứ gì bẩn lắm mà rửa tay rất kĩ, nhỏ cũng đã dừng đc hành động này lại nhìn vào trong gương đôi mắt dừng ở 1 khoảng k vô định

-sao nói đi-Nguyệt bắt đầu thấy bực bội khi k lòi kéo mk vào đây mà lại k nói cái gì

-mày còn nhớ cái tên Triệu Hạ Minh chứ-nhỏ nói nhưng mắt vẫn nhìn vào trong gương hai tay chống lên bệ rửa

-Triệu Hạ Minh....Triệu Hạ Minh...-nhỏ lặp đi lặp lại cái tên này đôi mắt đảo vòng quanh như cố nhớ ra cái gì đó

-...nghe rất quen hình như nghe ở đâu r thì phải....-Nguyệt cố gắng lục trong bộ não của mk xem cái tên này đã từng nghe ở đâu

-k phải nghĩ nữa quá quen rồi cò gì...cái tên từng làm mưa làm gió ở trường ta 3 năm trc đó-nhỏ nói mà trong đầu suy tính rất nhiều chuyện, vấn đề này sau khi sảy ra chuyện đó 3 năm trước mọi thông tin về Triệu gia đã đc phong tỏa ngay cả lên báo cũng k có quá nhiều những thứ quan trọng đều đc bảo mật rất cẩn thận, nhỏ nghĩ tại sao bọn nó lại biết tới bởi sau khi Triệu gia bị tiêu diệt cánh nhà báo cũng có điều tra nhưng công cố sự việc này mau chóng đc lắng xuống sau 2 tháng k ai còn nhớ đến Triệu gia từng là 1 tập đoàn hùng mạnh....

24. Chương 17

Triệu gia đã mang cái biệt danh mafia nhưng trên thương trường cũng từng tồn tại 1 tập đoàn lớn đứng đầu về ngành vũ khí ai ai cũng kính nể, vào cùng năm Triệu gia bị sát hại đã thu nhận 1 người vào công ti làm nhân viên hăng nhanh chóng leo lên vị trí dưới 1 ng trên vạn người hô phong hoán vũ trong công ti hẳn cũng đã chủ tịch-ba Triệu Hạ Minh tín nhiệm nhưng không lâu sau công ti đột nhiên đã thông báo đã thuộc quyền sở hữu của 1 người khác k ai khác chính là hắc kê đã đã nhận vào công ti k ai ngờ đã kẻ đó lại chính là Trương Nhật Nam cũng chính là anh trai nhỏ Ánh, đã cha của mk sai vào đó để thâm tóm ngầm công ti và bây h đã đạt được (từ từ Trương gia và Triệu gia đã đối địch nhau nhưng do Triệu gia có thế lực ngầm nên Trương gia k làm gì được chỉ nước 'chơi xấu' Triệu gia mà thôi), Tiểu Hạ Minh đã biết được chuyện này nhưng chưa kịp làm gì đã bị nhỏ Ánh ra tay trước.... giết chết, biệt thự Triệu gia bị phóng hỏa k ai trong nhà sống sót, từ đó đến nay chuyện này sớm đã bị chôn vùi k ai nhắc lại nếu chỉ cần có 1 ng biết lập tức sẽ bị nổi phong lên và sẽ bị ng khác nhòm ngó mà điều tra ra thì Trương gia sẽ k còn đường lui.

~~~nhớ ra rồi-Nguyệt đập hai tay vào nhau-nhưng sao tự nhiên bà nhắc lại làm gì đây là chuyện cấm mà..-Nguyệt nhìn nhỏ vs ánh mắt dò xét mang thông điệp nếu chuyện này nói ra có thể mất mạng như chơi k thể đùa được

-k phải nhìn tui bằng con mắt đó đâu bà thắc mắc lắm chứ gì...-nhỏ ngắt 1 lúc rồi nói tiếp...Triệu gia cùng cái tên Triệu Hạ Minh đã sớm đi vào dĩ vãng từ lâu phải k...-nhỏ ngừng nhìn biểu hiện của Nguyệt khi thấy Nguyệt gật đầu 1 cái nhỏ tiếp tục nói...bà biết vì sao k....k đợi Nguyệt kịp lắc đầu -...chuyện này đã có ng biết r...

-SAO CÓ thể chứ...-Nguyệt hét lên như k tin vào tai mk mk nhưng liền bị nhỏ ra dấu im lặng nên nửa câu đã đã vận nhỏ volum lại...chuyện này ngay cả mk còn mơ hồ sao lại có ng khác biết được đã vậy đâu có thông tin nào về Triệu gia trên các mạng thông tin đâu tất cả đã được gia đình bà phong tỏa r còn gì....-nhỏ ngừng lại 1 lát như suy nghĩ cái gì đó -hay là....trong nội bộ đã bị dò rỉ thông tin ngoài...-Nguyệt nhìn nhỏ vs con mắt khó hiểu

-k thể có chuyện này được tất cả đã bị tiêu huỷ r trừ phi...-trừ phi sao..nói đi-Nguyệt giục

-trừ phi Triệu Hạ Minh chưa chết, năm đó mk ra tay là do hắc ta giả vờ chết-ánh mắt của nhỏ hiện lên tia đáng sợ ẩn dưới là 1 âm mưu thâm độc vừa được nảy ra

-bà nói gì z đã cho ng kiểm tra r còn gì-Nguyệt cũng k thể tin nổi được chuyện này-bọn con nhỏ Thiên Tuyết (nó đó) đã biết chuyện này và còn đang tìm kiếm thông tin về Triệu gia-nhỏ Ánh và Nguyệt rơi vào trạng thái trầm lặng k ai lên tiếng chỉ có tiếng gió thổi vi vu ngoài trời và tiếng nước chảy róc rách

-bà định làm thế nào-Nguyệt lên tiếng phá vỡ bầu không khí ảm đạm có phần căng thẳng

-còn làm gì nữa..-nhỏ đưa tay qua cổ áo chỉ "giết" rồi dời khỏi, nó bước ra nhìn theo bóng 2 ng đi mà nở nụ cười thích thú k kém phần chết chóc, nó đã nghe thấy hết tất cả nhưng chỉ có biểu tượng lúc cuối là k trông thấy, chuyện này nó chưa cho bọn kia nghe thấy sợ khi biết r lại làm loạn lên k kịp trở tay, chỉ qua cuộc nói chuyện vừa này thôi nó đã thấy được việc này k hề đơn giản chút nào nó cần phải cân nhắc thật kĩ trước khi cho bọn kia biết. Nó dời khỏi đó vừa lúc trống hết giờ vang lên

-sao bà đi lâu z biết tui này chờ lâu lắm k-Nhi cau có cô là ng ghét sự chờ đợi nhưng có 1 chuyện khiến cô k chờ k được sau này sẽ rõ.

-sorry na mấy bận mk k cố ý đâu chỉ là do Tào Tháo chết tiết dục thôi à..-nó giả giọng nịnh bợ nhằm che giấu sự thật

-đi thôi hôm nay tui muốn tung hoành mấy quán ven đường quá-Linh giục

-ừ đi thôi-nó ngoài mặt cười nói vui vẻ nhưng đâu ai biết trong thâm tâm đang suy tính rất nhiều chuyện có thể thay đổi cả Đông Nam Á ấy chứ k điều chút nào đâu chuyện này cũng ảnh hưởng k ít tới cả thế giới lun.

25. Chương 18

Tụi nó đi quẩy các các ven đường đến độ quán gần muốn sập tới nơi lun à. Sau ngày hôm đó nó càng để ý kĩ hơn theo dõi từng động thái của nhỏ và nhỏ cũng để ý tới từng hành động của nhóm nó

-ây kiểm trò gì chơi đi chán quá à-nó nằm bò ra bàn chán nản

-uk chán thật mấy hôm nay làm hòa thượng đến nơi rồi-Linh cũng k kém phần nó

-hay mk kiểm chỗ nào gần nghĩa địa r kêu Ken ra đó lúc nửa đêm mời vài ng bạn ma ra chơi-Khải đưa ra ý tưởng liền bị 3 cặp mắt chiếu vào ng, Khải rùng mk cứ tưởng sắp bị ăn đòn nhưng ai ngờ tất cả cùng cười lớn làm Khải dựng tóc gáy nhìn lại ba ng vừa cười xuề xòa vẫy tay- hể hể nếu k đc thì thôi chứ đừng nhìn tui vs ánh mắt đó...

-ý kiến hay-nó phán một câu làm Khải thở phào nhẹ nhõm cứ tưởng tụi nó lại định hành hung tiếp ai ngờ là tán thưởng làm Khải đang ở trạng thái căng thẳng nuốt nc bọt ừng ực bây h thì cười toe khoe chiến công

-nhưng Ken có đồng ý hay k-Nhi đặt câu hỏi tất cả lại rơi vào trạng thái trầm lặng

-k sao tui có cách bắt ông ấy phải làm theo-nó vỗ tay cái đép rồi đứng lên ra về-tối nay chiến lun-nó ngoài đầu lại nói r đi thẳng bọn kia cũng đi sau theo nó trên khuôn mặt ai nấy đều mang vẻ vui sướng hí hửng.

Tại nghĩa địa nơi mà lần trc tụi nó tới mà gặp đc Ken lúc 11h đêm

-thế nào Ken đâu sao k thấy tới z-Dương nhìn quanh nhưng chẳng thấy bóng dáng Ken đâu chỉ thấy gió thổi muốn lạnh ng thôi à cậu xoa hai tay vào nhau tạo ma sát cho ấm

-lát nữa tới k phải vội-bọn nó tiếp tục đợi nhưng chẳng thấy cái gì cả đột nhiên vọng tới trong không gia tiếng kêu cứu thất thanh

-cứu...cứu tôi vs....xin mấy ng đó dừng bằm theo tôi nữa mà tôi sợ lắm r đó...-bọn nó chẳng hiểu chuyện gì đang diễn ra chỉ giương mắt nhìn 1 cô gái vừa chạy vừa nói tụi nó nhìn theo hướng của cô gái nhưng chẳng thấy ai sự nghi hoặc, ngờ vực đc nổi lên, tụi nó lại nhìn cô gái đó bằng con mắt khó hiểu đột nhiên cô gái đó nhìn về phía tụi nó chạy tới như thiêu thân

-cứu... cứu tôi vs-cô gái rồi rít nắm lấy tay nó rồi lay nó chẳng hiểu gì vẫn đứng im nhìn k chớp mắt cô gái đó vẫn k ngớt lời liên tục kêu nó cứu mk nhưng nó có biết gì đâu mà kêu nó kêu mà có cứu thì cứu kiểu gì khi mà cô gái chạy bán sống bán chết nhưng đâu có ai đuổi theo đâu.

-stop...-Linh quát nhìn cô gái bằng ánh mắt hình viên đạn, cô gái cũng thấy đc hành động quá lố của mk liền dừng lại quay đầu ra phía sau nhìn tới nhìn lui thấy k có gì nữa thì quay lại định giải thích chuyện thì Linh chen vào

-này cô bị điên hay sao mà chạy như kiểu là bị cướp rượt rồi hô hoán trong khi đó chẳng có ai đuổi theo cả

-tôi thực sự xin lỗi nhưng ng đuổi tôi k phải ng mà là....m.a...-chữ ma đc nói thật nhẹ nhàng như sợ ng khác biết

-bị điên thật r-Khải vỗ trán ngửa mặt lên nhìn trời

-đừng nói tôi như z tôi thực sự cũng k muốn cho ng khác biết đâu nhưng những con ma đó suốt ngày đeo bám lấy tôi chứ bộ vừa nãy cũng vậy-cô gái nói vs giọng thành khẩn nó có thể nhận ra đc

-tôi tin cô-nó nói làm cả bọn há hốc mồm ra nhìn sao con bạn mk nó lại tin đc vào những chuyện nhảm nhí thế này chứ

-ngậm mồm vào nếu k muốn ném vị ruồi k nhằm thì ở đây rất nhiều ruồi đấy-nó nói tất cả đồng loạt ngậm ngay miệng vào nhưng ánh mắt vẫn nhìn nó-cắt cái mắt đi chẳng phải chúng ta cũng đang quen 1 con ma hay sao nên chuyện mà cô gái này kể cũng có thể có thật đó chứ-bây h thì tất cả đã hiểu vì sao mà khi cô gái đó vừa nói thì nó đã tin luôn-bạn tên gì z?-nó hỏi cô gái lạ mặt đó

-mk tên Kiều Phi Phi, mk rất vui khi có 1 ng tin tưởng mk- Phi Phi vui vẻ ra mặt

-k có gì-nó cũng cười- mk là Hàn Thiên tuyết còn đây là...-nó định giới thiệu nốt thì bọn kia ra dấu đến tụi nó tự giới thiệu tụi nó k có mồm hay sao mà để ng khác giới thiệu hộ chứ như thế k hay chút nào đã z lại còn là bạn mới tôn trọng ng ta chút chứ

-mk Lục Song Nhi rất vui đc làm quen

-mk là Ngô Khải

-mk là Trần Dương

-cuối cùng là mk mk tên Lâm Hoàng Linh-Linh giới thiệu song thấy Phi Phi nhìn phía sau mk mắt tròn tròn mồm há ra như muốn nói gì đó nhưng k thể nói ra lời....

26. Chương 19

-Phi Phi bà bị sao z-Linh nhìn Phi Phi k khỏi lo lắng lúc vừa nãy còn bình thường bây h đã thay đổi 180 độ như kiểu là....thấy lo lắng ai cũng nhìn theo hướng mà Phi Phi đang nhìn chỉ thấy Ken đứng đó vs vài con ma thôi à

-có gì sao Phi Phi-nó hỏi

-maaaaa....-Phi Phi hét lên toàn thân run rẩy

-k sao đâu đó đều là bạn tụi mk mà....bạn trông thấy bọn họ thật hả-nó cũng ngạc nhiên

-uk...bây h mấy bạn có thể tin mk r chứ những điều mk nói đều là thật đó....mà mấy bạn cũng trông thấy ma giống mk sao

-k chỉ có 1 số thôi-nó giải thích

-oh-Phi Phi gật gù-đêm r mấy bạn đến đây chơi gan nhĩ k sợ mấy con ma đó theo về sao-Phi Phi nói có phần giỡn nhưng cũng có phần thật

-có 1 con ma lúc nào cũng theo tụi này hết kể cả ngày lẫn đêm-nó cười mỉm -Ken ông đi lâu quá đó để tụi này chờ như z k hay đâu ông lẽ nên đền bọn này cái gì đây..hử..-nó quay ra nhìn Ken vs thông điệp muốn chết lẫn nữa phải k

-đừng nóng tại mấy ng bạn của tôi có việc bạn nên phải đi kiếm mấy con ma khác cho bà chứ còn gì ai biểu cái yêu cầu quái đản của mấy ng chứ-Ken hậm hực làm cả bọn phì cười-mà tui đã bảo k cho ng khác biết r sao còn cho biết lại còn đưa tới đây-thôi ông tưởng ng ta có năng lực trông thấy ông chứ tụi này có cho biết đâu đừng có nói bậy có ngày rơi rớt đấy-Nhi cũng phải bái phục Ken vì cái kiểu nhiều chuyện

-đây là Kiều Phi Phi mong ông "chiếu cố" cho còn Phi Phi đây là Triệu Hạ Minh tên thường gọi là Ken-Nhi nhún mạnh hai từ chiếu cố làm Ken rùng mk, bình thường Nhi tỏ ra là ng điềm đạm nhưng bên trong k hề cô cũng chẳng kém gì nó và Linh chỉ có cái là lúc nào cần thì cái tính cách đó mới bộc phát thôi.

-uk xin chào-Phi Phi nhìn thẳng vào Ken

-chào-Ken cũng chào lại cho có lệ-mấy con ma đó mấy bà muốn làm trò gì thì cứ việc nhưng đừng quá quắt là đc r tui k gánh thay đc đâu

-biết r-tất cả đồng thanh r xúm lại chỗ mấy con ma xì xào để lại Phi Phi và Ken đơn lẻ đứng nhìn như đứa tự kỉ, Ken chỉ biết đứng đó nhìn ngán ngẩm chỉ mới gặp đc vài tuần mà Ken đã cảm thấy chật vật vs mấy con ng k bình thường chút nào, lúc đầu đã thấy bất thường r nhưng càng tiếp xúc càng hiểu rõ tính cách của từng ng hơn, còn đs vs Phi Phi những ng bạn mới khiến cô cảm thấy ấm áp cô k còn thấy đơn lẻ khi trên thế gian này chỉ mk cô có thể nhìn thấy những ng đã khuất nhưng nay cô còn khâm phục họ hơn khi tự động đến bắt chuyện vs họ mà k nề hà k kính sợ mặc dù họ k thể nhìn đc giống cô nhưng những hành động của họ đã làm cô thức tỉnh có lẽ cô đã sai khi chỉ biết chôn tránh cô nghĩ rằng phải có lí do nào đó mà cô mới nhìn thấy đc sự việc này, cô nhớ lại hôm đó cô bị tai nạn giao thông khi tỉnh lại mở mắt ra đã thấy vài con ma đứng trầu trọc bên giường mk nghĩ đến đó thôi cũng đủ khiến cô rùng mk, đúng là trên đời này k gì là k thể chỉ cần chúng ta có lòng.

-Phi Phi này bạn có thể nhìn thấy ng chết thật sao-Ken hỏi để xác minh lại thấy Phi Phi gật đầu 1 cái Ken trở về vs trạng thái trầm lặng như đang suy nghĩ cái gì đó r lại thở dài làm cho Phi Phi k khỏi thắc mắc nhưng cũng k thể hỏi thăm đc cứ cho như cô coi Ken là bạn hỏi thăm thì Ken có coi cô như z hay k hay cho rằng cô chỉ là ng ngoài-Ken à cho mk xác minh 1 chuyện đc k-Phi Phi như nhớ ra điều gì đó -đc cứ nói đi

-tên thật của bạn là Triệu Hạ Minh...ba của bạn là Triệu Thiên Duy...-Phi Phi nhìn Ken cô thầm nhủ rằng mong rằng đây là sự thật nếu k cô lại phải tốn công đi tìm r

-sao....sao bạn biết ba mk-Ken trợn mắt sao có ng lại biết chứ ngay cả tụi nó mà còn k biết thì tại sao 1 cô gái k bình thường như thế này lại biết đc chứ....

27. Chương 20

Ken thắc mắc cũng là chuyện bình thường thôi khi 1 cô gái trẻ tuổi có thể biết đến gia đình mk, Ken cũng đã từng điều tra qua bọn kia tất cả gia cảnh đều k bình thường ngoại trừ nó còn k biết cái gì hết thì 1 cô gái có khả năng đáng để suy nghĩ biết đến quả thực k hề bình thường chút nào

-đừng kích động quá và cũng đừng nhìn tui như thế chuyện này là do ông Triệu Thiên Duy tới tìm tôi muốn nhờ việc nên tôi mới biết thôi thật may mắn khi tôi gặp bạn ở đây đỡ mất công đi tìm đúng là ma kêu đi tìm ma thật sự khó quá đi mà-Phi Phi nói 1 lèo làm Ken chỉ biết đứng nhìn như trời trồng nhưng thực sự những lời đều bay vào đầu Ken hết từng câu từng chữ k sót 1 dấu nào Ken thắc mắc tại sao ba lại tới tìm Phi Phi hẳn còn tưởng rằng ba đã đi đầu thai r chứ sao vẫn còn vương vấn trên trần thế đc

-Phi Phi...bạn nói ba mk đến tìm bạn thật sao-Ken nửa tin nửa ngờ

-uk-Phi Phi gật đầu khẳng định là sự thật-ông ấy còn kêu mk nhấn lại vs bạn đừng cố mà trả thù oan oan tương báo biết bao h mới dứt nếu họ làm chuyện ác thì nhất định sẽ chịu quả báo chứ k cần chúng ta phải ra tay...ông ấy còn nói cậu mau đi đầu thai chuyển kiếp đừng vương vấn quá, ở đây cũng k đc ích lợi gì đâu mau quay đầu...

-k bao h ba tôi có thể bỏ qua nhưng tôi sẽ k bao h bỏ qua đc-Ken giận đến run ng hẳn nhất định sẽ đi tìm ng đã hại gia đình hẳn- nhất định sẽ k thể bỏ qua đc bọn họ k thể sống ngoài vòng pháp luật tôi sẽ k xuống tay đâu mà sẽ cho họ nếm trải đủ những thứ mà tôi đang phải chịu....ế nhưng mà đến bây h tôi cũng còn chưa tìm ra đc bọn họ là ai thì trả thù sao-Ken thay đổi thái độ làm Phi Phi cũng phải bật cười vừa này còn hùng hổ bây h đã xoay chuyển 180 độ khuôn mặt tỉnh bơ như chưa từng xảy ra chuyện gì.

-này hai ng nói gì z-nó quay ra thấy Phi Phi và hẳn nói chuyện rôm rả k khỏi ngạc nhiên

-k có gì-Phi Phi cười trừ

-thật k đây nghi lắm-Linh cũng k kém phần hòa vào chêu

-thật

-ủa mà mấy con ma đầu r-hắn để ý k còn mấy con ma đó ở đây nên hỏi

-về r vừa xong...mấy bạn ma của ông nhất quá chêu có vài câu đã run hết cả rồi-Khải lắc đầu

-tại mấy ng bá quá mà-hắn cũng phải bó tay lun

-à mà quên chưa hỏi...Phi Phi bà bao tuổi nhi?-nó hỏi Phi Phi

-Mk sao mk 16t

-vậy bằng tuổi tụi này r-Nhi hí hửng

-uk nhưng mk hông có đi học

-sao z nhìn bạn thế này mà k đi học là sao-ai nấy đều thắc mắc

-tại mấy con ma suốt ngày đeo bám mk khiến mk k học đc nên nghỉ lun

-oh...tội nghiệp bạn quá hay bây h bạn đi học lại đi có gì tụi mk giúp đỡ-nó đưa ra ý kiến

-nhưng mk....-Phi Phi tỏ vẻ ái ngại k muốn làm phiền nhưng sự nhiệt tình của nó làm cô k thể cưỡng lại
đc-uk cũng đc cảm ơn mọi ng nhiều lắm

-vậy là tốt cũng muộn rồi về thôi ngày mai bà có thể đi học cùng tụi này r-Linh nói

-sao cơ mai sao nhanh z mk còn chưa làm thủ tục nhập học mà

-yên tâm mk sẽ làm hộ cho khỏi cảm cảm ơn hì hì

-uk mk....mk thực sự rất cảm ơn mấy bạn-Phi Phi đừng đừng nc mắt

-thôi mk k thích có ng bạn mít ướt đầu-tắt cả cùng xua tay nếu trong nhóm mà có một ng suốt ngày khóc
lóc thì sẽ chẳng có ngày hôm nay

-uk-Phi Phi lau nc mắt-để cho thân mặt các bạn cứ gọi mk là Mia ha

-đc tên Mia hay lắm hay mk lấy tên biệt danh đi mk là Yui-nó chỉ mk

-mk là Yuki-Linh

-mk là Yumi-Nhi

-mk là Kin-Khải

-còn mk...ừm thì....mk là Kan-Dương là ng nói cuối cùng

-tên của mọi ng ai cũng hay hết -tất cả cùng phá lên cười

28. Chương 21

(từ giờ mk sẽ gọi tên theo biệt danh ha nếu mấy cái tên này k hay các bạn cứ nói để mk đẹp luôn khỏi gọi theo biệt danh nữa gọi theo tên bình thường như lúc đầu đó....)

Sáng sớm tụi nó đã có mặt tại cổng trường đợi Mia tới r cùng vào, hôm nay cũng là ngày đầu tiên tụi nó đi
sớm z nè bình thường cứ sát nút mới tới cơ cả trường ai cũng ngạc nhiên khi bộ ngũ tới trường sớm đã z lại
còn k vào trường ngay mà còn đứng ở cổng như chờ đợi ai đó.

-hêy..mọi ng tới lâu chưa xin lỗi vì đã tới trễ-Mia hồng hộc chạy tới dừng lại trc mặt bọn nó thở gấp hai tay
chống gối cúi đầu xuống đc 1 lát lại ngẩng lên như chưa có chuyện gì vừa xảy ra, cô cùng bộ ngũ vào vào
trường trc con mắt thần phục của học sinh trong trường, lúc trc đã từng có ng xin vào nhóm cùng nhưng bị
từ chối thẳng thừng k thương tiếc một số học sinh cứ tưởng bỏ cho rằng học sinh đó kém cỏi k đủ tư cách
nhưng chính họ cũng có kết quả y như z mà thôi. K phải k cho vào mà bọn họ chẳng có gì đặc biệt để cho
có vào cũng chỉ tổn vương chân tay k giúp ích đc gì mà có cho vào nhất định thân phận của 4 đứa kia sẽ bị
lộ nên k thể cho, bọn nó cũng biết rằng những học sinh này chẳng tốt đẹp gì chỉ là lấy tụi nó ra để đưa mk
lên đỉnh cao mà thôi nói cách khác là hình thức lợi dụng mà tụi nó lại k cần những ng như z chỉ cần ai có
khả năng, k sợ giáo viên, gia đình, hay bất kể điều gì khác...k phải nói ngoa nhưng ai cũng phải sợ 1 thứ chỉ
là xuất hiện sớm hay muộn mà thôi nhưng càng sợ ít càng tốt.

-Mia đợi ở đây mk vào lát sẽ ra-Nhi dừng ở trc cửa phòng hiệu trưởng quay ra nói vs Mia r cả bọn cùng vào
để Mia ở lại 1 mk

-uk-Mia gật đầu đồng ý cô đứng dựa ng vào tường đá chân vô k khí vài cái thì vừa lúc bọn nó đi ra

-đi thôi mk đã nói vs hiệu trưởng r bạn đã đc nhận vào học

-cảm ơn

-k cần phải khách sáo vậy đâu đi thôi-cả bọn lại kéo nhau về lớp và đương nhiên Mia ngồi gần tụi nó r nhưng
mà ngồi ngay phía trc tụi nó vì bạn ở đây là bàn 4 đặc cách bàn của nó là bàn 5 nên Mia chỉ còn cách ngồi
bàn trên mà thôi k có lựa chọn nào khác, số dĩ còn chỗ trống vì có 1 học sinh mới chuyển trường đc 1 tuần
mà chưa có học sinh chuyển tới nên trống là phải r

-Mia có gì k hiểu cứ hỏi tụi này k phải ngại đâu-nó nói, chắc hẳn ai cũng thắc mắc vì sao Khải (Kin) và Dương (Kan) im hơi lặng tiếng phải k đó là 2 ng này đang bàn luận về trận đánh games trên mạng nên k nói mà thôi, còn bạn Linh nhà ta đang mải mê vs mấy trò chơi online cũng k để tâm nhiều.

-uk mk biết r-Mia gật đầu r quay lên đờn giáo viên vào lớp, giáo viên vào cũng nói sơ qua về Mia mà thôi chứ cũng k nói nhiều chi cho tốn nc bọt r vào bài mới lun. Tiết học nhằm chán kết thúc kế tiếp là môn Toán môn mà bọn nó chúa ghét học hình thì chẳng hiểu cái mô tê gì hình vẽ thì nhằng nhịt đường này chồng lên đường kia chẳng ra hình thù gì, còn học đại số thì muốn hoa lun con mắt về mấy con số nói là ít đúng hơn 1 cái bảng đen treo trên tường toàn phép tính nhìn vào muốn nổ lun bộ óc.

-ui trời chán quá đi à-nó than thở chưa có tiết học nào chán như tiết học này nó ngồi ngáp nắn ngáp dài mà chả lọt đc chữ nào vô đầu cả.

-uk chán quá kiếm trò gì chơi cho vui-Nhi cũng nản k kém lúc trc tụi nó cố gắng lắm mới ngồi im đc vậy mà tiết này k đũa nào im nổi đến ngay cả Kin và Kan cũng quang ngang quay ngửa lúc gục đầu xuống lúc ngửa lên như thằng thần kinh...

29. Chương 22

✧ BIỆT THỰ MA QUÁI

-Mk biết có 1 chỗ hay lắm có đi k-Mia quay xuống vừa cười vừa nháy mắt vs bọn nó, bọn nó đang chán nản như mèo vớ đc cá rán xúm lại hỏi

-chỗ nào z?

-có xa nơi này k?

-hay thế nào? Kinh dị chứ?

-mk đi lun đi...

Rất nhiều câu hỏi đc đặt ra Mia nghe mà muốn chóng mặt k ngờ tụi nó lại có hứng thú đến z nếu biết trc như z cô đã nói r

-từ từ để mk nói mk sẽ trả lời từng câu 1 đc chứ...cứ từ từ...-cô giơ tay ra hiệu ngừng chứ bọn nó mà hỏi tiếp chắc cô loạn lun cả lên- trc tiên chỗ đó gọi là biệt thự ma ám nhưng có bị ám thật hay k thì mk chịu vì chưa tới đó lần nào, thứ hai nó nằm ở ngoại thành nên có lẽ mấy bạn k biết, thứ 3 xung quanh chỗ đó cũng rất hoang vu là 1 đồng cỏ rộng lớn lại rất tốt nếu mk k nhầm thì cỏ cao tới thắt lưng....đại loại là thế

-nghe có vẻ hay hay đó nhĩ-tụi nó nhìn nhau nở nụ cười bí hiểm r cười to hơn rộ cả lớp

-5 em kia mất trật tự trong h ra ngoài cho tụi-thầy giáo quát lớn làm tụi nó giật mk mới thấy mk quá lỗ vội đứng dậy ra ngoài nhưng ai cũng cười rất tươi làm cả lớp ngạc nhiên hết sức nhưng k ai nói lời nào cả vì quá hiểu tính cách của tụi nó

-ây lúc về đi lun nha sao tui thấy hào hứng quá à-nó chấp hai tay lại cười sung sướng

-biết r-tất cả đồng thanh như kiểu việc này quá quen thuộc r chỉ cần nhắc tới là có thể phát ra

-có cần lớn tiếng z k -nó phụng phịu, nó là thế giận nhanh quên nhanh vui nhiều nhưng buồn cũng nhiều nhưng nó là ng sống nội tâm nên những ng bạn của mk k ai biết nó khổ tâm về điều gì hay buồn cái gì, trc mặt mọi ng nó lun tỏ ra vui vẻ lạc quan nhưng bên trong lại tổn thương rất nhiều k gì có thể bù đắp đc, Yumi-Yuki-Kin-Kan đều biết cả nhưng nó đã như thế r k ai tiện hỏi và đều nghĩ rằng nó có cuộc sống riêng k nên tham gia vào làm nó k thích.

-cái đó là đương nhiên có chuyện gì bọn mk để lâu chưa hay nói là làm-Yuki cóc đầu nó

-au đầu đó-nó ôm đầu-mà bà nói cũng đúng z quyết định thế ha lúc về mk chiến lun cho nóng

-phải thế chứ-lại đồng thanh r k hiểu bọn này ăn cái gì mà ăn ý thế k biết

RENG...RENG...RENG...chuông kết thúc tiết học vang lên tụi nó ðc tha vừa về chỗ ðã nằm bò ra bàn nhưng k phải là than thở việc phải đứng ngoài hành lang mà là về BIỆT THỰ MA ÁM

-Mia bà đi cùng chứ-nó hỏi

-bà này hay nhờ sao lại k đi chứ phải k Mia-Yumi nhìn Mia vs ánh mắt nửa mong chờ nửa còn lại thể nào thì hỏi chị Yumi nhà ta ý tác giả k biết

-mk thực sự xin lỗi....-Mia chưa nói hết câu thì Kin xen vào

-mk thực sự xin lỗi vì ðã ở lại mk thực sự rất muốn đi cùng lắm đó-Kin nói xong cười lớn

-k phải thế-câu nói của Mia làm dừng lại hoạt động của mỗi ng-mk k thể đi ðc thực sự thì mk rất sợ phải nhìn thấy mấy thứ đó

-ra là z-tất cả cùng ồ lên

-nhưng có tụi này r thì bạn sợ gì chứ k phải là nhất chết sao-Kan chêm vào

-mk rất sợ vì những thứ đó thường đến rất đột ngột mk sợ khi nhìn thấy chúng lắm-Mia chùng ra bộ mặt sợ sệt làm tụi nó ái ngại

-ðc r k đi cũng k sao hết khi về mk kể cho nghe là ðc-nó là ng giải quyết tình hình căng thẳng của cả 6 ng, k ai trách Mia k đi nữa mà chỉ thương cho Mia có khả năng đặc biệt nhưng lại chịu cảnh sợ sệt suốt ngày quả thực rất mệt và phiền toái...

30. Chương 23

Kết thúc tiết học tụi nó gọi điện thông báo về nhà rồi tức tốc đến đó, quả thực như lời Mia kể nơi đây hoang tàn khung cảnh leo đến rợn ng xung quanh cũng chẳng có nhà ở cũng chẳng có 1 ng nào lai vãng ở đây càng làm cho k khí trở nên yên tĩnh lạ thường. Để tìm ðc lối vào rất khó vì bị cỏ che mất r tụi nó mò mẫm, trời càng ngày càng tốt trắng hôm nay lại tròn

-A..thấy r cổng vào ở đây-Kin hét lên vui sướng, nghe thấy tiếng tụi nó súm lại

-nhưng mà bị khoá r còn đâu -nó chán nản nhìn cổng sắt cao vút....KÉTTTTT.....tiếng kêu chói tai vang lên tụi nó nhìn nhau r nhìn cổng sắt đang từ từ mở ra trc mắt, như k tin vào mắt mk tụi nó dụi mắt mấy lần để chứng thực rằng đây là sự thật chứ k phải đang mơ....RẦM...cánh cổng đập vào tường tạo lên tiếng kêu lớn...

-vào đi-tụi nó giục nhau r tất cả cùng vào, cây cỏ ở đây rất tốt và rậm rạp động vật cũng nhiều kêu ở trên cây riu rít đặc biệt là tiếng cú kêu giữa đêm tạo cảm giác rùng rợn

-tui thấy chỗ này kiểu gì ấy k giống những chỗ khác-Yuki đi đầu nhưng bước chân có vẻ cẩn trọng lần từng bước 1

-tui cũng vậy-Kan đồng tình quan điểm vs Yuki

-tui thấy ớn ớn thể nào ấy cảm giác mách bảo tui ở đây k đơn giản cứ như kiểu là sắp xảy ra chuyện gì đó k bình thường-nó lên tiếng làm cả bọn đồng loạt quay về phía nó nhìn vs ánh mắt giết gà, trong những lúc như thế này đừng để cho ng ta có cảm giác sợ hãi nếu k là mất chuyện hay.

-nín ngay nhá khi nào tui cho bà nói mới ðc nói nghe chưa-Yuki dọa

-ðc r đi tiếp thôi k cãi nhau nữa-Yumi lên tiếng khuyên ngăn

-ừ bà đó bớt nóng tính đi-Kin nhìn Yuki liền bị cô lườm lại

-đi thôi-Kan đi tiếp dẫn đầu, tất cả theo sau Kan tiến sâu vào trong biệt thự, nói là biệt thự nhưng nó giống lâu đài hơn có sân vườn, có bể bơi chỉ có điều bể bơi này ðã mọc rêu ở dưới, giữa sân còn có cả đài phun nc vì trời tối nên mọi thứ đều mờ ảo có chút đáng sợ.

-có ai thấy cửa của biệt thự này ở đâu k sao tui nhìn mãi chẳng thấy thế nhỉ-Yuki nhìn quanh ngó đông ngó tây như kiểu tề thiên đại thánh ý

-thấy r..kia kia...-nó reo lên như kiểu vớ đc vàng tay chỉ về hướng cửa

-đi thôi k nhanh thì ở đây tới sáng sao-Kan giục-Yui à bà bỏ cái thói động tí là reo lên đi nhá k phải chỗ nào cũng reo đc đâu

-biết r khổ lắm nói mãi-nó lằm bằm

-tui mới nói lần đầu tiên chứ có nhắc bà bao h đâu mà kêu tui nói mãi vớ vẩn

-biết r

-mau nhanh lên còn cãi vã cái gì nữa-nghe Yuki giục nó và Kan k cãi nữa mà đi theo sau.....KETTTTTT.....tiếng kêu chói vang lên giữa đêm khuya như phá tan sự im lặng vốn có của nó ở đây

-Hả...-tất cả cùng há hốc mồm ra ngạc nhiên hết cỡ nó còn đang loay hoay k biết tìm cách gì để mở cánh cửa to lớn này thì nó lại tự động mở ra trc mặt k khỏi làm tui nó bàng hoàng

-có ai thấy sự khác lạ ở đây k-nó hỏi

-có -cả 4 cái mồm còn lại cùng đồng thanh

-lúc tới k biết mở cổng thì cổng tự mở bậy h cửa nhà cũng tự mở tui có cảm tưởng như kiểu ở đây có ng điều khiển ngôi nhà z-nó nhìn cánh cửa k khỏi nghi hoặc

-tui cũng là có ý đó nhưng từ lúc mới vào cơ-Kin nói..... ..

31. Chương 24

Đã đến thì k thể về tất nhiên đã làm thì k thể quay đầu tui nó chỉ còn nước đi tiếp mà thôi, ma vs ng thì k có gì sợ nhưng ng vs ng thì cần phải thật thận trọng, lòng ng khó đoán, có những ng muốn treo cao thường đâm đạp lên ng khác để lên những ng đó gọi là tiểu nhân, còn những ng tự dựa vào sức mk thì bị cho là ngu ngốc những ng đó trong thế giới này cũng rất ít chỉ toàn những con ng sống nhỏ nhen ích kỉ chỉ có bản thân là nhất.

-yui bà k sao chứ sao im lặng quá z-Yumi thấy có chuyện bất thường nhìn qua phía nó nhưng nó đã biến mất từ lúc nào-yui bà ở đâu-yumi gọi làm cả bọn giật mk quay lại phía nó vừa đứng k thấy, sự lo lắng dâng lên bậy h có quay đầu cũng k đc vì khi bọn nó vừa đặt chân vào nhà thì cánh cửa đã bị khép chặt k thể mở đc trong lúc hỗn loạn đó có lẽ nó biến mất từ lúc đấy nên k ai trong nhóm biết.

-tiếp tục đi thôi tui nghĩ bà ấy k sao đâu vs tính cách của Yui nếu mà có chuyện thì trời đổ mưa-Kan lên tiếng chấn tỉnh mọi ng thì đột nhiên sấm chớp vang lên lóe sáng cả căn phòng rộng lớn, có thể lờ mờ đoán đc dù ở đây k có ai ở nhưng đồ đạc trong nhà rất ngăn nắp, bàn ghế còn đc phủ 1 lớp vải trắng khiến ng nhìn vào k khỏi lạnh lẽo.

-đi tiếp thôi đã làm thì phải đối mặt đến cùng-Yuki tiến lên đi trc mọi thấy chỉ còn cách đó chứ cũng chẳng nghĩ ra đc cách gì ngoài việc đứng dậm chân tại chỗ mà việc làm đó quá vô bổ nếu k tìm đc đg ra chỉ còn nc chết mà thôi, đây là 1 môi trường khép kín có chết ở đây cũng chẳng ai phát hiện ra mà tui nó lại là ng ham sống chứ chưa muốn chết trẻ thì tại sao lại phải đứng một chỗ trông chờ ng khác chứ.

Càng đi càng thấy con đường dài thêm xung quanh hai bên lại có rất nhiều phòng chỉ biết lần mò trên hành lang dài ngoằn ngoèo việc trên hết ở đây là phải cẩn thận chỉ chạm phải cơ quan nào đó thì chết như chơi, tui nó nghĩ đây là 1 ngôi nhà cổ nên có gắn 1 số thiết bị chống trộm nhưng k giống vs hiện đại mà là của cổ điển đã cổ thì càng phải cảnh giác hơn vì tui nó có am hiểu về các kiến trúc cổ đầu....

-kin ông có ý kiến gì k? Tui thấy càng đi càng có điều gì đó bất thường-Yuki hỏi nhưng khi quay đầu thì chẳng thấy Kin và Yumi đâu cô trở nên hỗn loạn vội túm lấy tay của Kan bám thật chặt, Kan lúc đầu cũng có hơi giật mk nhưng cũng k nói gì để cho Yuki túm lấy hai ng vẫn tiếp tục đi tiếp có vẻ như hành lag đang ngày 1 nhỏ lại khiến khoảng cách giữa Yuki và Kan ngày càng thu hẹp về sau phải đi 1 trc 1 sau ms đi đc.

-Yuki k phải sợ đầu đã có tui ở đây r-Kan đi trc nói để trấn an tình thần cho Yuki k ngờ Yuki phản ứng kịch liệt như z

-ai sợ chứ-Yuki vẫn gấn cổ lên cái kan chỉ biết lắc đầu k nói gì vẫn tiếp tục đi. Đột nhiên có 1 cơn gió lạnh thổi qua làm hai ng dựng tóc gáy k dám quay đầu lại nhìn cảm cúi đi về phía trc giả vờ như k thấy k cảm nhận đc gì....

(ryo:èo rùng mk mơ nó rùi.....yuki: ai viết ý nhỉ?*lườm* có cho tui này ra nhanh k thì bảo *quát*.....ryo: mơ đi nha *chuồn*)

32. Chương 25

Quay lại vs Yui (nó) sau khi bị thất lạc mọi ng nó mò mẫn trong đêm tối cố gọi tên từng ng nhưng chẳng có ai trả lời nó

-Yuki?...Yumi?...Kin?...Kan?...-nó gọi tên từng ng cố gắng nói to để cho mọi ng cùng biết để xem đang ở đâu nhưng k gian lạnh lẽo chỉ dội lại tiếng của nó, nó cố thoát ra khỏi căn phòng ma quái này nhưng khi vừa tìm đc cửa ra thì cánh cửa lại biết mất 1 cách kì lạ như kiểu có ng nào đó ở ngoài điều khiển vậy. Càng tìm càng k thấy càng tìm càng rối chợt 1 tia sáng lóe đến nhưng cho nó thêm nghị lực nó đã tìm ra cách cửa từ từ bước đến thật nhẹ nhàng mở cánh cửa ma quái đó nhưng nó k ngờ rằng căn phòng mà nó vừa bước vào đây rầy những nguy hiểm đang chờ đợi mà nó k hề hay biết.

Nó chỉ đi từ từ k vội vã, xem xét tất cả những gì có ở đây cũng may căn phòng này còn có 1 bóng đèn vàng tuy ánh sáng k đc liên tục nhưng đủ để nó đánh giá mọi thứ 1 cách khách quan nhất có thể và cũng suy tính cụ thể làm sao để thoát khỏi đây. Có vẻ như chủ nhân căn phòng này rất thích tranh nên 4 bức tường ở đây chỉ treo độc tranh ảnh trong đó có 1 bức bị trùm vải trắng tính tò mò trong nó chỗi dậy nó giơ tay kéo tấm vải xuống đập vào mặt nó 1 bức ảnh....1 ng phụ nữ diêm dâm đang ngồi bên chiếc nôi ru con ngủ, ng phụ nữ mặc váy trắng, tóc xoã ra tay đang vuốt tóc đứa bé, còn đứa bé thì có đôi mắt to đang nhắm miệng cười hai tay đang vẫy trên k trung

-hehehe...-tiếng trẻ con cười ở đâu vang lên trong k gian tĩnh mịch

-ầu ơ....con ơi.... con ngủ.... cho ngoan để mẹ.....-lòng vs tiếng cười của trẻ con là tiếng ru ngủ của ng mẹ, hai âm thanh trộn lại vs nhau như 1 bản nhạc k có tiết tấu hỗn tạp vào nhau, âm thanh phát ra vừa cứng cỏi vừa mềm dịu nhưng tạo cảm giác ghê sợ, khiếp đảm.

-ai?-nó quát-mau ra đây đừng giả thần giả quỷ tôi k sợ đầu-nó trở nên lo lắng nhưng vẫn cố trấn tĩnh bản thân đây là lúc cần tỉnh táo nhất k đc run sợ, nó nhìn ngó khắp nơi nhưng chẳng thấy gì những âm thanh đó cũng biến mất, k lâu sau 1 tràng cười khà ồ lại vang lên khiến nó k khỏi rùng mk

-mau ra đâu ta k sợ đầu-nó lại quát những tiếng cười liền dừng lại trả lại sự tĩnh lặng của căn phòng, càng yên lặng nó lại càng nghi ngờ bỗng 1 bàn tay đặt lên vai nó theo phản xạ nó vạt ngược tay lại lôi ra phía trc dè xuống đất

-là tui Ken đây-Ken kêu lên nó ms nhận ra liền thả tay (chỉ có ai trông thấy Ken ms có thể chạm vào đc)

-sao z những ng khác đâu nơi này k thể ở lâu mau ra khỏi đây nhanh lên

-bị thất lạc hết r mà ông nói nơi này k thể ở lâu là sao-nó thắc mắc nhìn hấn vs con mắt tốt nhất là ông nên nói cho rõ nếu chỉ còn 1 đường cho ông mà thôi....(đường gì thì các bạn tự hiểu đc đúng chứ), hấn cũng nhìn ra dc tâm tư của nó nên nói lun k cần nó phải giục

-chỗ này trc kia là nhà của 1 quý tộc giàu nhưng vì bị truy sát nên toàn bộ ng trong nhà đều bị giết hết biệt thự này thấm đẫm máu tươi...

-ông có phét k vậy lúc tui tui vào đâu có thấy máu hay gì đây đâu mọi thứ đều sạch sẽ mà

-để im cho tui nói tiếp-hấn cau mặt nó cũng biết mk có hơi bất lịch sự nên cũng k nói tiếp nữa mà lặng im nghe hấn kể-sau đó có 1 ng nhà này từ nc ngoài trở về trông thấy cảnh tượng hãi hùng này đã đặt ra 1 lời nguyên chỉ cần ai bước vào đây vs ý đồ tham lam sẽ chết ngay tức khắc còn những trường hợp khác k cần biết là có tình hay vô tình sẽ bị lọt vào 1 mê cung do chính ng đó tạo ra nếu k tìm đc đường ra thì kết cục

cũng có 1....lúc trc tui cũng từng vào đây r nhưng may mắn thoát ra đc nếu k đã bỏ mạng tại đây r. Cũng bởi vì lời nguyện đó mà k ai dám bén bản tới đây

-nhưng mà thật sự là k có ai tới

-đương nhiên có r

-vậy có thấy cái xác chết nào đâu

-cái này tui cũng chịu chắc có ng dọn đi r

-nhưng ng trong nhà này chẳng phải chết hết r sao

-....-hắn biết nói gì bây h ngoài việc lắc đầu.

33. Chương 26

(chap này chỉ nói về Yumi và Kin)

-yumi...yuiki....yui..kan..mấy ng đâu hết r-Kin gọi vì ở đây tối đen như mực k nhìn rõ cái gì hết

-tui đây nè-yumi lên tiếng

-Yumi đó à mọi ng đâu sao chẳng thấy ai trả lời hết z-Kin thắc mắc

-chúng ta bị thất lạc bọn họ r-yumi xụ mặt, k thể tả nỗi cảm giác của cô lúc này

-k sao có tui ở đây r-Kin nghe thấy yumi nói chúng ta trong lòng dâng lên cảm giác vui sướng lạ thường định an ủi cô ai ngờ bị cô thui cho 1 phát vào bụng (bọn nó tuy là cậu ấm cô chiêu nhưng đều đc học qua các môn võ để phòng thân mà mk cũng chẳng hiểu như yumi và Kan đc gia đình bảo vệ như z mà mà karate hẳn đai đen, học qua bắn súng, đánh kiếm,..v.v..phòng thân mà như thế r như mk chẳng có môn võ nào chắc bị đề bẹp lun .=.)

-bớt nhảm đi-con gái trong nhóm ai cũng thế 1 khi đã lâm vào thế bị động ai nấy đều giương vể lạnh lùng ra k 1 đối thủ nào có thể đánh bại đc càng lạnh hơn khi 1 ai đó nói họ yếu đuối và cần đc bảo vệ đảm bảo đũa nào phát ngôn câu đó sẽ chết ngay tức khắc k kịp biết lí do vì sao mk chết.

Ngay cả Yumi và Ken cũng bị lọt vào 1 căn phòng tương đối kín vì phía bên trên có 1 lỗ thông hơi nhỏ, trong căn phòng này chẳng có lấy 1 món đồ nào từ nhỏ tới lớn căn phòng hoàn toàn trống rỗng

-yumi để ý vào ở đây k đơn giản đâu thấy cái gì lạ thì đừng có động vô biết chưa-Kin chưa nói xong thì Yumi liền nhặt 1 viên đá cẩm thạch ở dưới đất lên nhìn....KETTTT....tiếng kêu chói tai vang lên....XÌNHHHH.....tiếng động va đập giữa cái gì đó

-Yumi bà làm gì z đã bảo r mà-Kin quát

-tui...tui k cố ý nhưng đó là tiếng gì z-Yumi k có kinh nghiệm lắm trong mấy lĩnh vực kiểu này nên cô tin tưởng rằng Kin sẽ biết

-bà vừa khởi động cơ quan xong đó đứng im 1 chỗ đi-Kin nói như quát nhưng yumi cũng k hề giận kin vì trong hoàn cảnh này có giận cũng chẳng đc tích sự gì. Hai ng tựa lưng vào nhau phán đoán tình hình đúng hơn là xem chuyện gì đang diễn ra ở đây. Hai bên tường dần dịch chuyển ép vào nhau

-kin làm sao bây h-k thấy kin trả lời yumi lo lắng nhưng k dám quanh đầu lại vẫn nhìn chằm chằm vào bức tường

-đặt lại viên đá về chỗ cũ may ra có cơ hội k thì chẳng còn cách nào khác bỏ mạng tại đây thôi-câu nói của Kin đột ngột vang lên k khí ở đây căng thẳng hơn bao h hết yumi cố gắng nhớ ra vị trí lúc đầu của viên đá, k biết có phải do tập trung quá k mà yumi lặng im k lên tiếng cũng chẳng cử động khi hai bên tường gần chạm vào cô thì viên đá đc cô đặt lại xuống nền.....XÌCHHH.....vừa lúc ép ng cô và kin lại vs nhau k nhúc nhích đc nữa thì dừng lại

-phù... may quá nhưng làm thế nào để đẩy hai bức tường này về chỗ cũ đc-yumi lo lắng hỏi trong trường hợp này thì ai k lo cho đc khi tính mạng đang nằm trong gang tấc

-cái này thì tui cũng hết cách r-kin thở dài nhưng vừa dứt lời hai bức tường từ từ tách nhau ra di chuyển về đúng vị trí ban đầu

-chuyện này là sao z-yumi ngạc nhiên nhìn bức tường đang đứng im k khỏi dụi mắt xác thực lại những gì vừa xảy ra

-có thể đúng như lời tui nói thì sao-kin cũng ngạc nhiên k kém

-k có chuyện đó đâu cái gì cũng cần phải có lí do chứ-hắn đột ngột lên tiếng khiến cho kin và yumi giật mk

-ai?-sở dĩ yumi hỏi như z vì ở đây k hề có chút ánh sáng nào hết, yumi đặt viên đá đúng chỗ đc cũng là vì có trí nhớ tốt và óc phán đoán nhanh nhạy

-ken-chỉ 1 từ thôi cũng làm cho yumi và kin thở phào nhẹ nhõm

-sao ông biết tui tới đây mà tìm tới

-nếu k phải có cái "điện thoại miễn phí" mà yui vẫn nói thì làm sao tui biết đc

-oh..thì ra cái đó cũng đc coi là thiết bị định vị nữa sao

-đc r k có thời gian nói chuyện phiếm đâu mau ra chỗ cửa lúc đầu đi yui đợi sẵn ở đó r-ken giục

-z sao mà có chuyện gì z-kin hỏi lại

-bây h k tiện để sau khi ra khỏi đây r thì khắc sẽ biết mau lên k có thời gian đâu-yumi và kin biết rằng bây h k thể tranh cãi vs ken đc vì ken nói z chắc hẳn có ý đồ gì đó nhưng cũng k làm hại đến ai thì cũng k hỏi nhiều cho mất thời giờ mà ra ngoài lun.

34. Chương 27

(chap này về yuki và kan)

-dừng lại-yuki lên tiếng phá vỡ k gian tĩnh mịch có phần đông đặc

-sao z-kan thắc mắc

-ông thấy lại khi càng ngày con đg này càng hẹp lại hay sao

-ừ nhĩ giờ ms thấy chỗ này tại sao đang rộng và mát bây h thì trệt hẹp lại có cảm giác nóng nực

-quay lại-yuki vừa nói xong cả hai quay đầu chạy 1 loạt nhện độc ở đầu chui ra đuổi theo hai ng xanh đỏ tím vàng đủ cả đang ngày 1 tiến gần 2 ng

-yuki làm gì bây h bọn chúng đông quá-kan vừa chạy vừa nói

-...-im lặng yuki k lên tiếng vẫn tiếp tục chạy theo hướng ngược lại vs lúc đầu-nằm xuống.....BÙM....-yuki quát r phục xuống đất kan k hiểu gì nhưng vẫn làm theo vừa nằm xuống đằng sau có tiếng nổ lớn bây giờ cậu đã hiểu vì sao, thường thì những loài động vật mang nọc độc thường sợ lửa cũng nhờ yếu tố này mà yuki ms dám đánh thuốc nổ ở đây nhưng chỉ vs liều lượng nhỏ đủ để xua đuổi lũ nhện mà thôi yuki và kan vẫn tiếp tục chạy nhưng chạy mãi chạy mãi mà vẫn chưa ra tới địa điểm ban đầu...CỘP..CỘP...CỘP....lũ nhện k hề hấn gì cả sau quả bom đó mà vẫn tiếp tục đuổi theo sau

-yuki tụi nó lại đuổi theo sau kia-kan hét lên đầu ngoái lại nhìn

-sao cơ-cô cũng k thể tin đc sau quả bom đó mà lũ nhện vẫn còn sống sót nếu k phải tụi cô chỉ tới đây chơi đảm bảo đã cho nổ banh xác toà biệt thự này r chứ k phải bây h chốn chạy cái lũ dị hình dị dạng này

-có thể bom khói sẽ có ích đấy-kan lên tiếng

-bom khói sao? k biết tui có mang theo k nữa-yuki vừa chạy vừa tìm kiếm trong túi sách của mk

những ng khác cũng đã nhận ra điều này hai tay cố gắng bán vào sàn để k bị tụt xuống nhưng sàn nhà quá trơn....PHẬP....nó đã cắm đc con dao vào kẽ hở của sàn nhà, vì đc lát gạch vuông nên đương nhiên sẽ có kẽ hở

-mau bám vào tui-nó hét lên, ken lúc này k thể làm gì đc vì hấn chẳng thể động chạm vào thứ gì kể cả những ng tin tưởng hấn như tui nó, hấn đứng đơ ra đấy k hiểu chuyện gì đang diễn ra cứ nhìn chăm chăm vào hai tay mk k để ý đến hoàn cảnh của nó....PHẬP....PHẬP....PHẬP....PHẬP....XOẸTTT....từng con dao đc cắm vào sàn nhưng đến lượt yumi thì lại bị trượt cả ng cô cố thể mà tụt xuống

-bắt đc r-kin nắm đc cổ tay của yumi kéo cô lên

-may quá cảm ơn kin nha-yumi cười vs kin làm kin đỏ mặt (rro: trời giờ nào r còn tình cảm như z chứ.....kin:liên quan đến mi à biến biến..)

-bây h k phải giờ cảm ơn mau leo lên trước đã-nó nói cả bọn biết đc liên tập trung lại yumi cũng cầm lại con dao leo lên cùng mọi ng

-phù xong r

-tui thấy sao sao ý-hấn nói tất cả quay lại nhìn trông thất hấn làm cả bọn nhớ đến vừa nãy hấn đâu có giúp gì đâu mà cũng chẳng thấy tấm hơi

-ông ở đâu khi tui tui gặp nạn z-yumi quát mắng

-đc r k nhắc tới chuyện đó nghe tui nói đây vừa nãy khi tui muốn giúp nhưng k hề đụng đc vào ng mấy bạn

-gì/sao cơ-cả bọn há hốc mồm....8UP....

-au..đau-hấn nhăn mặt nhưng chợt nhận ra-ế sao lại z chứ-hấn lại thắc mắc

-có bùa dán đầy trên tường kia kìa-kin chỉ hai bên dán đầy bùa chỉ cần để ý 1 chút là thấy vì tất cả bùa đều đc dán vào chỗ khuất tầm nhìn....

-hừ ghét thật-nó lầm bầm nhưng ai cũng hiểu và thầm trách cứ nếu tui mà ra đc khỏi nơi này đảm bảo thăng đang điều khiển kia chết là cái chắc

-chúng ta k sao qua bên kia đc-hấn nói lúc này nà cũng ms nhận ra hể bước chân vô hành lang là có chuyện chắc chắn trong đó phải có cái gì quan trọng và đặc biệt lắm, nó nhìn hành lang dài và sâu k khỏi neho đôi mắt lại, nó nhếch mép nở nụ cười thâm hiểm có lẽ nó đã nhìn ra đc mọi chuyện r

-chạm đầu vào đây-nó vs tay tất cả chạm đầu lại nói cái gì đó mà ryo k có biết cứ chui vô là lại bị đá ra ngoài đau lắm thôi thì lát sẽ biết ngay thôi chứ vô bây giờ chắc bị đá đi châu phi mất.

36. Chương 29

-quyết định thế ha nhưng bây giờ phải tìm ra đã

-uk-cả bọn gật đầu....LẠCH...CẠCH....LẠCH...CẠCH...yumi ném 1 cái hộp rỗng về phía hành lang liền bị nuốt mất k tầm hơi, mặc dù vẫn giật mk dù đã biết mọi chuyện nhưng có vẻ trò đùa này hơi quá so vs sức tưởng tượng, 1 lần đụng đến hành lang là 1 lần cái bẫy mới đc đặt ra k lần nào giống lần nào nên rất khó đoán

-tìm camera đến đâu r-nó hỏi kin chỉ đủ kin và mọi ng nghe đc chứ k nói to như vừa nãy

-có 3 cái-kin thông báo kết quả

-yuki đến lượt bà rồi trông cậy vào bà đó

-uk-yuki gật đầu..PẦNG...PẦNG...PẦNG...3 nhát súng vang lên và 3 chiếc camera đi tong

-yuki phiên bà đoán giúp tui khoảng cách của hành lang này

-uk...khoảng....20m

-20m sao-nó trầm ngâm tính toán cái gì đó-bây h đi thật nhẹ càng nhẹ càng tốt nhưng phải nhanh chúng ta chỉ có 2 phút để qua hành lang này

-2 phút sao

- đúng z nếu k nhanh e rằng chúng ta sẽ như cái hộp vừa nãy chứ k phải gì đâu-ai nãy đều im lặng tính toán gì đó

-đc chỉ 2 phút thôi mà k làm khó đc tụi này đâu-kan gật đầu mấy ng kia cũng đồng ý vs kan

-đc chuẩn bị thôi à mà ken ông qua đc chứ

-tất nhiên chỉ khi ở trên hành lang tui k chạm đc vào ng mấy bà thôi

-vẫn nên cẩn thận vì vừa nãy ông chưa có đi hết hành lang đâu

-uk tui biết mk nên làm gì yêm tâm k phải lo cho tui đâu

-đc r 3..2..1..chạy-vừa qua tới nơi hành lang liền biến mất phía dưới như 1 cái vực thẳm z k nhìn thấy đáy đâu cả

-bà đoán chuẩn quá-kan thần phục

-k phải đoán mà là tính càng chính xác thì càng có cơ hội sống sót nhiều hơn

-uk bây h làm gì tiếp đây-kan vừa hỏi thì có 1 bản nhạc vang lên rất du dương và động lòng ng bấm nhạc đi sâu vào tâm can từng ng cả nó cũng k ngoại lệ, ai nãy đều như bị bản nhạc đó thôi miên z khi thì nhẹ nhàng khi thì sôi động, mỗi ng 1 hành động tất cả xoay quanh gia đình và cái chết

-yui-ken gọi nó nhưng k hề có động tĩnh gì

-kin?

-kan?

-yumi?

-yuki? Mọi ng mau tỉnh lại đi-ken lay bọn nó nhưng chẳng đc gì hần chợt nhận ra đó là do bản nhạc, hần nhìn lướt qua 1 lượt nhưng k hề phát hiện ra chỗ phát nhạc dường như nó đã đc gắn vs loa và dải rắc khắp phòng việc tìm kiếm e rằng rất khó nhưng hần phải làm thôi trc khi tụi nó làm điều gì dại dột, từng cái loa 1 bị hần lôi ra để giữa phòng-eo nhiều thế vài chục cái lận k biết ng đứng sau vụ này là ai nữa-hần lăm bầm r dùng lửa thiêu hết số loa ở đây bản nhạc k còn nữa tất cả về lại hiện trạng nó phải giật mk khi tay đang cầm con dao định đâm mk, yuki thì đang cầm súng chĩa vào đầu kan, yumi thì cầm kim độc trực đâm vô ng kin

-hơ...chuyện gì đang diễn ra vậy-yumi giật mk buông kim xuống, yuki cũng thả súng xuống sàn còn nó đương nhiên vứt con dao đi r

-vừa nãy mọi ng bị thôi miên cũng may tui sử lí hết r

-uk mau đi thôi-nó giục cả bọn đi lên cầu thang có vẻ như các bậc đều nằm hết ở tầng 1 nên bọn nó lên tầng 2 rất thuận lợi k có cái gì khả nghi cả, nó tách nhóm trong bí mật chỉ có yuki biết để mọi ng k phải lo lắng cho nó, nó đi tiếp lên tầng áp mái nơi đây chính là nơi điều khiển căn nhà và cũng là nơi gây ra những cái bẫy chết ng đó

-shit! Hừ k ngờ bọn chúng còn khôn ngoan hơn mk tưởng-tên đó ngồi trc 1 đồng máy quay mà chửi rui còn nó đứng dựa cửa hai tay khoanh trc ngực như đang đợi để xem kịch

-hừ! Bây h phải ăn nói thế nào vs boss đây-tên đó lại lăm bầm nó nghe thấy hết cũng chỉ nhếch mép cười

-STUPIT! xì...-nó nói

-ai?-tên đó quay ra thấy nó đứng ở cửa vừa ngạc nhiên vừa sợ sệt-sao...sao cô lại...lại vào đc đây-tên đó lấp bắp tay chỉ về phía nó

-sao? sợ r à tưởng gan to thế nào?-nó cười khẩy tiến về chỗ tên đó

-cô...cô...-tên đó vẫn lấp bắp nói k nên lời

-tránh ra-nó đẩy tên đó k thương tiếc r lướt trên bàn phím máy tính "thiết bị đã vô hiệu hóa"-máy tính thông báo kết quả

-hừ-nó quay lại nhìn tên đó mà ánh ánh lên vẻ thích thú-đã xong ra về đi r-nó nói thông qua loa đi gắn gần đó cho bọn kia biết r đi ra ngoài k quên lời theo cả tên lời thôi đó.

Khi tất cả đã ra đi đến bên ngoài trời lúc này đã sáng r nhưng ở đây vẫn k có 1 ánh nắng nào lọt vào vì cây cối rất rậm rạp...BUP...nó ném tên đó xuống đất

-đó là tên này điều khiển-nó phủ tay

-ra z mà sao bà biết hay z-yumi nhìn nó thần phục

-có hơi ng ở đây nếu mà k có ng thì chắc chắn sẽ rất nhiều bụi nhưng lại k hề có mọi thứ đều rất sạch sẽ

-ra là thế để tui kêu ng đến đón bây h chúng ta về nhà chứ

-uk mệt muốn chết lại còn đói nữa nó xoa bụng

-đi r

37. Chương 30

Mk xin nói qua 1 chút về sở trường của tui nó:

Nó: là 1 hacker

Yuki: súng, đạn dược

Yumi: độc dược

Kin: chuyên gia về bẫy

Kan: chuyên gia mở khóa, loại nào cũng dùng đi hết kể cả là cổ hay hiện đại Kan nhà ta cần tất.

Nó vừa về nhà đã thấy hai bậc phụ huynh chạy ra

-con đi đâu về vậy sao lạ đi lâu thế-nó chẳng hiểu cái mô tê gì cả cứ đứng đần mặt ra

-ba mẹ nói gì vậy con ms đi qua 1 đêm thôi mà-nó nhăn mặt

-con nói gì vậy hay là sốt con đi hơn 1 ngày r bây h ms về bảo sao bà mẹ k lo cho đi

-hơn...hơn 1 ngày...r sao-nó khó khăn thốt lên lời nó k ngờ mk lại ở đó hơn 1 ngày lận thế mà cái bụng của nó k biểu tình vs lại đôi mắt nó k nhắm lại nó thấy ngạc nhiên hết sức nhưng vừa nhắc đến vấn đề này là nó lại díp cả mắt lại-ba mẹ để lúc khác con giải thích nha bây h con rất buồn ngủ, mẹ à mẹ nấu cho con 1 ít đồ ăn nha khi nào con dậy thì con ăn

-uk con đi nghỉ đi-bà giục nó, nó vừa về hai ông bà liền thở phào nhẹ nhõm nếu k phải giáo viên gọi điện về hôm nay nó k đi học có lẽ ba mẹ nó cũng chẳng biết vì lúc trc nó thường hay qua nhà bạn chơi r ngủ ở đó lun.

Bọn kia cũng tương tự nó thôi vừa về là lao vào giường ngủ lun.

Sau một ngày ngủ nướng tui nó đi học bình thường nhưng vừa vào lớp đã bị một đám ng vỗ lầy hỏi tới tấp

-ngủ quỉ sao mấy bạn nghỉ học 2 ngày z?

-mấy bạn có nhiệm vụ sao?

-bộ ngũ các bạn bị sao z sao lại nghỉ học thế?

....bla..bla...những câu hỏi đi đặt ra làm bọn nó chóng hết cả mặt

-STOP...-nó gắt-K HỎI NHIỀU VỀ CHỖ...-nghe nó quát k ai dám hó hé thêm câu nào lui thủ đi về cho dù có muốn đến đâu cũng phải nén lại

-tưởng là đi chết r chứ ai ngờ vẫn đi học sao-nhỏ Ánh ỡng ẹo đi tới trc mặt bọn nó

-haizz khổ thế chứ lẽ ra là chết đc r nhưng xuống đến nơi Diêm Vương k nhận có lẽ bọn này ăn ở phúc đức nên Diêm Vương mới cho sống thêm...k như loại ng có muốn cũng k đc...đời mà cái gì cũng k đc như ý muốn đâu-nó nói xỏ xiên k nhìn thẳng vào nhỏ mà mắt đảo vòng quanh lớp

-thế mới nói ĂN Ở CẢ THÔI-câu 'ăn ở cả thôi' cả bọn đồng thanh làm nhỏ uất k làm gì đc nhưng những câu nó nói đều k hề sai chút nào

-giáo viên vào r về chỗ thôi -yumi nhắc nhở-các bạn đi đâu hai ngày nay z-Mia quay xuống hỏi

-thì ở trong cái biệt thự mà bà nói đó đến hôm qua ms ra khỏi đc thật tức quá đi mà-hai mắt nó nổi lửa cháy bùng bùng

-mà Mia nè bà kiểm cái biệt thự đó hay thiệt đó rất hợp ý tui-kin lên tiếng

-uk vui là tốt mk thực sự xin lỗi vì đã k đi chung đc vs mấy bà-Mia cúi đầu tỏ vẻ hối lỗi

-k sao tụi này cũng đâu có trách bà đâu-nó tươi cười

-um-Mia cũng k nói gì nữa quay lên, nó để ý thấy giáo viên hôm nay kì kì cứ nhìn chăm chăm tụi nó như muốn ăn tươi nuốt sống z

-5 em kia hôm qua nghỉ học về đã ôn bài chưa-cả bọn chẳng ai bảo ai đồng thanh "chưa ạ!" làm cô giáo tức quá mà

-lên bảng kiểm tra bài cũ, mở sách giáo khoa trang 123 từ bài 1 đến 5 mỗi ng 1 bài lên bảng làm-cô giáo nói thế thì tránh làm sao đc phải lên thôi

2 phút sau tụi nó đã yên vị tại chỗ còn mỗi yuki là về sau vì bài dài hơn, cô giáo cũng phải hốt vì bài của tụi nó làm quá chuẩn cách làm cũng ngắn gọn dễ hiểu k dài dòng văn tự như bả dạy, tụi nó còn kêu chưa học vậy nếu mà học chắc quá.....nhưng tụi nó có bao h học bài cũ đâu. Nhỏ Ánh lúc đầu còn cười khẩy những sau đó gương mặt biến sắc hằm hằm nhìn tụi nó, bí mật là đây mặc dù k có học bài cũ nhưng những kiến thức đó bọn nó học hết r

-hiazzz nghỉ có 2 ngày mà đã làm quá nên thế này mk mà nghỉ tuần hay 1 tháng chắc k đc yên thân lun

-đời mà k nói trc đc gì đâu

38. Chương 31

Nó và bọn kia hiện đang yên vị trong bar của Kin ngồi uống nc ăn snack đương nhiên là Mia cũng theo r, thì Ken ở đâu phỗng tối

-có chuyện r...có chuyện k hay r...xảy ra chuyện lớn r...-ken liên mồm làm nó phải nhăn mặt lại

-shut up!-nó gắt-làm gì mà cứ phải rồi lên z

-hơ...-ken nuốt nc bọt

-có chuyện gì z ken-Mia hỏi

-chuyện là rầy....abcxyz@@@...-ken kể cho bọn nó nghe thì ra là địa phủ cho ng lên yêu cầu ken trở về nhưng hần đâu có muốn hần còn chưa tìm ra chân tướng mà sao có thể chỉ vì 1 câu nói mà về đc và hần đã từ chối tên đc đi phụng lệnh cho hần thời gian 1 tháng để giải quyết hết những việc ở dương gian r mới về

-well then...-nó cũng k biết bày h nên làm gì

-dốc toàn lực điều tra chứ sao ai biểu hứa r còn gì-kan ngồi chống cằm, nó lôi trong cặp ra 1 chiếc máy tính nhỏ cỡ bằng 1 quyển sách vỏ lại màu đen nếu ai có tình cờ trông thấy cũng chỉ nghĩ đó là 1 quyển sách chứ k có gì đặc biệt

-máy tính này nhỏ gọn quá nhỉ-Mia thích thú nhìn máy tính của nó

-uk loại đặc biệt đó-nó k thèm nhìn Mia lấy 1 cái mà nhìn chăm chăm vô màn hình máy tính tay k ngừng lướt trên bàn phím-đã hách đc tự đọc đi-nó quay máy tính ra cho bọn kia đọc cả bọn há hốc mồm hết nhìn màn hình máy tính r lại nhìn hẩn cứ qua qua lại lại. Lúc trc nó k tự mk ra tay vì còn phải xem xét tình hình vs lại nó cũng k muốn bỏ mất 1 nhân tài làm chuyện cười cho tụi nó nên nó vẫn bình chân như vại nhưng bây h thời thế đã khác k thể nuốt lời nên nó ms tự mk ra tay.

-ken k ngờ đấy-kin nhìn ken vs con mắt thán phục

-chuyện đó cũng k có gì đâu-ken gãi đầu tỏ vẻ ái ngại

-nhưng mà ng làm ra vụ này vẫn còn rất mơ hồ có rất nhiều giả thuyết đc đặt ra nhưng cũng có phần đúng phần sai chưa chắc chắn đc-nó ngồi nhìn mông lung vô định

-có vẻ như trong vòng 1 tháng để điều tra đc vụ này là rất khả quan nhưng sẽ phải cố gắng thôi-yumi thở dài thườn thượt

-Mia bạn k hiểu cũng đừng miễn cưỡng trong lúc này tui k thể giải thích cặn kẽ đc cho bà thật sự thấy hơi áy láy-nó nhìn Mia

-k sao mk hiểu mà nghe các bạn nói z chắc là chuyện của ken quan trọng lắm đúng k?

-uk-nó gật đầu

-vậy mk cũng hiểu sơ sơ r k sao đâu-Mia cười khiến nó vui đi phần nào

-hôm nay thế là đạt r mai tiếp tục-kan vs kin nói r đứng lên ra về trc đối vs cậu Mia mãi mãi chỉ là ng ngoài k hơn k kém nên cậu rất lạnh nhạt ít khi nói chuyện hầu như k. Bọn kia thấy 2 chàng ra về cũng đứng lên về theo nó còn tiễn Mia 1 đoạn r mới về.

~~ở 1 nơi nào đó

-alo chị à em tìm hiểu đc 1 chút r em sẽ gửi qua mail cho chị sau còn bây h em thấy k tiện khi nào về r em sẽ thông báo rõ hơn nhưng có 1 chuyện em chắc chắn rằng chúng đang làm sáng tỏ về bức màn của Triệu gia 3 năm trc-1 cô gái nói qua điện thoại trong 1 góc khuất giữa hai ngôi nhà

-đc r cứ tiếp tục đi đừng để tôi phải thất vọng

-vâng-cô gái đó cúp máy r dời đi.

. Miyakozuka Ryo... .

39. Chương 32

Bọn nó vẫn đi học bình thường nhưng k hề chú tâm vô bài học mà chúí mũi vào máy tính, điện thoại. Nó chợt nhớ ra rằng lúc trc nó đã nghe đc 1 tin từ miệng của nhỏ Ánh nên nó đã đột nhập vào máy chủ của công ti quả nhiên k ngoài tầm dự đoán

-thì ra là vậy thảo nào nào k tìm đc-nó nở nụ cười thỏa mãn có phần bí hiểm-xem đi nhớ k đc hét lên đó-nó ra hiệu cho bọn kia nên nhỏ mồm và đưa máy tính cho, nó nói k hề sai khi bọn kia vừa đọc xong suýt thì đập bàn đập ghế mà bật dậy chạy ngay đến công ti nhà nhỏ Ánh để mà phá tan nát ra lun. Cũng may mà nó kịp ngăn lại nếu k thì to chuyện lên cho mà xem

-cái gì cũng phải từ từ xem xét tình hình r ms ra tay đến lúc chắc chắn r cũng chưa muộn-nó khuyên-việc quan trọng bây h là cứ giả vờ như chưa biết chuyện gì mà âm thầm quan sát theo dõi tình hình

-đc r tui tin bà-cả bọn gật đầu, nc đầu tiên thì chỉ biết làm như thế chứ biết làm thế nào trong lúc mk còn chưa biết đối phương ra sao.

Kết thúc buổi học nó rủ Mia đi chơi công viên nhóm tụi nó "phá tan" các trò chơi ở đó đến nỗi chủ tiệm phải đóng cửa vì bị chúng nó thu sạch k còn gì đến cuối ngày bảo vệ còn phải vào kêu chúng nó ra nếu k thì

cái công viên này sập mất, tụi nó miễn cưỡng ra về trc khi đi còn đc ông bảo vệ tặng cho 1 câu "đi đi nhớ đừng có quay lại", mặt đứa nào đứa đấy đen xì mặt giật giật, chỉ là chơi thôi mà có cần làm quá vậy k.

Những ngày tiếp theo tụi nó tìm địa điểm khác để chơi hết trung tâm này đến trung tâm khác, hết quán này đến quán kia ban ngày vẫn chơi bình thường ban đêm thì thức khuya điều tra đến hôm sau trao đổi ngày ngày diễn ra như z đã 2 tuần trôi qua nhưng ngoài những cái nó hách đc thì chẳng còn gì hơn. Chán nản nên vẫn chơi xong dài

-êy...Chuyện của tui thì tính sao...sao mấy bà cứ chơi hoài vậy-ken thì đang lo sốt vó lên k điều tra đc gì vậy mà bọn nó thì cứ chơi hoài à ít ra thì hãy tỏ vẻ như mk đang điều tra để hấn đỡ lo chứ cứ như thế này thì hấn càng thấy thất vọng nhiều hơn

-”đừng có trưng bộ mặt đó ra tôi thấy ngứa mắt lắm đó”-nó nghĩ trong đầu vì đoán rằng hấn đọc đc

-”k thể trách tui đc tại mấy bà cứ như k có chuyện gì xảy ra z”-hấn cũng đáp trả nhưng k nói mà nghĩ trong đầu (để làm đc việc này cũng là nhờ cái điện thoại miễn phí của hấn cho từ đầu đó)

-”ông dùng đc máy tính đúng k tự về nhà tui lấy ở trên kệ sách cái máy tính tôi đã cop lại hết r nhưng hãy giữ bí mật đừng để cho ng khác biết và cũng đừng tới tìm tui ngay như z sẽ rất dễ bị lộ”

-”uk tui biết r đi trc nha”-hấn nói r biến mất lun

-hết nói nổi mà-nó lắc đầu ngán ngẩm-mk về trc đây k hiểu sao mấy hôm nay lại buồn ngủ thế k biết nữa -nó gấp 1 cái rõ dài

-uk bà về thì tui này cũng về tui cũng thấy buồn ngủ r-yuki và yumi cũng than

-um kin ông đưa yumi về còn kan đưa yuki về, tui tự về là đc

-okay-hai ng đó vừa nghe đến vậy là mặt mày hớn hở vội đi lấy xe đưa 2 nàng về, còn nó cũng như nó vừa nói thôi quốc bộ về nhà lúc đầu thì đi cùng vs Mía 1 đoạn nhưng sau đó thì cả 2 tách nhau đi ngược chiều.

~~ Ở 1 góc khuất

-chị à có lẽ chúng k điều tra thêm đc gì em thấy chúng chỉ có ăn r chơi k à

-đừng chủ quan có thể đó là 1 cái bẫy hãy sáng suốt 1 chút

-vâng em biết r em sẽ cố gắng để k là chị thất vọng

-um...cẩn thận...

- vâng em hiểu mà...

40. Chương 33

Nó về nhà thấy có tiếng lục cục trong nhà nghĩ rằng đó là hấn nên cũng k để ý liền xuống bếp uống nc nhưng vẫn thấy lục cục trong phòng nó, nó nghi ngờ đi thật nhẹ nhàng để k phát ra tiếng động nó ngó qua cửa thấy có 1 ng mặc đồ đen mặt đã bị che lại bởi 1 chiếc mặt nạ nên nó k thể đoán ra ai đc, lấy điện thoại ra chụp lên vừa lúc tên đó phát hiện quay ra thấy nó có hơi sửng sốt nhưng chỉ là thoáng qua k thể qua đc con mắt của nó...PHỤT...nó phóng 1 chiếc kim độc vô ng tên đó nhưng tên đó tránh đc có vẻ như ng này cũng là ng trong nghề nên dễ dàng tránh đc kim độc của nó (nó dùng đc kim chỉ là học lên của yumi trong lúc rảnh rỗi nó cứ tưởng rằng sẽ k bao h đc đụng đến nhưng k ngờ rằng lại dùng ngay trong khoảnh khắc này đây..). Tên đó biết mk bị phát hiện nên chuẩn lun trc khi bị nó tóm đc.

-sao lại thế nhỉ nhà mk có trộm sao nhà mk đâu có cái gì để trộm đâu-nó thắc mắc nhưng chợt nhớ ra- chẳng lẽ...nó vội đến bên kệ sách thì thấy cái máy tính đã biến mất

-ken ông có cảm máy tính theo k-nói nói thông qua đt miễn phí

-có. Sao z?

-đến đây mau đi thông báo lun cho mấy đứa kia biết nữa

-có báo cho Mia k?

-Mia sao... có...gọi lun đi

-uk

_____ 2 phút sau _____

-có chuyện gì mà gọi đến gấp vậy-yuki hỏi nó

-chúng ta đã bị phát hiện bọn chúng còn mò đến đây nữa

-sao cơ đến tận đây sao tui mk làm việc đâu có xùe xòa đâu sao lại bị truyền ra ngoài chứ-kin giật mk về tin tức đó

-nhưng sao lại như z-yumi k nói lên lời

-chúng ta có nội gián chuyện đó mà cũng phải hỏi sao-kan trầm tư

-vậy thì là ai ms đc

-tên đó tui cũng k biết chỉ có điều đây là 1 cao thủ chắc là muốn diệt cỏ tận gốc đây mà-nó nói, bây h nó k thể giám chắc điều gì nhưng chắc chắn có ng đã truyền tin này ra ngoài mà những thông tin này chỉ nội bộ ms có vậy thì ai đã làm nó nhất định phải điều tra ra ms đc.

-đc r tui nhất định sẽ tìm hiểu cho kĩ tên đó chắc chắn sẽ k yên vs tui đâu-yuki quát lớn

-đi về thôi có gì tui sẽ nói vs bà sau-kin nói r đứng lên những ng kia cũng lần lượt đứng lên theo

-cẩn thận đó-nó nhắc nhở, chỉ còn lại 1 mk trong căn phòng nó lấy máy tính ra cài bảo mật từng chỗ 1 nếu có bị mất lần nữa thì sẽ khó có thể lấy đc thông tin trong này

-bà nghĩ sao về chuyện này-hắn ngồi cạnh nó nhìn nó làm việc

-có nội gián chỉ vậy thôi -nó vẫn dán mắt vào cái máy tính

-chỉ vậy thôi???

-uk...có gì sao mà ông k về ở đây làm gì-nó ngược lên nhìn, hàng động này của nó làm hắn có cảm giác kì lạ khó diễn tả thành lời

-ờ..ơm..um...tui...tui...

-sao nói mau đi k nói thì lượn nhá

-thì cho tui tá túc ở đây vài bữa-hắn gãi đầu

-ở đây sao ông có bị ầm đầu k vậy-nó đưa tay sờ chán của hắn làm hắn thấy cả ng như nóng lên trong khi đó hắn có làm cái gì đâu-k có sao lạ z nhỉ

-lúc trc tui..vẫn sống ở chỗ đó nhưng tại hai tên tay sai cứ bám lấy tui nên ms phải đi ở nhờ đây nè

-ồ thế cái vài bữa của ông là bao lâu-nó nheo mắt nhìn hắn

-thì như bà biết rồi đó hìhì 1...-hắn dơ 1 ngón tay lên

-1...1ngày 1 tuần hay 1 tháng hay là 1 năm

-1 tháng

-điều nó vừa thôi ông tui chắc chắn rằng ông còn ở lì đây còn lâu tui rõ tính ông quá mà...đc r ở thì cứ ở dù gì thì tui cũng chẳng đuổi ông đc ông thích đến thì đến thích đi thì đi tui có cấm đc ông đâu nhưng nhớ đừng để ba mẹ tui phải hét lên vì sợ đến lúc đó đảm bảo ông sẽ k yên thân vs tui đâu-nó vừa nhắc nhở vừa đe dọa là hắn méo mặt chỉ xin ở có vài ngày mà nó đã dọa thế r có ở 1 thời gian dài thì chắc ngày nào cũng bị tra tấn cái lỗ tai quá (ryo: hơơ k hiểu cái vài ngày của anh này thế nào nhỉ như thế gọi là vài ngày như mk k biết nên gọi thế nào cho phải chẳng lẽ lại là mấy tiếng)

41. Chương 34

Sau hôm đó hẳn chính thức đến nhà nó ở cũng bởi ba mẹ nó đi làm từ sáng tới tối nên k bị phát hiện có 1 con ma trong nhà nếu hai vị này mà biết đảm bảo sẽ k về nhà nữa cho coi.

-ken ông là gì trong đó mà lâu z-nó gọi vs từ trong bếp ra

-có làm gì đâu chơi games ý mà-ken vẫn nhìn vô màn hình máy tính trả lời lại

-tui cấm ông chơi bậy h đó k phải thứ cho ông chơi đâu

-máy của tui thì tui chơi chứ bộ bà cấm đc sao

-'máy của tui'-nó nghĩ lại sao lại là của tui chứ nó chạy ngay vào phòng-ông làm gì vậy hả-nó quát lên

-tui ms phải hỏi bà đó bà ôm cái máy tính của tui làm gì-hắn cũng k kém phần

-đây là máy của tui-nó ôm khư khư cái máy tính

-CỦA TUI-hắn nạt lại-bà xem máy của bà để đâu mà cướp của tui

-hả...-nó lục đục đi ra kệ sách thấy vẫn còn ở đó nó quay lại cười xuề xòa vs hắn-hề..nhầm lẫn thôi trả ông nè tui đi trc...-nó đặt lại cái máy xuống bàn r chuồn lun. Hôm nay nó rủ Mia đi mua sắm bởi ba mẹ nó đi làm suốt nên nó là ng gánh trọng trách cao cả này (cao thế k biết).

~~TẠI TTTM

Nó và Mia ở đó cả tiếng đồng hồ r mà có mua đc gì đâu chỉ có lượn lờ như cờ cờ cảnh thôi à

-mang tiếng là TTTM lớn mà chả có cái gì có khi đến nhà yuki hay yumi lại có cái gì đó hay hay-nó lê bước chân trên sàn

-ờm thôi mua đại cái gì đó đi chứ cứ ở đây thì làm đc cái gì-Mia nhìn nó cảm thông bậy h chân cô như muốn rời lun ra mà lần sau nhất định sẽ k đi vs nó nữa cứ thế này cô chắc chết lun mất-mau mua đi mk ở đây đợi

-um đợi chút nha-nó chỉ đi một lúc thôi khi quay lại đã cả 1 đồng hồ làm Mia phải trợn mắt lên nhìn thì ra vừa nãy nó lượn lờ chỉ là để nhớ vị trí các món hàng đến khi quay lại lấy cho nhanh-về thôi -nó và Mia cùng bước ra ngoài thì đập ngay vào mắt cảnh tượng thương tâm, ng mẹ mặt mũi xanh xao đang phát tờ rơi tìm con gái của mk

-xin cho hỏi cô có thấy bé gái này k ạ-ng mẹ đưa tờ giấy ra cho đối phương xem nhưng chỉ nhận lại cái lắc đầu-xin hãy giúp tôi nếu có trông thấy đứa bé này thì hãy liên lạc vs tôi cảm ơn rất nhiều-đối phương cầm lấy tờ giấy quay lưng bước đi, còn ng mẹ vẫn nói liên tục hi vọng có ng trông thấy con gái mk nhưng có lẽ là k thể r

-tội nghiệp cô ấy quá đứa con gái đang đứng ngay cạnh cô ấy mà cô ấy đâu có biết-Mia nhìn bộ dạng đáng thương của ng mẹ cộng vs việc đứa bé gái đứng bên cạnh đang khóc lóc

-bà nhìn thấy đc sao

-um nhưng đứa bé đã chết r nếu nghe đc tin này chắc ng mẹ sẽ khổ tâm lắm đây

-vậy thì mk sẽ đi giúp cô ấy-nói là làm nó liền chạy ra chỗ ng mẹ-cô ơi bé tên gì vậy ạ?

-a...con cô tên Hoàng Như Nguyệt còn cô là mẹ nó, nó đã mất tích từ hôm kia r

-sao cô k báo cảnh sát

-cô có báo nhưng ng ta bảo sau 48 tiếng ms tính là mất tích

-1 lũ làm ăn tắc trách cô yên tâm cháu sẽ tìm bé về cho cô -nó nói vs giọng trác nịch

-cảm ơn cháu-ng mẹ cười hiền lúc này đây bà cảm thấy nhẹ nhõm hơn 1 chút nhưng k thể giao phó cho ng khác đc ng mẹ vẫn tiếp tục công việc của mk...

42. Chương 35

-Mia bạn nhìn thấy bé đó ở đâu-nó quay lại hỏi Mia -ngay cạnh ng mẹ đó cũng tội thật ng mẹ đang tìm kiếm con trong khi đó thì con lại đang ở ngay cạnh

-theo bà nói như thế thì đứa bé đó đã....chết...rồi

-um-nó trầm mặc sao lại thế chứ -Mia bà gọi đứa bé lại đây đc k?

-đc-Mia vẫn tay r nói gì đó-yui bé ở ngay cạnh bà đó

-um bé cho chị hỏi nha em tên Hoàng Như Nguyệt đúng k-nó hỏi nhưng lại nhìn Mia vì Mia là ng trung gian truyền thông điệp mà

-nó gật đầu đầy vậy đúng r

-Như Nguyệt nghe chị nói này em đã chết r đúng chứ?

-như nguyệt gật đầu r-Mia thuyết minh lại

-vậy em chỉ chờ cho chị đc k?

-đi theo mau lên-Mia giục r đi trc theo như nguyệt nó đi sau, nhưng nó vẫn có chút chần chừ nó cảm thấy như có sự hiện diện của 1 ai khác nữa nhưng nó k nhìn thấy mà nó cũng k biết trc đc sự việc sẽ đi theo hướng nào

-mau lên yui bà còn làm gì đó-Mia gọi to

-ờ...tới liền-nó trả lời r chạy theo-có gì k sao lại đứng đây chỗ này lại còn vắng ng nữa chứ

-như nguyệt nói nó bị ng ta đâm ở đây-Mia nói r nhìn vòng quanh xem có phát hiện thêm gì k

-ở đây sao-nó ngạc nhiên, đây cũng đc coi là 1 nơi vắng vẻ sao đứa bé có thể đến đây và bị ng ta đâm chứ

-như nguyệt sao em lại tới đây, em có nhìn rõ ai đã đâm em k?

-nó nói k nhìn rõ-mia thuyết minh lại...BRÙM...BRÙM...

-này mấy đứa nhóc kia sao ra giữa đường giữa lối đứng thế hả?-1 ng đàn ông lái xe hơi dừng lại quát tháo

-chú gì ơi cho hỏi-nó lại gần chiếc xe

-sao?-ng đàn ông đó phách lối

-ở đây có vụ tai nạn nào xảy ra k ạ?-nó chăm chú nhìn ng đàn ông đó thấy có nét kinh ngạc và lúng túng

-k...k có

-cám ơn-nó đứng tránh xa xe cho ng ta đi

-thế nào r-Mia hỏi nó nhưng cũng chỉ nhận lại là cái lắc đầu

-chẳng có gì hết ai cũng nói rằng ở đây k có tai nạn nào xảy ra gần đây cả

-sao kì lạ z nhỉ-Mia suy nghĩ 1 lúc r nói gì đó cho như nguyệt có vẻ cô bé cũng đỡ buồn hơn đc 1 chút-đi thôi yui mk biết xác của như nguyệt ở đâu r

-z sao ừm mau đi thôi chuyện này là k thể trần chừ đc-nó chạy theo Mia đến 1 chỗ rất thưa ng sống có thể coi đây là 1 căn nhà bỏ hoang vì chỗ này rất bụi bặm lại nhiều côn trùng và động vật nhỏ

-trong đây sao-cô nhần mặt giấu chỗ này sao rất thông minh mặc dù chỗ này vắng ng nhưng cũng k phải là k có ng qua lại 1 khi xác phân hủy sẽ có mùi và bị phát hiện nhưng đến khi đó thì cũng chẳng còn dấu vết gì nữa r quả thực ng này rất tinh tường, nó và Mia đi vào trong quả thực xác của Như Nguyệt ở đây và đang nằm trong góc tường đầy bụi bặm

-nhìn kìà-Mia chỉ vào góc

-mk trông thấy r-nó trả lời....LOỆT...XOỆT....tiếng động từ bên ngoài phát ra-có ng mau chón đi-nó và Mia chui ra sau 1 cái tủ sập xệ.....CẠCH...cánh cửa ộc đẩy ra 1 ng đàn ông đi vào trên tay cầm 1 cái bao tải lớn

-chết tiệt-ông ta chứa thề-nếu k phải mi đứng trc xe của ta thì ta cũng k phải làm cái việc này-ông ta đi đến bên cái xác định bụng cho vào bao tải thả xuống sông

-ông làm thế k thấy áy náy sao-nó đi ra đứng giữa gian nhà

-mày..là mày sao?-ông ta nói k nên lời tay run run chỉ thẳng vào nó-sao...sao mày biết ộc chỗ này?

-tôi tưởng ông thông minh lắm ai ngờ cũng chỉ là tép riu mà thôi-giọng điệu của nó từ từ chậm rãi nhưng có phần đáng sợ cộng thêm ánh mắt sắc bén càng khiến ông ta run rẩy hơn-nếu tôi nói đứa bé kia đang ở bên cạnh ông thì ông tính sao?-nó nhếch môi thành nụ cười khinh bỉ

-mày.... mày....-ông ta nói k nên lời-...hahaha....k ngờ trông cái mặt mày thế kia lại đi tin vào mấy cái thứ mê tín dị đoan....

43. Chương 36

-hahaha...-nó cười lại còn man rợ hơn ông ta, còn Mia chỉ biết đứng nhìn chứ có giúp ộc đâu-những điều tôi nói đều là sự thật tin hay k thì tùy ông nhưng tôi vẫn nói rằng đứa bé đó lun đi theo ông, ông làm gì trời biết đất biết và ông biết đứa bé cũng k ngoại lệ ông hãy đi đâu thú đi để ộc nhận khoan hồng đừng để cảnh sát đến đây mới hối lỗi thì k kịp đâu...-nó giăng 1 tròng đạo lí cho ông ta nhưng có lẽ là công cốc r sắc mặt ông ngày càng trở nên khó coi hơn bao h hết

-nút danh như mày mà đòi dạy đời tao sao-ông ta rút con dao trong ng ra nhắm tới chỗ nó, nhưng nó là ai chứ k phải dạng vừa đâu nên dễ dàng tránh ộc con dao của ông ta k ngờ ông ta k dám ộc nó thẹn quá hóa giận chuyển hướng sang ng Mia

-AAAAA....-Mia hét lên nhắm tịt mắt lại k biết gì hết đến khi mở mắt ra thì nó đang đứng trc mặt cô và hứng chịu con dao thay cô....BỊCH....cả ng cô ngã xuống nền đất lạnh lẽo

-yui...yui.. Bà k sao chứ yui mau tỉnh lại đi...-Mia sợ hãi liên tục gọi tên nó, cảnh sát ở đâu xông vào bắt ông ta đi, theo sau có nhóm ng bọn nó ai cung lo lắng cho nó chẳng ai có tâm trí đâu mà để ý đến cô vội đưa nó vào bệnh viện.

BỆNH VIỆN XXX, đã 2 tiếng chôi qua mà cửa phòng cấp cứu vẫn chưa mở ra ai cũng lo lắng cho nó hết ba mẹ nó cũng đã tới chỉ trực khi bác sĩ ra là sẽ chạy tới ngay để hỏi...CẠCH...cửa phòng cấp cứu cuối cùng cũng đã mở

-bác sĩ con tôi thế nào r

-cô bé k sao chỉ cần nghỉ ngơi là khỏi thôi k có gì đáng lo ngại cả

-cám ơn bác sĩ rất nhiều-mẹ nó cúi đầu cám ơn, vị bác sĩ đi khỏi nó cũng ộc chuyển tới phòng hồi sức chỉ có điều chưa tỉnh lại mà thôi

-thiên tuyết con mau tỉnh lại đi-mẹ nó khóc suốt h đây 2 mắt đã sưng lên, ba nó và 4 ng kia hết lời khuyên mẹ nó nên đi nghỉ nhưng k ộc gì, Mia thì ngồi bên giường trông nó chỉ cần nó có 1 chút động tĩnh thôi là cô sẽ nói ngay vs bác sĩ, đúng lúc đó ngón tay nó khẽ cử động

-mọi ng ơi Thiên Tuyết tỉnh r-Mia kêu lên thật to tập trung sự chú ý của mọi ng

-tuyết tuyết con tỉnh r-mẹ nó cười ra nc mắt

-mẹ...con...con xin lỗi-nó mấp máy môi

-k sao là tốt r-mẹ nó cười

-bà làm tội này lo quá đấy làm việc mà làm 1 mk là sao định ăn mảnh hả muốn 1 mk cướp công chứ gì-yuki trách nó

-đúng đó lần sau bà còn làm thế tội này cách lun cho coi-yumi lườm, nó nhìn mấy đứa bạn mk mà phì cười

-đc r có gì sau này cho chúng mày hết đc chưa

-thế còn dễ nghe-cả bọn đồng thanh r cười ầm lên, ba mẹ nó thấy nhẹ nhõm vô cùng.

Sau khi nó bị đâm vừa lúc căng sát tới, họ biết là vì khi đó Ken đã gọi đồng thời gọi lun cứu thương vì vậy mà nó đc đưa vào bệnh viện kịp thời, ken k cứu đc nó rất áy náy nên lúc nào nó cần là hắn sẽ có mặt ngay lập tức, kể đã đâm chết đứa bé bị bắt vs án tù chung thân, mẹ đứa bé thì khóc lóc k biết bao nhiêu là nc mắt nhờ sự giúp đỡ của ng nhà mà tâm trạng đã tốt hơn nhưng vẫn còn buồn về chuyện của đứa bé rất nhiều. Còn nó 2 ngày sau cũng đc xuất viện trở về vs cuộc sống thường nhật, nó còn đc nhận giải thưởng công dân gương mẫu nữa cơ khó tin k.....

..... Miyakozuka Ryo.....

44. Chương 37

Sau khi ra viện nó vẫn đi học bình thường chỉ có 1 điều là nó nghỉ học hai ba ngày mà k có 1 ai tới hỏi thăm nó vì vừa định hỏi đã bị nó trùng mắt thế là tịt lun.

-cẩn thận từ từ thôi-yumi dịu nó bên này còn bên kia là Mia

-tui k sao r làm gì mà phải quá nên z-nó cũng phải bó chiếu vs 2 bà bạn của mk, nó khỏi r mà cứ làm như nó bệnh nặng lắm ý

- k đc, tui k cho phép, bà k đc đi đâu hết-yumi trùng mắt nhìn nó làm nó nhăn mặt nhưng cũng phải chịu đựng nó ghét nhất là bị ng khác dắt mũi cũng bởi vì đây là 2 con bạn thân nên nó cho qua chứ phải ng khác nó cho đi châu diêm vương từ lâu r chứ k còn đợi đến bây h đâu, nó còn định ở trong bệnh viện ăn dưỡng vài ngày nhưng mà cũng do tài chính vs lại mẹ nó bắt về nên phải về thôi chứ biết làm thế nào bây h.

-bây h bà là ng bệnh mọi chuyện để tui quyết định

-đc vậy bà mang cho tui cái máy tính tới đây hôm nay tui sẽ k học đâu

-đc chuyện nhỏ-yuki dứt lời thì hắn đã vác cái máy tới r

-vãi...nhanh dữ

-nhanh gọn lẹ-hắn nói rùi nháy mắt, cái nháy mắt này của hắn đột nhiên làm tim nó đập nhanh k kịp lại đc sợ bị phát hiện nên nó đã chuyển chủ đề

-đc r hôm nay tui đặt cọc bàn cuối K ai đc lại gần và cũng đừng ai làm phiền tui

-ô tê-tất cả gật đầu, nó đi về phía bàn cuối ngồi 2 học sinh ở bàn này đc đặc cách cho lên bàn nó ngồi, nó ngồi trong góc tường 2 tay liên tục lướt trên bàn phím máy tính, học sinh ngồi quanh hay giáo viên có thắc mắc quát nạt thì cũng vô ích bởi vì sao chứ nó đã đeo tai nghe nhạc cmr còn đầu lại còn để ở mức to nhất nữa để k bị bên ngoài làm phiền

-ông k về à-nó nói

-k-hắn trả lời vì bây h hắn đang ngồi cạnh nó-bà cần gì tui sẽ cung cấp ngay

-vậy sao ông có đủ sức k

-đương nhiên...tui là ai chứ...ma đó-hắn vỗ ngực tự sướng nó biết nhưng cũng chỉ cười vì từ trc đến giờ chưa ai có thể cho nó đầy đủ những gì nó muốn cả kể cả bây h có chơi thân vs mấy đứa nhà giàu cái nó cần k phải là vật chất mà là tinh thần kia, nếu chỉ có nói về vật chất thì nó có thể trong 1 h đồng hồ sẽ từ nghèo rớt mả trở thành tỉ phú đc nhưng cái đó gia đình nó cũng chẳng cần. Nó tiếp tục công việc của mk mặc kệ những cái nhìn khinh bỉ từ bọn cờ hó dầy bên kia....cả lớp im lặng như tờ vì đang trong h kiểm tra mà nó cũng chẳng làm bài đến cuối h vẫn có bài để nộp thế mới tài, im đến nỗi có thể nghe thấy tiếng côn trùng bay trong không khí, mọi khi thì là thế nhưng hôm nay có thêm âm thanh nữa đó chính là âm thanh của máy tính lạch cách liên tục, nó đang lướt như bay trên bàn phím đột nhiên dừng lại, di chuyển rất chậm, trán nhăn lại đôi lông mày càng ngày càng gần nhau sắc mặt nó trở nên khó coi hơn bao h hết hàn khí, sát khí, tử khí tỏa ra nghi ngút

-sao z-hắn hỏi khi thấy nó như z

-có chuyện r đi thôi-nó gấp máy tính lại chạy ra khỏi lớp, bọn kia thấy z cũng chạy theo trc con mắt ngạc nhiên và bàng hoàng của cả lớp kèm theo cô giáo, ra đến sân trường nó dừng lại

-Mia bà về lớp đi chuyện này k liên quan gì đến bà vs lại rất nguy hiểm mau về đi

-nhưng mà....

-k nhưng nhị gì hết ngay đi-nó nói xong chạy lun đi, chỉ vài cái nhảy tui nó đã biến mất khỏi trường trong khi đó cổng trường k hề mở ra, Mia thui thủi trở về cô cũng chẳng muốn về lớp nữa nên ra sân sau nằm ngủ cho hết h.

45. Chương 38

có thể các bạn sẽ cảm thấy phần sau nhàm chán, không có gì đặc biệt. Bắt đầu từ chương này mình sẽ full luôn để các bạn không phải mong ngóng. Mình mong các bạn sẽ vẫn ủng hộ truyện của mình. Cảm ơn rất nhiều!.....

Nó chạy một mạch tới bar của Khải bọn kia cũng chạy theo còn hắn thì chỉ cần dịch chuyển là tới nơi, trong bar mọi thứ hoang tàn đổ nát các mạch điện bị chập liên tục phát ra tia lửa điện xoẹt xoẹt nó trông thấy cảnh tượng này tay nắm thành quyền

-KỂ NÀO LÀM-nó quát âm lên, 1 tên may mắn thoát khỏi tử nạn bò ra

-chị ba bọn này đều che kín mặt k nói rõ là ng của bang phái nào vừa đến đã ra tay thâm độc khách khứa trong quán cũng chịu ảnh hưởng lây nhưng cũng may k có ai thiệt mạng nhưng còn anh em mk thì....haizzz đều đi hết r-các cơ trên mặt nó giật giật liên tục chứng tỏ nó đang rất giận mà vẫn phải nén

-yui bình tĩnh đừng manh động-hắn đặt tay lên vai nó

-tránh-nó gắng giọng đẩy tay hắn ra, tên đàn em chẳng hiểu cái mô tê gì cứ tưởng bảo mk liền lui luôn

-yui bình tĩnh-yuki bước vào chỉ cần nhìn qua cảnh tượng như z là có thể hiểu đôi chút, những ng còn lại đi vòng quanh xem có tìm ra manh mối gì hay k, còn nó tiếp tục mở máy tính ra lướt trên bàn phím đi sâu vào hệ thống an ninh ở đây nhưng bọn kia cao tay đã cho phá hủy hết toàn bộ camera đc gắn ở đây mà cũng lạ camera đều đc gắn ở chỗ khuất mà sao bọn chúng biết đc trừ phi ở đây có nội gián mà nội gián nội gián đến bao h mới tìm ra đc kẻ nội gián đó nó đã đau hết cả đầu về vấn đề này r. Chỉ còn cách cuối cùng lúc trc nó nghịch ngợm gắn vài cái máy quay chìm trong tường đồng thời cũng phòng trường bất chắc nay đã có hữu ích

-là ng của bọn WH-nó trầm giọng

-lại là bọn WH...shit!-kin đập bàn cái rầm

-bọn này đúng là k chừa mà-yumi nghiêng răng nghiêng lợi

-đi thôi đến DH-nó đứng dậy đi tất cả cùng đi theo còn hắn thì vẫn đứng đó hắn như nhớ ra cái gì đó cái tên WH hình như hắn đã nghe thấy ở đâu r rất quen nhưng hắn k tài nào nhớ ra đc.

BAR DH...đây là bar của yuki nó làm bang phó, tiếp tục 1 màn phá cửa đi vô, nhưng cảnh tượng bên trong làm nó tiếp tục bàng hoàng, hoang tàn đổ nát phế phẩm chất đông cao như núi tui nó đã đến chậm 1 bước bọn kia đã tới đây hoành hành oanh tạc nơi này, giường như nó k còn tức giận nữa mà thay vào đó là 1 nụ cười chứa đầy chết chóc và man rợ

-chúng ta lại đến chậm 1 bước r-kan đá chân vào k trung, ai nấy đều tức tối chỉ riêng nó là k rất bình thản, ung dung

-biết làm gì r chứ-nó nói r nhìn 3 đứa kia

-J chuẩn bị 4 xe mô tô phân khối lớn và vũ khí cho từng ng

-vâng-J đi vào trong k lâu sau chạy ra-bang chủ đã chuẩn bị xong

-đc chuyện ở đây cậu thu xếp lại đi nhanh gọn vào
 -vâng
 -ken lại đây tui bảo-nó vời hần
 -gì z-hần đưa khuôn mặt em chẳng biết gì ra
 -nghe tui nói này.....-nó nói thầm vào tai hần cái gì đó mà tác giả k biết-rõ chưa-hần gật đầu r đi trc
 -sao z-cả 3 hiện dấu hỏi chấm to đùng trên đầu
 -xong r tui sẽ giải thích

.....

46. Chương 39

Nó và 3 ng kia leo lên chiếc xe mô tô phân khối lớn chạy vù vù trên đường cao tốc phía sau 4 chiếc xe cảnh sát đuổi theo nhưng chỉ cần vài cái lạng lách là bị mất dấu lun à, k hiểu chúng nó thay đồ kiểu gì mà nhanh thế bây h đã đen toàn tập rồi con xe nó đang đi màu trắng còn bọn kia đồ đen hỗn hợp....XỊCH....4 chiếc xe dừng lại những cảnh tượng ở WH chẳng khác DH là bao đổ nát, xác ng chất đống, máu chảy thành sông

-chết tiệt rốt cuộc thì kẻ nào đã làm ra chuyện này chứ-kan chữ thề, ở đây có vị trí cách xa khu dân cư đã tạo nên vẻ hoang vắng bây h lại thêm cảnh tượng này kết hợp vs mùi máu tanh càng làm cho bầu k khí trở nên cô đọng, đông đặc như dồn nén 1 thứ gì đó làm cho con ng ta càng trở nên khó thở hơn bao h hết

-đi...vào trong xem sao-nó dẫn đầu đi vào thì hần đã đứng ở cửa đợi sẵn-thế nào r

-k có phát hiện nào cả khi tui đến đã như thế này r

-sâu chuỗi sự việc lại 1 là bọn chúng tới đây trc r giả dạng thành WH đến bar của khải (TH) sau đó qua DH. Phương án thứ hai WH tới TH trc khi quay về bị bọn chúng đánh úp sau đó giả dạng để tới đánh DH-nó đâm chiêu

-tui thấy cái thứ nhất có thể hơn-yuki nói mắt vẫn đảo vòng quanh như tìm kiếm cái gì đó

-tui cũng z-tất cả đồng ý

-à còn nữa khi tui tới đây có 1 tên vẫn còn sống nói cái gì WW mà tui nghe hông có rõ-hần nhăn mặt như để cố nhớ ra cái gì đó

-WW sao???-tất cả cùng hét lên (WW là 1 bang k rõ bang chủ, nó k biết nhưng tác giả biết, bang này nằm dưới chương của Trương Nhật Nam tức là anh trai nhỏ Ánh chuyên đi đâm thuê chém mướn là làm các phi vụ phi pháp, nhưng vẫn dấu mặt cho nên bọn nó chỉ nghe đc cái tên chứ còn địa điểm bang này ở đâu thì cũng chịu vì bang này cứ 1 tuần lại đổi vị trí 1 lần nên rất khó xác định vả lại cho dù nội gián đi chẳng nữa e rằng cũng chưa chắc đã là ổn.)

-tại sao lại là WW chứ chúng ta đâu có dây vào bọn đó đâu-kin xoa trán

-về thôi ở đây cũng chẳng đc việc gì-nó lên xe phóng đi trc những cái xe khác lần lượt theo sau. Không ai biết đc hần lúc này đã thay đổi.....

VẬY HẦN SẼ RA SAO, BÍ MẬT CỦA GIA ĐÌNH NHỎ ÁNH CÓ SỚM BỊ PHÁT HIỆN HAY MÃI MÃI NẪM TRONG QUÁ KHỨ XIN HÃY ĐỌC TIẾP NHỮNG CHƯƠNG SAU. ARIGATOU

Vừa về đến nhà nó đã phi thẳng 1 mạch vào phòng tắm ngâm mk trong dòng nc lạnh cho thư thái 2 tiếng sau nó mới vác đc cái xác của mk ra khỏi phòng, vừa đi vừa lau tóc nó nhìn mấy đứa kia đang lướt trên bàn phím máy tính cứ lạch cạch như muốn phá tan cái máy ra vậy, nó lắc đầu nhìn qua

-tới r à-nó hỏi khi thấy Mia đang ngồi 1 góc như con tịt k

-uk mk tới lâu r nhưng k dám làm phiền mọi ng nên ngồi im thôi

-uk khổ thân bà quá-nó gật đầu ánh mắt hơi áy náy vì Mia dù gì cũng là thành viên của nhóm mà toàn bị ăn bơ nên cô thấy mk thật có lỗi

-bọn họ đang làm gì z-cô hỏi nó

-uk chuyện này khó nói lắm tốt nhất bà k nên biết-nó cũng chỉ trả lời cho qua

-có phải mk là ng ngoài k?-cô cụp đôi mắt, gương mặt buồn

-cũng k phải đây là....-nó chưa nói hết câu thì kin kêu lên

-có r này-kin hét nên như kiểu mk làm nên 1 kì tích đáng có nào đấy mà ng khác k làm đc, sau tiếng hét đó mọi ng chúm mũi vào máy tính lại cho Mia ăn bơ tiếp

-ra vậy -nó thốt nên- tới TH thôi có việc cần làm r-ai cũng hiểu ý nó và làm theo vì ai cũng có chung suy nghĩ đó mà- à quên Mia bà k cần phải theo đâu đây là 1 nhiệm vụ nguy hiểm chỉ sợ bà gặp bất trắc thôi

-mk hiểu r-Mia k còn gì để nói cô dời khỏi nhà nó còn bọn nó thì tới TH, cô lang thang trên đg ngắm nhìn dòng ng qua lại tấp nập đông đúc nhưng cô chẳng cảm thấy vui tẹo nào mà thấy mk thật lạc lõng thật cô đơn, cô tự hỏi mk từ khi nào mà đã k còn giá trị vs tụi nó cô buồn cô cứ nghĩ rằng mk tìm đc 1 ng bạn tốt ai ngờ đâu ng bạn tốt này cũng từ bỏ cô mà đi r...

TẠI TH..nó bước vào mang về bá đạo bất cần, thường thì bang chủ mới là ng cần như z nhưng mà nó k phải bang chủ mà thể hiện như z có thể coi là tạo phản điều này chỉ đối vs ng k biết gì chứ còn biết r thì đây là 1 việc hết sức bình thường, trong bar mặc dù nó k phải bang chủ nhưng lời nói của nó lun có trọng lượng nhất

-chị ba, bang chủ, bang phó sao lại tới đây h này z - K chạy ra chào hỏi, bang bấy h k còn hỗn độn như lúc trc nữa mà quay trở lại vs vẻ hào nhoáng như lúc đầu, khách lại đến đông tiếng nhạc sập xing vang tới từng góc ngách tạo nên 1 bản nhạc nghe thật chói tai chẳng có gì hấp dẫn mà cái lũ này cũng nghe đc mới chịu chứ.

-vào trong r nói-nó đi thẳng vào phòng vip I

-có chuyện gì vậy ạ mau nói cho em biết đi- K nói liên mồm còn bọn kia có nói câu nào đâu, sự im lặng bao trùm lên mọi thứ K vẫn đứng im tại chỗ chờ đợi câu trả lời

-WW mới là kẻ đáng chúng ta-kin nói làm K trợn mắt

-sao có thể chứ chúng ta đâu có gây thù chuốc oán gì vs bọn chúng đâu ngay cả địa bàn còn k biết thì làm sao đi gây xích mích đc...chỉ có thể là có ng bỏ tiền ra thuê bọn chúng trừ khử chúng ta mà thôi chứ bọn chúng đâu có thừa hơi rảnh việc mà đi gây lộn vs chúng ta-K nói 1 thôi một hồi mặc dù vào trọng điểm đây nhưng bọn nó nghĩ ra từ lâu r và đây cũng chính là khúc mắc đang cần giải quyết, nó và ken ngồi tách biệt vs bọn kia 2 đứa cứ thì thầm to nhỏ gì đấy thì thoảng thấy hần gật đầu r biến mất cho đến khi kết thúc buổi họp. Mọi ng ra về, nó và ken đi cũng nhau

-ken nhà ông ở đâu z?-nó hỏi

-chị z cháy r còn gì

-ông k thấy lạ khi 1 toà biệt thự lớn như z mà chỉ trong 1 đêm đã cháy tàn rụi r hay sao thường thì những nơi như thế sẽ có hệ thống an ninh dày đặc đó chỉ là nói chung nhưng nhà ông thì phải gấp vài lần, hệ thống cứu hỏa cũng rất tốt lẽ ra khi có cháy là phải phun nc ngay nhưng k...biệt thự cháy hết r mà k có 1 giọt nc nào ông k thấy lạ à-nó luyên luyên 1 hồi r dừng lại

-bà nói có lí chẳng lẽ trong nhà tui có...nội...gán

-yes ông rất thông minh...chỉ có nội dẩn thì mới có chuyện như z-ken gật gù có lí

-vậy thì mau chỉ chỗ đi-nói giục

-uk đi thôi

47. Chương 40

Vừa về đến nhà nó đã phi thẳng 1 mạch vào phòng tắm ngâm mk trong dòng nc lạnh cho thư thái 2 tiếng sau nó mới vác đc cái xác của mk ra khỏi phòng, vừa đi vừa lau tóc nó nhìn mấy đứa kia đang lướt trên bàn phím máy tính cứ lạch cạch như muốn phá tan cái máy ra vậy, nó lắc đầu nhìn qua

-tới r à-nó hỏi khi thấy Mia đang ngồi 1 góc như con tịt kị

-uk mk tới lâu r nhưng k dám làm phiền mọi ng nên ngồi im thôi

-uk khổ thân bà quá-nó gật đầu ánh mắt hơi áy náy vì Mia dù gì cũng là thành viên của nhóm mà toàn bị ăn bơ nên cô thấy mk thật có lỗi

-bọn họ đang làm gì z-cô hỏi nó

-uk chuyện này khó nói lắm tốt nhất bà k nên biết-nó cũng chỉ trả lời cho qua

-có phải mk là ng ngoài k?-cô cụp đôi mắt, gương mặt buồn

-cũng k phải đây là....-nó chưa nói hết câu thì kin kêu lên

-có r này-kin hét nên như kiểu mk làm nên 1 kì tích đáng có nào đấy mà ng khác k làm đc, sau tiếng hét đó mọi ng chúm mũi vào máy tính lại cho Mia ăn bơ tiếp

-ra vậy -nó thốt nên- tới TH thôi có việc cần làm r-ai cũng hiểu ý nó và làm theo vì ai cũng có chung suy nghĩ đó mà- à quên Mia bà k cần phải theo đâu đây là 1 nhiệm vụ nguy hiểm chỉ sợ bà gặp bất trắc thôi

-mk hiểu r-Mia k còn gì để nói cô dời khỏi nhà nó còn bọn nó thì tới TH, cô lang thang trên đg ngắm nhìn dòng ng qua lại tấp nập đông đúc nhưng cô chẳng cảm thấy vui tẹo nào mà thấy mk thật lạc lõng thật cô đơn, cô tự hỏi mk từ khi nào mà đã k còn giá trị vs tụi nó cô buồn cô cứ nghĩ rằng mk tìm đc 1 ng bạn tốt ai ngờ đâu ng bạn tốt này cũng từ bỏ cô mà đi r...

TẠI TH..nó bước vào mang về bá đạo bất cần, thường thì bang chủ mới là ng cần như z nhưng mà nó k phải bang chủ mà thể hiện như z có thể coi là tạo phản điều này chỉ đối vs ng k biết gì chứ còn biết r thì đây là 1 việc hết sức bình thường, trong bar mặc dù nó k phải bang chủ nhưng lời nói của nó lun có trọng lượng nhất

-chị ba, bang chủ, bang phó sao lại tới đây h này z - K chạy ra chào hỏi, bang bấy h k còn hỗn độn như lúc trc nữa mà quay trở lại vs vẻ hào nhoáng như lúc đầu, khách lại đến đông tiếng nhạc sập xình vang tới từng góc ngách tạo nên 1 bản nhạc nghe thật chói tai chẳng có gì hấp dẫn mà cái lũ này cũng nghe đc mới chịu chứ.

-vào trong r nói-nó đi thẳng vào phòng vip I

-có chuyện gì vậy ạ mau nói cho em biết đi- K nói liên mồm còn bọn kia có nói câu nào đâu, sự im lặng bao trùm lên mọi thứ K vẫn đứng im tại chỗ chờ đợi câu trả lời

-WW mới là kẻ đáng chúng ta-kin nói làm K trợn mắt

-sao có thể chứ chúng ta đâu có gây thù chuốc oán gì vs bọn chúng đâu ngay cả địa bàn còn k biết thì làm sao đi gây xích mích đc...chỉ có thể là có ng bỏ tiền ra thuê bọn chúng trừ khử chúng ta mà thôi chứ bọn chúng đâu có thừa hơi rảnh việc mà đi gây lộn vs chúng ta-K nói 1 thôi một hồi mặc dù vào trọng điểm đây nhưng bọn nó nghĩ ra từ lâu r và đây cũng chính là khúc mắc đang cần giải quyết, nó và ken ngồi tách biệt vs bọn kia 2 đứa cứ thì thầm to nhỏ gì đấy thì thoảng thấy hán gật đầu r biến mất cho đến khi kết thúc buổi họp. Mọi ng ra về, nó và ken đi cùng nhau

-ken nhà ông ở đâu z?-nó hỏi

-chi z cháy r còn gì

-ông k thấy lạ khi 1 toà biệt thự lớn như z mà chỉ trong 1 đêm đã cháy tàn rụi r hay sao thường thì những nơi như thế sẽ có hệ thống an ninh dày đặc đó chỉ là nói chung nhưng nhà ông thì phải gặp vài lần, hệ thống

cứu hỏa cũng rất tốt lẽ ra khi có cháy là phải phun nc ngay nhưng k...biệt thự cháy hết r mà k có 1 giọt nc nào ông k thấy lạ à-nó luyên luyên 1 hồi r dừng lại

-bà nói có lí chẳng lẽ trong nhà tui có...nội...gán

-yes ông rất thông minh...chỉ có nội dán thì mới có chuyện như z-ken gặt gù có lí

-vậy thì mau chỉ chỗ đi-nói giục

-uk đi thôi

48. Chương 41

Nơi đây nếu là trc kia k biết sẽ xa hoa lộng lẫy như thế nào. Thực tại thì bao h cũng trái ngược lại so vs tưởng tượng phải k? Vâng, ở đây ngôi biệt thự đã từng như 1 cung điện đc mọi ng ai cũng phải mơ mộng đến hiện tại của nó chán bạn nào cũng có thể đoán ra đc phần nào phải k, chỉ trong 1 đêm đám cháy bao trùm cả toà nhà chỉ 1 đêm thôi đã thay đổi cuộc đời của rất nhiều ng trong toà biệt thự này mà đâu có ai biết rằng ẩn sau 1 đám cháy là 1 bí mật vô cùng kinh hoàng vẫn đang đc chôn dấu ở 1 nơi nào đó trong chính tòa biệt thự cháy này, bí mật đó chắc chắn sẽ có ng tìm ra đc và phanh phui những chuyện ác mà con ng làm nên...

Nó và hấn đứng trc cổng của tòa biệt thự, do thời gian cánh cổng đã bị gỉ sét cộng thêm đám cháy năm xưa h đây nó chỉ đá nhẹ 1 cái là cánh cổng liền đổ xuống à, nó đi vào trong cảnh vật thay đổi rất nhiều cỏ mọc tốt um khắp sân vườn những cành cây bị cháy những vật dụng trong nhà bị cháy vẫn còn vương vãi khắp nơi nhưng đó k phải vấn đề chính, nó và hấn tiếp tục đi sâu vào trong, cửa chính đã bị cháy nên k cần phải động chân động tay cứ thế đi vào thôi, nó lượn lờ khắp mọi nơi ngó chỗ này nhìn chỗ nọ chỉ là đám cháy thông thường nên cấu trúc ở đây chưa bị phá vỡ nên vẫn còn nguyên nên nó đã đặt cho cái biệt thự này 1 cái tên ""biệt thự bị bỏ hoang"" nghe cái tên thôi thì chắc ai cũng nghĩ rằng chỗ này chỉ là k có ai sống thôi chứ vẫn còn tốt lắm nhưng phải tận mắt trông thấy ms biết đc nó ra sao. Nó còn thừa hơn rồi việc kêu hấn dẫn nó đi xem phòng của từng ng 1 từ chủ nhà tới ng giúp việc k sót 1 chỗ nào ngay cả nơi trc kia là nhà vệ sinh nó cũng k tha, mà tới mỗi nơi nó đều đi xem rất kĩ lưỡng trực tiếp dùng tay xem xét mọi thứ thật cẩn thận để chắc chắn rằng mk k bỏ qua bất cứ 1 cái gì.

-ôi trời bà thừa hơi rảnh rồi nó vừa thôi-hấn than trời trách đất biết thế đã k đưa nó tới đây cho r

-im nào k nhìn thấy tui đang làm việc hay sao-nó nói tay vẫn xoa xoa chỗ tro đã cháy thì thoảng còn đưa nên mũi ngửi, hấn cũng phải bó chiều vs nó năm xưa ngay cả cảnh sát có vào lun cũng k điều tra đc gì huống chi là bây h đã qua vài năm r thì còn cái gì cho nó tìm cơ chứ đúng là mơ tưởng mà vs lại nó có phải là thám tử đầu cơ chứ bày vẽ làm chi cho mệt

-r thế bà đã tìm đc cái gì chưa

-có dầu hỏa cho thấy chỗ này đã từng bị giải dầu hỏa xong r mới đốt

-sao bà biết

-biết thì biết thôi chứ có gì đâu ở đây vẫn còn sót lại tàn dư mà....à mà đây là phòng của ai vậy

-ba tui

-vậy thì đúng r nếu tui k nhầm thì ba ông bị đánh ngất đi sau đó mới bị thiêu sống chứ vs năng lực của ba ông mà cứ để tỉnh r đốt thì có đến kiếp sau mới may ra thì giết đc

-nhưng ba tôi là ai chứ là mafia vs lại còn là ng rất cẩn thận làm sao có thể bị đánh lén như lời bà nói đc

-vậy là ng thân cận thì sao....

.....

49. Chương 42

-vậy nếu là ng thân cận thì sao....-nó nhìn hấn vs ánh mắt dò xét

-ng thân sao?-hấn vò đầu bứt tai xuy nghĩ-có hay k?....haizz nghĩ k ra

-đc r vậy trc kia nhà ông có mật thất hay cái gì đại loại như thế hay k

-để nhớ xem đã....-hấn lại trầm tư suy nghĩ-à...có đó...

-đầu đầu mau mau chỉ đi có chuyện đấy-hấn chạy lại phía bức tường có hoa văn rất kì quái bên ngoài là 1 bông hồng lớn nằm ở giữa là hình 1 con rồng cuộn tròn ng lại đang nhắm mắt như ngủ ở giữa trán con rồng có 1 vết gì đó nhưng rất mờ nếu k nhìn kĩ e rằng sẽ k nhận ra, đám cháy lớn như z mà hoa văn k hề bị mất đi 1 vết nào hết chứng tỏ chỗ này chính là thứ mà nó đang tìm

-à nhưng mà tui hông có biết cách mở

-để tui xem nào-nó lau trau sờ lần bức tường, 1 tay thì nhấn số điện thoại gọi cho ba ng kia-alo....có việc quan trọng đây....mau đến quận 2 số nhà xxx đường yyy lẹ lên nha k chậm trễ đc đâu....-nó cúp máy tiếp tục công việc ""nâng niu bức tường"" của mk nó bắt đầu thấy nản vì sờ mãi mà cũng thấy vẫn thế, nó đi ra xa bức tường chăm chú nhìn vào đó 1 hồi lâu như nhận ra cái gì đó nó nhặt 1 viên đá do tường bị vỡ ném trúng vào chỗ mà nó ngấm chính là vết mờ trên trán của con rồng nhưng chỉ nghe thấy đúng 1 tiếng cạch phát ra còn lại k hề có cái gì hết

-tui tui đến r đây-yuki đi vào

-sao biết tui ở trên này hay z-nó nói

-thì chỉ cần ngửi hơi của bà là biết mà

-đc r xem giúp tui bức tường này đi nó có vấn đề đấy

-đc-kin và kan bắt đầu công việc của mk hai ng cũng giống như biểu hiện của nó sờ nắn bức tường chán chê nhưng cấu trúc của nó k có gì là đặc biệt lắm....BUP....kin đâm mạnh vào bức tường đồng thời đúng chỗ mà nó vừa ném đá....XỊCH....CẠCH...XẠCH.....1 loạt tiếng động vang lên bức tường phía đối diện vs bức có hoa văn kì quá đc đẩy ra tạo nên hình 1 cánh cửa mà cửa này lại có 1 hệ thống mã khoá rất ""phong phú"" đến chuyên gia phá khoá như kan cũng phải bó chiếu lun.

-để tui xem thử-nó lấy máy tính ra làm vô hiệu hoá hệ thống máy tính phía trong tức là phía sau cánh cửa
-đc r vào thôi-nó mở cửa như kiểu đi vào nhà của mk z, phía trong là 1 dãy hành lang dài đc chia làm nhiều ngã mỗi ngã lại có 1 khu khác nhau như kiểu đây là 1 ngôi nhà thứ 2 của căn biệt thự này z, trong 1 nhà lớn lại có 1 nhà nhỏ hơn.

-chia nhau ra tìm r tập hợp ở cửa...ken ông đi theo tui-nó nói r đi trc mọi ng ai nấy mỗi ng 1 ngã còn nó thì đi thẳng, nó k biết rằng đi thẳng chính là đi tìm cái chết bởi đây chính là nơi chứa tài liệu mật của rất nhiều công ty thuộc nhánh Triệu gia và các bang phái đi kèm. Nó vẫn cứ đi thẳng còn hấn thì càng ngày những bước chân càng chậm chạp hơn nói cách khác là k thể nào đi thêm đc nữa

-yu...yui...tui...tui k..đi đc...nữa r...- hấn nặng nhọc nói ra đc vài từ nghe z nó quay đầu lại nhìn thấy hấn như z nó chạy vội đến đỡ hấn

-có đi đc nữa k tui cũng k muốn ép ông đâu-nó đỡ lấy hấn đứng dựa ng vào tường

-chắc là k đc r-gương mặt hấn xanh xao như kiểu sắp bị hôn tiêu phách tán...

.....

50. Chương 43

-chắc là k đc r-gương mặt hấn xanh xao như kiểu sắp bị hôn tiêu phách tán z.

-đc r tui đưa ông quay lại nói điều hấn quay lại nhưng bị hấn cản

-k cần đâu tui tự về cũng đc nhưng bà phải nhớ đừng làm mất cái này nha-hắn đưa cho nó dải lụa trắng tinh

-ừm tui biết mà-nó nhận lấy dải lụa đeo vài cổ thắt thành hình cái nơ trông nó thật dễ thương nhưng cũng có phần cá tính và k thể thiếu đó chính là sự bí ẩn trong chính con ng nó.-cần thận nha-nó dặn dò

-ừm cần thận có gì thì cứ gọi cho tui-hắn cũng dặn dò nó như kiểu 2 ng yêu nhau chuẩn bị xa cách z (ryo:khiếp cứ làm như kiểu ta là đôi vk ck son z.....nó:nói gì đấy con kia cho hỏi đứa nào dựng lên chuyện này.....hắn:đứa nào hả.....ryo:gồm lại còn cũng chung quan điểm nữa chứ chẹp chẹp 2 anh chị ơi đồng lòng thế thì cưới nhau đi cho vừa.....nó+hắn:muốn ăn dếp đúng k *rút dếp*.....ryo:đẩy đồng tâm thế còn gì mau cưới đi để em đc ăn cỗ *chạy*.....nó+hắn:*phi dếp* biến đi và đừng quay trở lại...). Hai ng hai hướng quay lưng lại vs nhau mỗi ng 1 nhiệm vụ riêng.

Ở 1 nơi khác tối tăm...TÍT...TÍT...TÍT....có kẻ đột nhập có kẻ đột nhập...cái loa thông báo vang lên, nơi đây hệ thống máy tính đc hoạt động hết công suất, duy chỉ có đèn thì k đc bật toàn căn phòng bao bọc bởi màu đen và ánh sáng từ dàn máy tính, k có 1 ng nào ở đây cả.

Nó tiếp tục đi trên hàng lang dài tưởng chừng như vô hạn nó tính khoảng thời gian vào đây và đến thời điểm này đã 2 tiếng chôi qua mà vẫn chưa tới nơi, kể cả mặt thất hay gì đi chăng nữa thì làm gì có chuyện đi 2 tiếng đồng hồ mà vẫn k tới, nó cảm tưởng như đi mãi ở chỗ này mà k thoát ra đc, nó dừng lại xem xét tình hình thấy mk đang lùi lại k đúng phải là mk đang đứng yên thứ chuyển động ở đây k phải là nó mà là bức tường, từ nãy đến h nó đi chỉ là đang tập thể dục trên 1 chiếc thang cuốn mà thôi. Khi thấy rõ tình hình nó bật nhảy chỉ vs vài bước đã thoát ra đc, nó tiếp tục đi nhưng trong đầu nó vẫn đang suy nghĩ rõ ràng ở đây k có ng mà tại sao mấy hệ thống này vẫn đang hoạt động lại còn chạy hết tốc lực nữa chứ, thật khó tin mà. Nó đi nhưng bước chân có phần chậm lại nó thận trọng và tự nhủ rằng ””hãy tin là nơi đây có ng vì trên thế gian này ma mà làm đc mấy trò này thì rất khó ngay cả con ma ken kia còn k vào đc thì những con ma khác sẽ chẳng bao h vào đc”” (hắn k vào đc cũng là có 1 hệ thống ngăn cản các thể lực tâm linh ngoài mặt có vẻ vô hại nhưng thực chất thì rất nguy hiểm k ai đoán trc đc). Nó vẫn đi nhưng các bức tường có vẻ như đang thay đổi vị trí của nó từ 2 bên thoát ra 1 luồng khí gây ra ảo giác, nó nhíech môi mấy trò này quá đơn điệu k có gì đặc biệt.

Từ trong làn khói xuất hiện hình ảnh ba mẹ nó nằm trong vũng máu liên tục gọi tên nó và kêu tới cứu mk, nó k quan tâm dù gì đây cũng chỉ là ảo ảnh mà thôi tiếp tục đi tiếp nó lại bị giam vào 1 căn phòng rộng 3m vuông từ trên trần nhà 1 lượng hơi độc thoát ra nó chống chọi đc một lúc r từ từ ngã xuống sau đó thì bị đưa đi.

Nó tỉnh dậy thấy mk đang ngồi trên 1 cái ghế và bị cột chặt lại, nó nhìn xung quanh thấy chẳng có gì ngoài máy tính và chỉ là máy tính nhưng lúc này còn có 1 ng đàn ông trung tuổi đang ngồi trc mặt mk, nó để ý rằng từ chỗ nó ngồi ra đến cửa cũng chỉ có 20m thế mà từ nãy nó đi mãi mà k vào tới đc cửa nó nhận ra từ đầu trí cuối nó cũng chỉ đứng im tại chỗ thôi à k ra khỏi cái gì mà cũng chẳng đi vào cái gì.

-tỉnh r à-ng đàn ông đó nói-k ngờ sức khỏe cô tốt đến z bị trúng nhiều thuốc mà vẫn có thể tỉnh lại đc

-hừ cảm ơn Triệu lão gia đã quá khen tôi đây cũng xin nói vs ngài một điều tôi đây k hề trúng độc của ông nên ông k phải mơ tưởng về phát minh của mk đâu

-cô gái sao cô lại nói rằng tôi chính là Triệu Thiên Duy (ba hắn á) -ông ta cười cười nhìn nó

-nhìn qua là biết tôi k phải là ng k có mắt nên đương nhiên tôi nhận ra ông r vs lại ông và Ken thật giống nhau, ken y như bản sao của ông z

-ken sao, cô đã từng gặp nó-ng đàn ông có vẻ k đc bình tĩnh cho lắm

-k phải đã từng gặp mà là ngày nào cũng gặp giờ nào cũng thấy-nó giả bộ vất vả lắm khi phải nhìn thấy hắn thường xuyên

51. Chương 44

-thường xuyên??? Chẳng phải nó đã chết r sao?

-haizz con trai ông đang ở trong căn biệt thự này này k biết ông cài kiểu gì mà đi đc mấy bướccc phải ra liền

-k...k...kthể nào-ông ta lấp bắp k nói lên lời

-vậy bây h ông có thả tôi ra hay k để tôi còn gọi con trai ông vào đây nếu k thì ông cứ đợi đấy còn lâu à nha-nó vênh mặt

-cô đừng hòng định cài bẫy tôi hả k dễ thế đâu, tôi biết cô là ng của Trương Thị tới đây để diệt cỏ tận gốc nên tôi k có mắc lừa cô đâu...và hôm nay chính là ngày chết của cô...-ông ta cầm súng chĩa thẳng vào nó cười khẩy

-ông đã sai lầm...-yuki đứng phía sau chĩa súng vào đầu ông ta

-sao..sao các người vào đc đây-ông ta có phần hoảng hốt

-là tôi gọi-nó nói

15 phút trc

~Lúc này nó mới tỉnh lại biết mk bị trói chỉ cần 1 cái xoay cổ tay là sợi dây thừng đã tuột ra ngay tức khắc nhưng để đánh lạc hướng nó k đứng lên ngay mà vẫn ngồi im xem xét tình hình đến nó cũng k ngờ đc là ba hần vẫn còn sống, nó âm thầm dùng ""điện thoại miễn phí"" để thông báo cho bọn kia nhưng riêng hần thì nó k có gọi để tránh đứt dây động dưng, chỉ cần nghĩ đến đối tượng mà mk cần thông báo và nội dung thông báo là đc.

quay trở lại hiện tại

--sao ng có thể trong khi đó ta đã lấy hết thiết bị liên lạc trên ng r chứ-ông ta nhìn nó nghi hoặc

-haizzz tôi có hay mang điện thoại đâu có điện thoại miễn phí r mà-lúc này nó mới đứng lên vắn vắn cổ tay r chìa ra hình bàn tay ccó hình ngọn lửa...con ông cho tôi đấy...

-chết tiệt-ông ta chửi thề, nhưng k dám động thủ vì đã bị yuki chĩa súng, nó đi đến bên hệ thống máy tính chỉ lướt vài cái toàn bộ đã bị vô hiệu hoá những ng kia cũng tới đông đủ chỉ thiếu mk hần

-xong r đấy...-nó quay ra cười thật tươi-tôi cũng cho ông biết 1 tin nếu hợp tác vs chúng tôi thì tôi sẽ giúp ông trả món thù năm xưa còn nếu ông k đồng tình thì.....-nó ngừng lại đải mắt 1 vòng-...chỗ này sẽ thành tro bụi giống như năm xưa z đó-lúc này khuôn mặt nó nghiêm túc hơn bao h hết ánh mắt phát ra tia nhìn có thể giết ng mà k cần động chân động tay

-tôi sẽ đc gì -ông ta hừ nhẹ nói có vẻ trong mấy năm qua ông ta đã k còn là 1 con ng máu lạnh nữa mà cũng biết sợ hãi là gì

-tôi đã nói r tôi sẽ giúp ông trả thù vậy là đc r phải k?-nó ngồi xuống cái ghế chỉ để dành cho ông ta càng khiến ông ta thêm giận, nhân lúc yuki mải để ý tới hần ông ta vắn ngược tay yuki khóa tay ấn cô nằm xuống dưới đất.

-vs mấy đứa nhãi danh chúng mày định uy hiếp tao sao, còn tu thêm vài kiếp nữa-ông ta cười khẩy r đánh cho yuki 1 nhát vào gáy làm cô bất tỉnh lún, thấy tình hình k đc khả quan kin và kan đứng theo tư thế chiến đấu chỉ cần ông ta dịch chuyển lên 1 bước là sẽ tấn công lun nhưng đâu phải cái gì cũng hoàn mĩ tốc độ của ông ta quá nhanh vs 1 đòn nốc ao 2 ng đã gục tại chỗ, hiện tại chỉ còn nó và yumi, yumi lo lắng còn nó thì vẫn đứng đưng như k

-cô gái ta rất khâm phục cháu ở chỗ có thể làm cho ta nao núng đây là điểm ta rất thích ở cô nhưng còn bây h thì có lẽ là k thể nào r vì những ng biết đc bí mật của ta đều phải chết....

....

52. Chương 45

-cô gái ta rất khâm phục cháu ở chỗ có thể làm cho ta nao núng đây là điểm ta rất thích ở cô nhưng còn bây h thì có lẽ là k thể nào r vì những ng biết đc bí mật của ta đều phải chết....

-ông bác này hay nhỉ chưa gì đã nói ng ta chết là sao-nó k hề sợ sệt đáp lại

-tốt ta tuyên dương-ông ta võ tay rầm rầm-nhưng....đã đến giờ r phải đi thôi-ông ta lao vào nó và yumi đồng thời tránh đc hết những kim độc mà yumi phi vào ông ta quả k hổ danh la 1 mafia tài ba trí dũng song toàn trăm nghe k bằng 1 thấy. Lúc đầu ông ta còn nhẹ tay như đang vờn con mèo và nó cũng tránh đc những đòn này mặc dù k mạnh nhưng ông ta toàn nhắm vào những chỗ hiểm trên cơ thể có thể chỉ dùng 1 đòn sẽ dẫn đến tử vong ngay tức khắc nên nó rất thận trọng, chỉ có điều yumi tránh đc 3 đòn của ông ta thì tới đòn tiếp theo ăn nguyên 1 cú đá vào bụng, cô nằm sấp dưới sàn thở hổn hển 1 tay ôm bụng k sao mà đứng lên đc

-yumi...bà có sao k- nó hỏi đầy lo lắng thì nhận đc cái lắc đầu từ cô nhưng nó biết đòn đó k hề nhẹ chút nào, sức khỏe của yumi vốn đã yếu trụ đc đến bây h đã là tốt lắm r xong lại còn chịu 1 đòn mạnh như vậy chỉ sợ cô sẽ chịu k nổi

-lo cho thân mk chút đi- ông ta nhắc nhở cô, cuộc chiến bây h mới chính thức bắt đầu hai con mãnh thú lao vào nhau như thiêu thân từng đòn đánh 1 đều đc cả 2 đỡ và tránh rất đẹp mắt nhưng nó là con gái sức làm sao bằng 1 ng đàn ông cường tráng đc vì vậy mà lúc này nó đang yếu thế hơn có thể bị đánh gục bất cứ lúc nào.....BỤP.....nó nhận lấy 1 cú đá như trời giáng vào ngay lưng, nằm rạp dưới sàn phải khó khăn lắm cô mới gượng dậy đc đứng thẳng lưng

-có khí chất, rất tốt ta k ngờ rằng sau vài năm mà hắc đạo có thể đào tạo đc những ng như cô quả thực rất suất sắc- ông ta vừa nói vừa cười trông như 1 thằng thần kinh

-bớt nhắm đi-cô nói ánh mắt sắc lạnh nhìn ông ta-nhào vô-vừa dứt lời cả hai lại lao vào nhau lúc này có vẻ như ông ta nương tay hơn 1 chút vì vậy mà cô k tổn quá nhiều sức để cho ông ta 1 phát ngang mặt, máu từ miệng ông ta rỉ ra, k biết có phải hay k mà ông ta hăng máu lao vào nó vs sức mạnh còn hơn lúc đầu.....BỤP....thêm 1 phát nữa nó bị đánh vào má máu từ miệng rỉ ra chảy xuống cằm từ cằm chảy tiếp xuống cổ thấm vào chiếc khăn lụa mà ken đưa cho nó đột nhiên chiếc khăn chuyển màu từ trắng sang đỏ máu làm nó và cả ông ta hết sức ngạc nhiên (ryo: đang đánh nhau thì dừng lại đi ngấm khăn là sao??.....nó+ông ta: đứa nào viết mà kêu mau dẹp cái cảnh này đi.....ryo: rõ *giờ tay kiểu quân đội*)

-k sao chứ-hắn ở đâu phóng đến đỡ lấy nó k để nó bị ngã

-k sao....ông tới đâu làm gì mau ra ngoài đi ở đây có tui sử lí r-nó gượng mk để đứng thẳng nhưng kiệt sức ồi còn ầu lại phải dựa vào ng hắn

-bà nhìn bà đi toàn thân đầy thương tích thế này thì làm ăn cái gì biết thế này lúc đó tôi vẫn đi cho r- ông ta ngây ngốc đứng im nhìn nó độc thoại và diễn kịch mà ông ta chẳng hiểu gì, cũng tại ông ta có nhìn thấy hắn ầu mờ.

-ken...sao...h ông mới tới....có muộn quá k....yui chắc là bị thương rất nhiều đó....mau đưa bà ấy đi đi ở đây có tui lo r-yumi phờ phạc, thêm 1 cảnh tượng nữa làm ông ta k hiểu gì cứ đứng im đó nhìn hết bên này bên kia, nó thì đứng giống như kiểu dựa ng vào trong k trung, còn yumi thì nằm dưới sàn nhìn về phía nó nhưng k nhìn nó mà nhìn vào 1 khoảng k vô định...

53. Chương 46

-ken...sao...h ông mới tới....có muộn quá k....yui chắc là bị thương rất nhiều đó....mau đưa bà ấy đi đi ở đây có tui lo r-yumi phờ phạc

-nhìn mấy ng mà xem bị thương nặng như z mà k gọi tui nếu k phải nhờ cái này thì chắc tui phải chờ mấy bà đi đầu thai cùng đúng k-hắn chỉ cái dải lụa đang nằm trên cổ nó và gắt um làm ai cũng cảm thấy mk thật có lỗi sụp mắt xuống

-ken xem ai kia?-nó chỉ ra phía ng đàn ông

-ba tui sao z-hắn hỏi 1 câu rất chi ngu ngơ nhưng chợt nhận ra chẳng phải ba hắn đã chết r sao sao lại đứng đây lại còn đánh nhau vs mọi ng-sao ba tui vẫn chưa chết chẳng phải.....-hắn nói lấp lửng

-đúng ông ấy chưa chết suốt thời gian qua ông ấy đã sống ở đây và tìm cách để quay về trả thù-nó nói = giọng rất yếu chỉ đủ cho hần nghe thấy

-đc r bà ngồi xuống đi-hần đỡ nó ngồi xuống r đi ra chỗ ba mk-ba....ba....ba....-hần gọi mà ba hần có thèm nhìn đâu lại còn k trả lời

-ông ấy có trông thấy đâu mà gọi

-uk nhỉ quên mất-lúc này hần xoay mk 1 cái ông ta liền trông thấy còn phải lùi lại vài bước

-ken...ken..

-ba là con nè sao ba lại ra tay mạnh vs bạn con như z chứ-hần nhúu đôi lông mày nhìn ba mk

-con đã về-ông ta cười cười có phần gượng gạo

-con về r ba làm ơn tắt cái thiết bị ngăn thể lực tâm linh đi con sắp phải ra đi lần nữa r-hần cau có, ông ta lật đật làm theo

~10 phút đã thông tư tưởng

~~Ông ta đã nhận ra và đồng ý theo ý kiến của nó hai ng bắt tay hợp tác, nhưng vì năm xưa mọi ng vẫn coi ông như đã chết mà bây h đột ngột xuất hiện sẽ làm xáo trộn mọi thứ nên ông ta vẫn ở đây k đi đâu hết chỉ xem xét mọi thứ để tụi nó hành động.

-đc quyết định như thế-ông ta vui vẻ đứng lên tiễn bọn nó về. Vừa ra đến cổng nó trông thấy có mấy tên áo đen lớn vồn ở gần đây thì thoáng lại nhìn vào trong nhà nó thấy có gì đó k bình thường kèn hần đi xem thử còn bọn nó đương nhiên là đi về nhà nghỉ ngơi r

I still love you in my heart

Ai ni obeiteta

Please tell me back in the days

Wasurenaide...

Hitomi tojireba

Ano hi no egao ga

Matataku kazi ni ima, furuete...

...nhạc chuông điện thoại của nó kêu inh ỏi-alo.....sao cơ...-nó trợn mắt như k tin vào tai mk-....đc tôi đến ngay....-nó cúp điện thoại chạy vội đi trên đg lao như con thiêu thân chỉ mong đến đó thật nhanh mà thôi trong đầu nó bây h k có suy nghĩ nào k để đc gặp ng đó....

BỆNH VIỆN XXX

Nó chạy như bay trên đg, bây h nó đang đứng trc cổng bệnh viện phân vân k biết có nên vào hay k, chỉ sợ rằng đây là chính là sự thật và nó k hề muốn tin vào chuyện này, nhưng cũng k thể đứng mãi ở đây đc nó quyết định đi vào, có 1 sự thật khó có thể tin nổi bác sĩ nói rằng ba mẹ nó k qua khỏi và kêu nó hãy vào gặp ba mẹ nó lần cuối. Rất khó tin phải k 2 ng đang mạnh khỏe tự nhiên lại lẩn đùng ra chết

-ba...mẹ...-nó gọi trong nước mắt

-con gái ngoan lại đây-mẹ nó gọi nó liền tới gần giường bệnh, lúc này nó mới nhìn kĩ đc 2 ng trông rất xanh xao, trên ng lại có nhiều vết xước mẹ nó tay run run nắm lấy tay nó-con ngoan mẹ xin lỗi vì đã k lo đc cho con hãy tha lỗi cho mẹ-bà thì thảo câu đc câu k, càng nghe nó càng thấy nc mắt mk ở đâu trào ra rất nhiều nó đã cố k để nc mắt rơi trc mặt 2 ng vậy mà tại sao đôi mắt k nghe lời nó cơ chứ nó cứ khóc như chưa từng đc khóc z

-huhu...ba mẹ...hức...đừng bỏ con mà....hức...ba mẹ.....-nó nói trong nc mắt nhưng ba mẹ nó đã đi r còn đâu để lại mk nó trên cõi đời này-...hức...sao ba mẹ độc ác z....hức.....đừng bỏ con lại 1 mk mà....ba...mẹ....con ghét 2 ng.....huhu...-nó ngồi bên giường khóc nức nở, khi bọn kia tới đã thấy z r cũng k nói gì nhiều chỉ 1

cuộc điện thoại hậu sự của ba mẹ nó đã đc lo xong, nó rời khỏi bệnh viện về nhà nhốt mk trong phòng 5 phút rồi đi ra ngoài sắc mặt lạnh lùng vô cảm nó k khóc nữa cũng k cười luôn mang trên ng bộ đồ trắng toát từ đầu tới chân tính cả đôi giày nó mang, thêm kính áp tròng màu đỏ, tóc xoã ra nhìn nó chẳng khác gì ác quỷ đội nốt thiên thần, nó đi thẳng tới nơi mà ba mẹ nó làm, bọn kia biết là nó muốn đi đâu và muốn làm gì nên cũng k ngăn cản để tự nó giải quyết nếu nhúng tay vào có khi nó trở mặt là bọn kia ăn đủ nên k có đứa nào dám ra cản. Tới chỗ mà ba mẹ nó làm thì cũng chỉ nhận đc lời xin lỗi vs lí do củ chuối là tai nạn lao động, nó đòi xem chỗ mà ba mẹ nó nằm xuống; ba nó là thợ xây nên hay phải xây trên cao bị ngã giáo nó chỉ nhìn qua là biết giáo này có vấn đề có ng đã cưa đi 1 nửa cây sắt chỉ cần trèo lên và thêm 1 vật nặng là sập giáo liền nó chỉ nhếch môi r đi đến chỗ làm của mẹ nó, lúc này mọi ng đang thu dọn tàn tích nhưng máu vẫn còn vương vãi khắp nơi nó vừa vào đã gây sự chú ý bởi nó rất khác thường mà giám đốc trông thấy nó thì đi ra -cô là ai hôm nay chúng tôi k nhận hợp đồng-ông giám đốc đứng trc nó cũng phải run sợ vài phần

-tại sao mẹ tôi chết-nó bằng lãnh giọng nói k cao k thấp k trầm k bổng nhưng lại phát ra lượng hàn khí vô cùng lớn

-bà ấy bị tai nạn lao động thôi mà thực tình thì chúng tôi xin chia buồn vs cô-ông giám đốc tỏ vẻ thương xót

-đừng là bộ làm kịch ông đã nhận của ng đó bao nhiêu tiền để dàn dựng việc này

-ng đó là ai-ông ta vẫn giả vờ k hiểu gì

-NGÀY MAI CÔNG TI NÀY PHÁ SẢN-nó vừa dứt lời thì cả công ti nhốn nháo xì xầm to nhỏ, ông giám đốc run rẩy

-rốt...rốt cục cô là ai???-nó k trả lời đơn giản là ông ta k đủ trình độ để nó nói chuyện vs ông ta.

Hôm sau rất nhiều tin đc đăng trên báo công ti đó bị phá sản và cả trường thêm 1 dịp nhốn nháo nữa đó là nó k mặc đồng phục đi học chơi ngay cây trắng: tóc nhuộm màu bạch kim, váy trắng, bột trắng cao 1 tấc, vẫn đôi mắt đỏ đỏ nhưng gương mặt thì lại nhợt nhạt trông chẳng khác nào xác chết z

-các em hôm nay chúng ta k học nữa mà sẽ tới nhà của Thiên Tuyết thăm viếng ba mẹ bạn ấy-cô giáo thông báo vs cả lớp

-k cần-hai từ từ miệng nó phát ra và cũng là lúc nó kịp tới cửa lớp-ng đã chết k cần phải vương vấn vs lại...đã đem thiêu r muốn xem cái gì-đến giáo viên cũng phải trở mặt lên nhìn ai cũng biết là nó thích màu trắng nhưng k ngờ hôm nay nó lại chơi trội như z.

54. Chương 47

BỆNH VIỆN XXX

Nó chạy như bay trên đg, bây h nó đang đứng trc cổng bệnh viện phân vân k biết có nên vào hay k, chỉ sợ rằng đây là chính là sự thật và nó k hề muốn tin vào chuyện này, nhưng cũng k thể đứng mãi ở đây đc nó quyết định đi vào, có 1 sự thật khó có thể tin nổi bác sĩ nói rằng ba mẹ nó k qua khỏi và kêu nó hãy vào gặp ba mẹ nó lần cuối. Rất khó tin phải k 2 ng đang mạnh khỏe tự nhiên lại lần lượt ra chết

-ba...mẹ...-nó gọi trong nước mắt

-con gái ngoan lại đây-mẹ nó gọi nó liền tới gần giường bệnh, lúc này nó mới nhìn kĩ đc 2 ng trông rất xanh xao, trên ng lại có nhiều vết xước mẹ nó tay run run nắm lấy tay nó-con ngoan mẹ xin lỗi vì đã k lo đc cho con hãy tha lỗi cho mẹ-bà thì thảo câu đc câu k, càng nghe nó càng thấy nc mắt mk ở đâu trào ra rất nhiều nó đã cố k để nc mắt rơi trc mặt 2 ng vậy mà tại sao đôi mắt k nghe lời nó cơ chứ nó cứ khóc như chưa từng đc khóc z

-huhu...ba mẹ...hức...đừng bỏ con mà....hức...ba mẹ.....-nó nói trong nc mắt nhưng ba mẹ nó đã đi r còn đâu để lại mk nó trên cõi đời này...hức...sao ba mẹ độc ác z....hức.....đừng bỏ con lại 1 mk mà....ba...mẹ....con ghét 2 ng.....huhu...-nó ngồi bên giường khóc nức nở, khi bọn kia tới đã thấy z r cũng k nói gì nhiều chỉ 1 cuộc điện thoại hậu sự của ba mẹ nó đã đc lo xong, nó rời khỏi bệnh viện về nhà nhốt mk trong phòng 5

phút rồi đi ra ngoài sắc mặt lạnh lùng vô cảm nó k khóc nữa cũng k cười luôn mang trên ng bộ đồ trắng toát từ đầu tới chân tính cả đôi giày nó mang, thêm kính áp tròng màu đỏ, tóc xoã ra nhìn nó chẳng khác gì ác quỷ đội nốt thiên thần, nó đi thẳng tới nơi mà ba mẹ nó làm, bọn kia biết là nó muốn đi đâu và muốn làm gì nên cũng k ngăn cản để tự nó giải quyết nếu nhúng tay vào có khi nó trở mặt là bọn kia ăn đủ nên k có đứa nào dám ra cản. Tới chỗ mà ba mẹ nó làm thì cũng chỉ nhận đc lời xin lỗi vs lí do củ chuối là tai nạn lao động, nó đòi xem chỗ mà ba mẹ nó nằm xuống; ba nó là thợ xây nên hay phải xây trên cao bị ngã giáo nó chỉ nhìn qua là biết giáo này có vấn đề có ng đã cưa đi 1 nửa cây sắt chỉ cần trèo lên và thêm 1 vật nặng là sập giáo liền nó chỉ nhếch môi r đi đến chỗ làm của mẹ nó, lúc này mọi ng đang thu dọn tàn tích nhưng máu vẫn còn vương vãi khắp nơi nó vừa vào đã gây sự chú ý bởi nó rất khác thường mà giám đốc trông thấy nó thì đi ra -cô là ai hôm nay chúng tôi k nhận hợp đồng-ông giám đốc đứng trc nó cũng phải run sợ vài phần

-tại sao mẹ tôi chết-nó bằng lãnh giọng nói k cao k thấp k trầm k bổng nhưng lại phát ra lượng hàn khí vô cùng lớn

-bà ấy bị tai nạn lao động thôi mà thực tình thì chúng tôi xin chia buồn vs cô-ông giám đốc tỏ vẻ thương xót

-đừng là bộ làm kịch ông đã nhận của ng đó bao nhiêu tiền để dàn dựng việc này

-ng đó là ai-ông ta vẫn giả vờ k hiểu gì

-NGÀY MAI CÔNG TI NÀY PHÁ SẴN-nó vừa dứt lời thì cả công ti nhốn nháo xì xầm to nhỏ, ông giám đốc run rẩy

-rốt...rốt cục cô là ai???-nó k trả lời đơn giản là ông ta k đủ trình độ để nó nói chuyện vs ông ta.

Hôm sau rất nhiều tin đc đăng trên báo công ti đó bị phá sản và cả trường thêm 1 dịp nhốn nháo nữa đó là nó k mặc đồng phục đi học chơi ngay cây trắng: tóc nhuộm màu bạch kim, váy trắng, bột trắng cao 1 tấc, vẫn đôi mắt đỏ đó nhưng gương mặt thì lại nhợt nhạt trông chẳng khác nào xác chết z

-các em hôm nay chúng ta k học nữa mà sẽ tới nhà của Thiên Tuyết thăm viếng ba mẹ bạn ấy-cô giáo thông báo vs cả lớp

-k cần-hai từ từ miệng nó phát ra và cũng là lúc nó kịp tới cửa lớp-ng đã chết k cần phải vương vấn vs lại...đã đem thiêu r muốn xem cái gì-đến giáo viên cũng phải trở mặt lên nhìn ai cũng biết là nó thích màu trắng nhưng k ngờ hôm nay nó lại chơi trội như z.

55. Chương 48

.....

Nó vào lớp ngồi học như bình thường nhưng chỉ đc 2 tiết là nó bỏ lên sân thượng

-Nguyệt bà k biết thì thôi hôm qua lúc tui nhìn ba mẹ nhỏ tuyết chết sao tui thấy vui lạ thường-nhỏ Ánh vừa nó vừa cười, cả câu đã lọt vào tai nó nó k nó gì quay đầu lại đi thẳng về lớp bây h nó coi cái lớp là nhà mk r muốn đi thì đi muốn ở thì ở k ai cấm đc, nó lôi máy tính ra đặt lên bàn trc con mắt k mấy có thiện cảm từ dây bên kia, còn dây nó hử đứa nào mà trả đũa dùng điện thoại hoặc ipad dưới ngăn bàn nên thấy nó như z cũng cho qua thôi mà có bị bắt thì nó lườm 1 cái là trả liền à vì vậy mà dây kia chỉ ngồi im mà nhìn thôi đã k bằng ng thì lấy lí do gì mà chõ mõm vào....chỉ vs vài cái lướt tay nó kết thúc công việc của mk

2 phút sau

--biết tin gì chưa-1 hs nữ nói

-tin gì-1 hs khác nhìn vs vẻ khó hiểu

-gia đình nhỏ Ánh ở lớp 11D có tin đồn là làm ăn phi pháp, nhỏ Ánh thì lẳng nhăng r có bầu, còn ng anh bị bắt lực còn bị ung thư giai đoạn cuối, ba mẹ thì ngoại tình còn chuẩn bị li hôn nữa cơ-hs nữ đó thao thao

bất tuyệt, tin mà truyền miệng thì đồn rất nhanh cả cộng đồng đang xôn xao, nhiên phóng viên nhà báo còn đến tận trường và công ti đòi phỏng vấn

-kẻ nào đã dựng lên chuyện này-nhỏ Ánh giận dữ đập bàn đập ghế nhưng chẳng có ai quan tâm cả chỉ có mỗi Nguyệt là ngồi nhìn nhưng cũng k nó năng gì

-đc r đừng tổn hơi sức nữa bà làm z cũng chẳng đc tích sự gì đâu -nguyệt khuyên nhỏ Ánh thì nhỏ mới nguôi nguôi đc 1 chút

-tui mà biết ai làm đảm bảo tui sẽ chặt kẻ đó ra làm trăm mảnh-nó nghe thấy hết chỉ nhếch mép

-thử xem có làm đc hay k?

Cả công ti nhà nhỏ Ánh náo loạn từ trên xuống dưới từ dưới lên trên k ai là k nhắc tới chuyện này mọi ng xì xầm to nhỏ dù có bị cấm nhưng cái mồm mà chỉ cần rảnh là lại nói đc và có thể nói k ngớt cơ thể mới hiểu đc sức mạnh của lời nói. 1 lời nói có thể làm cho con ng thấy vui thấy buồn thấy tức giận và có thể làm rơi nc mắt và cũng có thể lấy đi mạng sống của con ng, vậy nên lời nói mới đc coi là con dao 2 lưỡi cũng vì lí do đó.

-chủ tịch ngài đã xem tin tức sáng nay chưa-tên thư kí chạy vào phòng mà k thềm gõ cửa

-bất lịch sự có chuyện gì nói đi-ông ta vẫn cầm đầu cầm cổ vào màn hình máy tính

-ngài mau đọc tin tức sáng nay thì biết tôi cũng k tiện nói ra-tên thư kí nói làm ông nhăn mặt nhưng vẫn làm theo.....RẦM....ông ta đập bàn như muốn cho cái bàn làm việc tan ra mới đc ý

-kẻ nào....là kẻ nào dám bịa chuyện này....-ông tức giận

-ba...ba đã nghe chuyện gì chưa-Trương Nhật Nam(TNN) đi vào thấy dáng vẻ ba mk như z cũng đoán ra đc là ông đã biết r chỉ đứng im nghe xem ba mk có ý định làm gì chứ k khinh suất

-mau cho ng dẹp chuyện này đi và điều tra xem kẻ nào dám đăng tin trắng trợn này lên

-vâng- TNN và tên thư kí ra ngoài để lại mk trương gia khánh (TGK) ở trong phòng

-hợp nhóm-nó nói bọn kia nghe răm rắp từ sau chuyện đó bọn kia đứa nào cũng để ý nó k cười cũng chẳng k mọi chuyện cứ dừng dừng như k coi như k quan tâm tới chuyện gì

56. Chương 49

Bar TH (bar của kin)

-chuyện này là do bà làm đúng k-yumi hỏi nó

-đúng có nợ thì phải trả nợ đó là quy luật nhân quả-nó trả lời lại vẫn cái giọng điệu lạnh lẽo đó-tui có chuyện cần thông báo rất quan trọng gọi lun cả ba của ken tới...

2phút sau mọi ng có mặt đông đủ

-có chuyện gì cháu nói đi-Triệu thiên duy(TTD) giục

-sự thật-2 từ nó nói ra làm ai cũng tò mò.

-nói đi ở đây ai cũng mong hết đó-đến lượt yumi thôi thúc nó

-nói về triệu gia trc....bác Triệu công ti nhà bác là do Trương gia chiếm đúng chứ-nó ngắt để cho TTD gật đầu-...và ken là do tiểu thư của Trương gia giết Trương Ngọc Ánh

-thảo nào mà tui nhìn cô ta rất quen nhưng k nhớ rõ là ai -hắn vỗ tay 1 cái đốp như nhận ra vấn đề

-tiếp về việc gia đình tui cũng là do nhỏ Ánh đứng sau hãm hại-nó nói tiếp

-sao cơ-tất cả đồng thanh

-bây h tui muốn cho cả nhà nhỏ Ánh đi bóc lịch mọi ng đồng ý chứ

-sao k giết-TTD hỏi vì mỗi thâm thù như z mà lại k giết chỉ để đi tù có phải quá nhẹ k

-bác à trái đất này đc sinh ra, pháp luật từ đó cũng đc xây dựng nên nếu mk giết họ thì dễ quá chi bằng để pháp luật xử lí chẳng lẽ mk lại để họ ăn k ngồi dồi tiền thiên hạ vậy mk cho họ 1 công việc có phải tốt hơn k-nó đưa ra 1 tràng đạo lí ai nghe cũng phải gật gù

-đc r vậy ta sẽ giúp cháu và đồng thời cũng là giúp ta ta nhất định sẽ rửa mối thâm thù đại hận này....

~tui là vạch ngăn cách thời gian

~Kể từ lúc đó TTD bắt đầu ra mặt ông cho hợp lại bang phái lúc trc tất cả tề tựu đông đủ điều này đã gây ra 1 làn sóng vô cùng lớn làm thay đổi cả thế giới, hắc đạo náo loạn 1 số thì lo lắng về vị trí đứng của mk số khác thì rất hoan nghênh hưởng ứng

-lão đại chúc mừng ngài quay trở về

-lão đại xin chúc mừng...-có rất nhiều ng đến chung vui, k bữa tiệc nào là k có hồi kết khi tiệc tàn cũng là lúc gần sáng, Trương gia biết đc điều này càng tăng cường phòng chống những ng ra vào công ti đc rà soát rất sát sao k ng của TTD k có cơ hội trà trộn vào công ti, nhưng điều đó là k cần cần thiết nó là ai chứ 1 hacker chuyên nghiệp chỉ cần vài cái nhấp chuột là công ti Trương gia tổn thất nặng nề rồi còn chưa nói đến nếu cho hấn vào đó mà ăn trộm thông tin thì có giới biết đất biết tác giả biết và có trên dưới Trương gia k bao h biết đc.

Cách một ngày để cho mọi ng lấy lại sức, thời gian này nó cũng k đi học nên k biết tình hình ở lớp chỉ thông qua Mia mà thôi tức là cứ tối đến là Mia lại qua nhà nó để nói qua mọi chuyện trên lớp và tình hình trường hiện nay, còn nó và bọn kia toàn an tọa ở TH, DH, nếu k thì tới chỗ của TTD (ba hấn) còn hấn thì vẫn ăn nhờ ở đậu nhà nó mặc cho ba hấn có kêu về nhà sống vs ông nhưng hấn k chịu, nó cũng chỉ lắc đầu bó tay chứ cũng k nói gì k ngăn cản mặc hấn muốn làm gì thì làm.

Hôm nay mọi ng lại tề tựu đông đủ nhưng địa điểm lại là mật thất Triệu gia

-bác Triệu tất cả đã tới đông đủ bác nói luôn đi-yuki nhắc nhở

-đc r bắt đầu thôi-đen đc tất hết hiện ra trc mặt bọn nó là 1 cái phong chiếu cỡ bự bao quát hết 2/3 căn phòng dữ liệu lần lượt đc hiện lên nhưng k có chữ nhiều mà cũng chẳng có hình chủ yếu là số- đây là toàn bộ bảng thống kê của Triệu gia trc đây, còn đây là số liệu thống kê của Tập đoàn mà bị Trương gia cướp đc từ Triệu gia-các dãy số liệu cứ dần hiện ra nhìn mà muốn hoa cả mắt mà số gì mà chẳng có đầu có đuôi cứ 1 hàng dài thi nhau chạy như kiểu chạy đua vs ánh sáng z.....

57. Chương 50

-tất cả chỉ có tung đây thôi sao có ít quá k bác-nó vẫn nhìn chăm chăm vào màn hình k chớp mắt

-ta đã cố hết sức r nhưng nếu xâm nhập thêm sẽ có vi rút tràn vào máy và tự ăn mòn tất cả thông tin trong máy chủ số khác thì có bảo mật ta k phá đc-TTD ngán ngẩm thở dài công việc này k hề đơn giản chút nào đòi hỏi tay nghề cao và sự kiên trì chỉ có vài năm ngắn ngủi vs 1 ng k phải trong nghề mà làm đc tung đây đã là cao siêu lắm r

-cháu biết r chuyện còn lại cứ để cháu lo cho-nó nói

-đc ta tin vào cháu và cháu cũng đừng để ta thất vọng-TTD vỗ vai nó

-yui bây h thì mk làm gì-yumi hỏi

-công ti đó đang tuyển nhân viên phải k?-nó hỏi thì nhận đc 4 cái gậy đầu tính cả của hấn-vậy chúng ta sẽ giả làm ng đi xin việc trà trộn vào đó

-liệu có ổn k-kin khế nhăn mặt ở đó hệ thống an ninh rất dày chỉ cần có 1 chút hành động bất thường là sẽ bị sa thải ngay

-ông yên tâm sẽ ổn thôi -nó trấn tĩnh mọi ng-nghe tui nói đây tui yumi kan sẽ trà trộn vào đó, yuki ở lại theo dõi tình hình có gì sẽ báo ngay còn kin ông lo mà chăm sóc tất cả các địa bàn của mk cho cẩn thận đi,

ken ông sẽ giúp tui này trong những lúc cần thiết chỉ cần thiết thôi biết chưa thời gian còn lại ông ở đây mà lấy dữ liệu tiếp vs ba ông đi đừng có dong chơi nữa

-rõ r bà già-hắn xị cái mặt ra

-ông nói ai là bà già-hắn nắm đấm lên dọa

-bà k khác bà già chút nào-hắn vẫn cố cãi -mà bà k đánh đc tui đâu.....BUP....nó đấm lun 1 nhát vô đầu hắn và bây h đầu hắn có rất nhiều sao lại còn vừa to vừa sáng nữa chứ.

-cho chừa -cả bọn đồng thanh r cười rộ lên, nó cũng phải bật cười từ khi ba mẹ nó qua đời đây là lần đầu tiên nó cười trở lại, yuki thấy vậy huých yumi, yumi lại huých kin, kin huých kan, kan ra ám hiệu vs hắn

-cười r kìa bà cười có phải đẹp hơn k-hắn cứ nhâng nhâng nháo nháo làm nó vừa bực vừa k nhin đc cười

-muốn có nhiều sao nữa phải k-nó hăm dọa

-um....thôi thế là đủ r-hắn nghĩ 1 lúc r mới đưa ra ý kiến

-biết điều thế là tốt... bác Triệu hôm nay đến đây là kết thúc phải k

-uk các cháu về nghỉ ngơi đi-bọn nó ra về trên đg đi thì gặp Mia cũng đi học về

-tan r sao-nó hỏi Mia cũng hơi ngạc nhiên vì thái độ của nó

-uk trường hôm nay về sớm vì giáo viên phải họp đột suất...à yui này bà đi vs tui mua 1 chút đồ nha tui k biết lựa đồ bà lựa giúp tui đc k-Mia nịnh nọt

-uk-Mia k thể ngờ đc là cô lại đồng ý nhanh như z cứ tưởng là còn phải hót gây lười mới đc ai ngờ lại đơn giản quá mà. Nó và Mia đi trên đg mà Mia thì lại toàn hỏi mấy chuyện thời gian gần đây bọn nó làm r còn hỏi chi tiết tỉ mỉ nữa chứ nó chỉ nghe mà k hề trả lời để mặc Mia từ diễn 1 mk

-Mia bà đi quá xa r đó-nó nhắc nhở

-vậy à mk xin lỗi nha-Mia cố tỏ ra thân thiện quá mức

-mua ở đâu nói nhanh đi mk có việc rất bận-nó bắt đầu thấy k ưa cô bạn nhiều chuyện này của mk r

-ở bên kia đg chỉ cần qua đg là tới thôi-lúc này ánh mắt của Mia sắc bén hơn bao h hết-yui đi thôi đến h r-sau câu nói đó Mia đẩy nó ra giữa đg cũng may thân thủ nó nhanh nhẹn nếu k vừa nãy đã bị xe cán chết r

-Mia k đúng phải gọi là Phi Phi chứ....-nó nhếch môi-sơ hở của bạn là quá vội vàng hành sự vì vậy mà....bà sẽ K BAO H GIẾT ĐC TÔI ĐẤU- nó nhấn mạnh lúc này cả bọn đã đứng ngay cạnh nó -nếu bà k vội vàng quá thì tôi có lẽ sẽ vẫn tin rằng bà là 1 ng bạn tốt của tôi nhưng chính vì sự thiếu sót đó mà đã hỏng việc r còn đâu.....à còn 1 điều nữa tôi nói cho bà biết Ý nghĩa cái tên của bà có thể bà vẫn cho rằngg Phi Phi trong từ phi thường nhưng thực chất Phi Phi trong tên của bà lại hoàn toàn ngc lại..nó..k có nghĩa là k gì cả.....haizzz kết thúc thôi...ken tui giao chuyện này cho ông chúng ta về thôi-nó quay gót bước đi cũng bởi nó quá tin tưởng vào cô nên đã lỡ biết bao kế hoạch và bây h sẽ k còn nữa mọi chuyện chỉ còn lại nhân vật chính mà thôi sẽ k có thêm nhân vật phụ và cho dù có đi chẳng nữa cũng sẽ sớm bị đào thải ra ngoài....

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/su-co-hay-la-do-duyen-so>